

Onsdag den 2. februar 2011 (D)

1

49. møde

Onsdag den 2. februar 2011 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til justitsministeren af:

Ole Vagn Christensen (S):

Er ministeren orienteret om det brev, retspræsidenten i Holstebro har skrevet til borgmestrene i Thisted og Morsø Kommuner samt til advokatforeningen og til Midt- og Vestjyllands Politi angående opgavetildeling til afdelingskontoret i Thisted, en afgørelse, der har bragt advokatstanden og serviceringen fra advokater i lokalområdet i fare, når retsmøder bortset fra bødesager og tilståelsessager, hvor der er tale om spirituskørsel og sager om frakendelse af førerretten, som udgangspunkt skal behandles ved hovedtingstedet i Holstebro? (Spm. nr. S 1030, skr. begr.).

2) Til justitsministeren af:

Ole Vagn Christensen (S):

Er ministeren enig med retspræsidenten i Holstebro i, at opgavetildelingen til afdelingskontoret i Thisted er i overensstemmelse med det lovgivningsarbejde, der blev udført i Folketinget, efter at lovforslaget om domstolsreformen inklusive forarbejde blev overdraget til politisk behandling, og hvor der af hensyn til Thy/Mors-området, der ligger 100 km fra hovedtingsstedet, blev truffet bestemmelse om at oprette et afdelingskontor i Thisted? (Spm. nr. S 1035, skr. begr.).

3) Til finansministeren af:

Morten Bødskov (S):

Mener ministeren, at det er rimeligt, at de 100 rigeste danskere i 2011 i gennemsnit får 2,7 mio. kr. i skattelettelse? (Spm. nr. S 1023, skr. begr.).

4) Til finansministeren af:

Morten Bødskov (S):

Mener ministeren, at det er rimeligt – med meget kort varsel – at forringe folkepensionen for op mod 470.000 danskere? (Spm. nr. S 1025).

5) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Mener ministeren, at regeringen har levet op til sit løfte til danskerne om at afskaffe lukkedage, når regeringens egen politik om nulvækst fører til nedskæringer og flere lukkedage i kommunerne? (Spm. nr. S 1033).

6) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Henset til, at man i en række nordjyske kommuner som Rebild, Jammerbugt og Vesthimmerlands Kommuner har mange lukkedage, hvordan mener ministeren så, at disse kommuner skal få fjernet de lukkedage, når kommunerne i forvejen er presset til nedskæringer af regeringens politik om nulvækst? (Spm. nr. S 1037).

7) Til finansministeren af:

Jesper Petersen (SF):

Hvordan ser ministeren på, at regeringens forslag om at afskaffe efterlønnen vil betyde en øget geografisk skævvridning i Danmark? (Spm. nr. S 1040).

8) Til finansministeren af:

Frank Aaen (EL):

Hvordan skaber en fjernelse af efterlønnen 70.000 nye arbejdspladser? (Spm. nr. S 1041).

9) Til finansministeren af:

Frank Aaen (EL):

Hvis der ikke kommer 70.000 nye arbejdspladser, hvor meget stiger arbejdsløsheden så, når efterlønnen er væk? (Spm. nr. S 1043).

10) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Finder ministeren, at grænseregioner kan styrke erhvervslivet, forskningen og arbejdsmarkedet i begge lande, og finder ministeren derfor, at samarbejdet på disse områder skal styrkes i de danske grænseregioner? (Spm. nr. S 1028).

11) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Finder ministeren, at det er hensigtsmæssigt, at der er stor forskel på, hvad der gives af statslige midler til udvikling af henholdsvis Øresundsregionen, grænseregionen ved Femern og region Sønderjylland-Slesvig? (Spm. nr. S 1029).

12) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Er ministeren tryk ved, at sociale medier som eksempelvis Facebook ikke overtræder danske forbrugeres rettigheder, eksempelvis i forhold til at udnytte deres billeder til målrettet reklame? (Spm. nr. S 1038).

13) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Mener ministeren, at der kan gøres mere for at beskytte danske forbrugere mod at blive udnyttet af eksempelvis Facebook, ved at deres billede bliver brugt i målrettet reklame?

(Spm. nr. S 1042).

14) Til skatteministeren af:

Thomas Jensen (S):

Mener ministeren, at det er tilfredsstillende, at de gennemsnitlige sagsbehandlingstider i vurderingsankenævnene fra den 1. januar til den 9. december 2010 er 31 måneder?

(Spm. nr. S 1032).

15) Til skatteministeren af:

Thomas Jensen (S):

Hvad er ministerens målsætning for sagsbehandlingstiden i vurderingsankenævnene i 2011?

(Spm. nr. S 1034).

16) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Er det ministerens hensigt med de nye medicintilskudsregler, at det ikke længere er de patienter, der har de største regninger, der skal have det største tilskud?

(Spm. nr. S 1024).

17) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Mener ministeren, at det er tilfredsstillende, at Danmark ifølge en ny rapport fra FN's verdenssundhedsorganisation, WHO, er det land i verden, hvor risikoen for at få kræft er størst?

(Spm. nr. S 1027).

18) Til beskæftigelsesministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Vil ministeren bekræfte, at den seniorførtidspensionsordning, som regeringen har foreslået i forbindelse med afskaffelse af efterlønnen, ikke adskiller sig fra den eksisterende førtidspensionsordning, som også kan søges uden arbejdsprøvning »på det foreliggende grundlag«, bortset fra at den maksimale sagsbehandlingstid sættes op fra 3 til 6 måneder?

(Spm. nr. S 1031).

19) Til beskæftigelsesministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Var det efter ministerens vurdering korrekt, da statsministeren i sin nytårstale sagde, at »efterlønnere er stort set lige som alle os andre«, når vi for det første ved, at fire ud af fem efterlønnere er ufaglærte eller kortuddannede, og når vi for det andet ved, at sandsynligheden for at dø, inden man er 75 år, er 20 pct. højere for dem, der går på efterløn som 60-årige, sammenlignet med dem, der er i beskæftigelse som 60-årige?

(Spm. nr. S 1036).

20) Til beskæftigelsesministeren af:

Julie Rademacher (S):

Mener ministeren, at den reform for tilbagetrækning, som regeringen har fremlagt, hvormed regeringen foreslår en udskydelse af folkepensionen, er i overensstemmelse med statsministerens nytårstale, hvor statsministeren varslede en afskaffelse af efterlønnen?

(Spm. nr. S 1044).

21) Til beskæftigelsesministeren af:

Julie Rademacher (S):

Er det ministerens vurdering, at efterspørgslen på ældre medarbejdere automatisk øges ved en afskaffelse af efterlønnen, og hvilke job forventer ministeren, at en afskaffelse af efterlønnen vil skabe?

(Spm. nr. S 1046).

22) Til undervisningsministeren af:

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Er det efter ministerens opfattelse hensigtsmæssigt, at eksempelvis en SOSU-assistent, der ønsker et it-kursus på VUC, skal betale flere tusind kroner af egen lomme på grund af regeringens såkaldte genopretningspakke?

(Spm. nr. S 1018).

23) Til undervisningsministeren af:

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Er det efter ministerens opfattelse hensigtsmæssigt, at de mange mennesker, der på grund af krisen har skullet skifte til et helt nyt jobindhold, nu skal betale et femcifret deltagergebyr for at være omstillingsparate på det danske arbejdsmarked?

(Spm. nr. S 1019).

24) Til socialministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Vil ministeren vurdere og forholde sig til udviklingen som beskrevet i ritzautelegrammet »Danmark kan spare milliarder på ældrepleje« af 24. januar 2011, hvori det beskrives, hvordan Fredericiamodellen, der skal sikre bedre genoptræning til ældre, udbredes til andre kommuner, samt sikre, at der kommer en ordentlig evaluering og viden-spredning – eksempelvis i samarbejde med Kommunernes Landsfor-ening og Fredericia Kommune – så udbredelsen af Fredericiamodel-len medfører landspolitiske forbedringer for de ældre, således at de gode erfaringer bedst muligt kommer de ældre til gavn?

(Spm. nr. S 1004).

25) Til socialministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Frygter ministeren, at der er kommuner, der, jf. Ældresagens bekym-ringer i Ritzautelegrammet »Danmark kan spare milliarder på ældre-pleje« af 24. januar 2011, benytter muligheden til at indføre en »dis-countudgave« af Fredericiamodellen, der medfører forringelser for de ældre i stedet for forbedringer?

(Spm. nr. S 1005).

26) Til socialministeren af:

Henrik Brodersen (DF):

Vil ministeren være indstillet på at sanere Nordbyen i Slagelse som led i regeringens plan om at fjerne ghettområder, og hvilke initia-tiver mener ministeren i bekræftende fald konkret der bør tages for at opnå dette?

(Spm. nr. S 1026).

Kl. 13:00

Formanden :

Mødet er åbnet.

Det første punkt på dagsordenen er:

Kl. 13:03

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:00

Formanden :

Til spørgetimen har statsministeren i dag udpeget udenrigsministeren og ministeren for flygtninge, indvandrere og integration.

Så kan jeg oplyse, at der til udenrigsministeren er anmeldt følgende spillere:

Holger K. Nielsen (SF)

Frank Aaen (EL)

Kamal Qureshi (SF)

Det er tre.

Til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration er anmeldt følgende spillere:

Henrik Dam Kristensen (S)

Martin Henriksen (DF)

Meta Fuglsang (SF)

Marianne Jelved (RV)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL)

Karen J. Klint (S)

Anne Baastrup (SF)

Det er syv spillere, og når vi har tre på til den første minister, burde der være plads til fem i spillerækken til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration. Det vil sige, at det burde slutte ved Johanne Schmidt-Nielsen. Hvis medlemmerne er flinke og overholder taletiden, burde det gå sådan, men det er jo op til medlemmerne selv.

Jeg skal med det samme sige, at det, jeg har sagt her, ikke går fra taletiden, så man kan ikke bebrejde formanden, at vi først kommer i gang nu. Og det bliver så med hr. Holger K. Nielsen med spørgsmål til udenrigsministeren. Værsgo.

Kl. 13:01

Spm. nr. US 74

Holger K. Nielsen (SF):

Tak for det. Det, vi ser i Egypten i de her dage, er historisk og kan få enorme konsekvenser for hele Mellemøsten og også for vores egen sikkerhed i vores del af verden, lige så vel som det fik det i Tunesien, og lige så vel som det kan få det i de andre lande i Nordafrika og Mellemøsten, der lader sig inspirere af befolkningerne i Tunesien og i Egypten. Der er tale om mennesker, der er utilfredse med mangelen på demokrati, mennesker, som ønsker fremskridt for sig selv, især unge mennesker, der har følt sig svigtet af de regimer, som Vesten ukritisk har støttet gennem mange, mange år.

Når folk på den måde rejser sig, er det vigtigt, at man kender sin besøgstid. Det var vigtigt i 1989, da vi så de folkelige oprørsninger i Østeuropa, og det er også vigtigt, at man gør det i øjeblikket. Derfor har det undret os lidt, at man fra den danske regerings side og også fra EU's side har været så tilbageholdende og forsigtig i udmeldingerne. Jeg er helt enig i, at vi ikke skal blande os i, hvem der skal regere Egypten, men man kan jo godt have en holdning til de demonstranter, de unge mennesker, der dag efter dag, nat efter nat forsøger at få presset præsident Mubarak væk, og give en moralsk støtte til de mange mennesker, sådan som man også gjorde det i 1989.

Man burde og kunne vel også forsøge at formulere en mere samlet politisk strategi for, hvad der skal ske efter Mubarak, og hvordan vi kan undgå fortidens fejltagelser og give støtte til de demokratiske regimer i den del af verden og omvendt ikke støtte de regimer, der holder fast i tortur, krænkelse af menneskerettigheder og mangel på demokrati, så man begynder at investere mere i de lande, som udvikler demokratiet.

Formanden :

Så er det udenrigsministeren.

Kl. 13:03

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Tak. Jeg vil sige, at jeg synes, at det er en fornøjelse at have mulighed for at debattere Egypten med hr. Holger K. Nielsen, ikke mindst hvis vi skal diskutere det ud fra den præmis, som hr. Holger K. Nielsen selv stiller op. For jeg vil sige, at hr. Holger K. Nielsen sådan set sparker en åben dør ind. Jeg er fuldstændig enig i, at det, der foregår lige nu i Nordafrika og i Mellemøsten, er historisk, og at det også er noget, som vi bør tage ved lære af. Det er utrolig godt at se, at så mange almindelige mennesker simpelt hen har valgt at sige, at nu vil de bruge deres ret til at vise deres utilfredshed med manglende demokratiske reformer, men også utilfredshed med manglende økonomiske fremskridt i mange af disse lande. Og det skal vi understøtte.

Den danske regering har igennem en lang årrække haft Det Arabiske Initiativ, det initiativ, der nu hedder Partnerskab for Dialog og Reform, men hvis indhold altså er det samme. Her har vores hensigt været at støtte demokratibevægelser, menneskerettighedsorganisationer, frie medier, kvindeorganisationer og fagforeninger, således at civilsamfundet bliver stærkere, for det er en forudsætning for at have levedygtigt demokrati på længere sigt.

Det har vi gjort, og jeg vil sige til hr. Holger K. Nielsen, at det eneste, jeg sådan set ikke helt kan genkende i hr. Holger K. Niensens beretning om det, der er sket de sidste par dage, er, at den danske regering eller EU skulle have været passive. Vi har været meget klare i vores afstandtagen til regimets brug af vold over for demonstranterne. Vi har meget klart sagt, at man skal have lov at bruge sin forsamlingsfrihed og ytringsfrihed. Vi har også sagt til regimet, at de skulle åbne op for internettet igen og lade kommunikationen flyde frit, ligesom vi meget klart har sagt, at der er behov for reformer. Det samme siger USA også nu. Så jeg vil sige, at jeg synes, at vi hele vejen igennem har været meget entydige i vores opfordring til regimet om at lytte til de mange mennesker, der er på gaden, og forstå, at der er et folkeligt behov for, at der kommer reformer.

Jeg vil sige til hr. Holger K. Nielsen, at jeg også er helt enig i, at vi fremadrettet – for man skal ikke kun se bagud – skal gøre endnu mere for netop at støtte op om civilsamfundene og de demokratiske bevægelser, ligesom jeg i EU har gjort mig til fortaler for, at EU's midler i højere grad skal understøtte de regeringer, der gør det godt med god regeringsførelse, og at vi skal tage penge væk fra dem, der gør det skidt.

Kl. 13:06

Formanden :

Hr. Holger K. Nielsen.

Kl. 13:06

Holger K. Nielsen (SF):

Vil det sige, at den danske regering vil tage initiativ til, at man reviderer alle de partnerskabsaftaler, der er imellem EU og de forskellige lande i de områder? Vi har faktisk haft det oppe flere gange her i Folketinget i forbindelse med Tunesien og andre lande, hvor vi har påpeget, at man burde se på krænkelse af menneskerettigheder i de pågældende lande. Jeg vil godt høre præcis, om regeringen vil tage initiativ til det.

Men der, hvor jeg også vil hen, er, at jeg vil spørge: Hvorfor kan man da ikke give demonstranterne ret i deres krav om, at Mubarak må gå af? Det er jo ikke at sige, at vi skal blande os i, hvem der skal lede Egypten, men det er da at have en holdning til det fælles krav, som demonstranterne har, og som også præsident Obama gav udtryk for over for Mubarak i går aftes – i hvert fald ifølge amerikanske

aviser i dag – hvor han sagde: Det er ikke nok, at du venter til senere med at gå af; du skal gå af hurtigere; du skal gøre det med det samme; vi skal have en forandring af politikken i Egypten hurtigere end det, du sagde i din tv-tale. Hvorfor kan vi ikke gøre det fra EU's side?

Kl. 13:10

Formanden :
Udenrigsministeren.

Kl. 13:07

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Holger K. Nielsen, at jeg faktisk for længst, for ganske lang tid siden, har sendt et brev til EU's udenrigsrepræsentant, Catherine Ashton, for jeg mener, at vi skal tage vores naboskabsprogrammer op til debat igen. Jeg har den klare holdning, at man skal belønne god regeringsførelse, og at man skal straffe dårlig regeringsførelse, for kun på den måde kan EU være i overensstemmelse med de værdier, vi selv sætter højt. Det har også betydet, at jeg her for ganske nylig sammen med en del af min kolleger fra de nordiske og de baltiske lande igen har sendt et fælles brev til Catherine Ashton om nu at benytte chancen til rent faktisk at få lavet om på naboskabsprogrammerne.

Den drøftelse, vi havde på udenrigsministermødet i mandags i Bruxelles, betyder faktisk, at den ansvarlige kommissær, kommissær Füle, der for øvrigt kommer til Danmark inden for de næste par måneder for at diskutere vores østlige partnerskabsprogrammer, har tilkendegivet, at han nu vil gå i gang med at arbejde med, hvordan EU kan revidere sine programmer. Så det er et bekræftende svar til hr. Holger K. Nielsen om, at vi arbejder på at revidere programmerne og tage ved lære af det, der er sket.

For vidt angår spørgsmålet om, hvem Egypten vælger som deres leder, så mener vi, at det er noget, den egyptiske befolkning selv må bestemme.

Kl. 13:09

Formanden :
Hr. Holger K. Nielsen.

Kl. 13:09

Holger K. Nielsen (SF):

Naturligvis er det det. Det er der jo ingen der sætter spørgsmålstegn ved. Men når Obama kan kontakte Mubarak og sige til ham, at han skal trække sig tilbage hurtigere end det, han sagde i fjernsynet, og når det er kommet frem, at den amerikanske regering rent faktisk har lagt pres på Mubarak, hvorfor skal vi så som europæere stå som dem, der ikke kan noget som helst? Jeg tror faktisk, det er vigtigt for de unge mennesker, som demonstrerer i gaderne i øjeblikket, at de kan se, at der er et sted uden for Egypten, som støtter dem i deres krav. Det er vigtigt for dem nu, men det er også vigtigt for os selv på et senere tidspunkt, for det er jo dem, der vil få magten efter Mubarak. Derfor er det helt, helt afgørende, at Europa og Danmark kender sin besøgelsestid i øjeblikket, og der mener jeg at man har været utrolig passiv.

Lige til allersidst vil jeg sige: Det er lige kommet frem, at politiet nu forlanger, at demonstranterne skal gå hjem. Det kan ikke udelukkes, at det kommer til voldelige sammenstød, for jeg har også hørt, at Mubaraks regime har sendt nogle af sine ubehagelige folk ud i gaderne for at smide demonstranterne hjem. Jeg går ud fra, men vil godt have det bekræftet, at den danske regering vil gå i spidsen med kraftige protester, hvis der sker det, at demonstranterne bliver mødt med vold fra politiets eller militærets side.

Formanden :
Udenrigsministeren.

Kl. 13:10

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Holger K. Nielsen, at jeg bestemt mener, at vi skal bakke op om demonstranternes ønske om demokratiske reformer – reformer, der skal føre til, at der kan være et fair og et frit valg. Men jeg er uenig med hr. Holger K. Nielsen i, at det er den vestlige verden og USA, der skal gå foran og bestemme, hvem det er, der skal have magten i Egypten. Derfor har vi også haft den holdning til det, at det er noget, den egyptiske befolkning selv må få lov at bestemme. Det mener jeg er den klogeste tilgang til det. SF har som vel det eneste parti i Folketinget så en anden holdning til det og mener, at vi nærmest skal gå ud at sige, ikke alene hvem der skal gå af, men måske også hvem der skal komme til.

Jeg vil sige, at min erfaring med det sådan set er, at hvis den vestlige verden går ud og udpeger en yndling, som man ønsker overtage magten i et givet land, så er det de facto ofte det samme som at give den pågældende et dødslys. Så er det i hvert fald ikke den person, som lokalbefolkningen vil have, for den pågældende vil blive betragtet som en, der er i lommen på andre. Så jeg tror, at vi skal lade de politiske overvejelser i Egypten være noget, som den egyptiske befolkning selv tager sig af.

Så vil jeg gentage, at vi også fremover med meget, meget klar stemme vil sige til myndighederne, at de skal tillade demonstrationer og lade dem foregå fredeligt og ikkevoldeligt, og det vil vi selvfølgelig stå fast på.

Kl. 13:12

Formanden :

Tak til hr. Holger K. Nielsen. Jeg vil sige, at jeg lægger de minutter, som der er overskredet med, til spørgetimen, for det er absolut et ret væsentligt og aktuelt tema, der er spurgt til. Så vi er gået lidt over tiden, og det synes jeg også emnet fortjener.

Så er det hr. Frank Aaen med spørgsmål til udenrigsministeren.

Kl. 13:12

Spm. nr. US 75

Frank Aaen (EL):

Nu kan hr. Holger K. Nielsen ikke svare på det, ministeren sagde til sidst, men jeg tror, jeg er sikker på, at jeg kan svare for hr. Holger K. Nielsen. Venstrefløjen ønsker ikke, at Vesten på nogen måde skal pege på, hvem der skal efterfølge Mubarak; det skal egypterne selv finde ud af. Men Danmark, EU og USA har i årtier støttet Mubarak, og derfor er det helt på sin plads, at man siger: Nok er nok; vi støtter da ikke Mubarak. Det er helt på sin plads, at man siger: Træd tilbage, og åbn op for den demokratiske proces.

Det er ikke indblanding. Det er at holde op med at blande sig, og derfor bør man gøre og sige det. Og jeg synes, det er imponerende, at ministeren siger: Vi har lyttet. Ja, hvem har ikke lyttet? Hele verden har lyttet, fordi der har stået 100.000 egyptere i gaderne. Selv Mubarak har lyttet, han har i hvert fald sagt, at han har lyttet. Så er det da imponerende, at den danske regering også har lyttet. Jeg må bøjede mig, ih dog!

Må vi bede om noget mere aktivitet. Og det er ved at sige til Mubarak: Det er slut, du må træde af, og vi må have en demokratisk udvikling. Det synes jeg vil være det eneste klædelige for EU, for USA og for regeringen at gøre.

Så vil jeg gerne spørge om noget, der rækker ud over det, der sker i Egypten i øjeblikket: Har den danske regering, EU og USA lært af det her, lært af det, der er sket i Tunis, lært af det, der er sket i

Egypten, i forhold til det med at holde med diktaturer i årtier med det formål at forsvare sine egne interesser, sine egne udenrigspolitiske interesser, sine egne handelsinteresser, sin egen interesse i at holde med Israel imod palæstinenserne?

Har man indset, at det med at holde med diktatorer i hele Mellemøsten, i en lang stribe, er en forfæjlet politik? Har man indset, at den må laves om, altså at man ikke kan holde med diktatorer, fordi der er nogle religiøse kræfter, man ikke kan lide, at man ikke kan holde med diktatorer, fordi man tror, det hjælper ens egne interesser? Har man indset, at det tværtimod på lang sigt fører til nederlag? Er den erkendelse ved at dæmre for regeringen?

Kl. 13:14

Formanden :

Udenrigsministeren.

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg må sige til hr. Frank Aaen, at jeg har meget svært ved at genkende det verdensbillede, som hr. Frank Aaen tegner. Men for at svare på hr. Frank Aaens spørgsmål vil jeg for det første sige, at nogle af de mennesker og organisationer, der med aktivitet nu viser, at de faktisk ønsker forandring i Egypten, har vi faktisk været med til at støtte fra dansk side via Det Arabiske Initiativ. Vi har jo netop sagt, at en af de ting, man skal gøre for at fremme demokratisk udvikling ud over det politiske pres, er at understøtte de civilsamfundsorganisationer, som kan være med til at gøre en forskel på længere sigt. Derfor har vi støttet menneskerettighedsaktivister i Egypten og for øvrigt også i Tunesien. Vi har støttet op om frie medier, givet journalister træning, vi har vores dialoginstitut i Kairo i Egypten ... [Lyddudfald] ... Det, som Danmark har gjort, skal vi da bare gøre meget mere af, også på EU-plan, og det er jeg en meget stor fortaler for, som jeg også sagde til hr. Holger K. Nielsen, og jeg tror faktisk, der er enighed om det i Folketinget.

Jeg må så også sige til hr. Frank Aaen, at der jo er to veje at gå, når man håndterer regimer, der ikke er så fuldt ud demokratiske, som vi kunne ønske det. Den ene vej er isolationsvejen. Det er at sige: Så vil vi overhovedet ikke tale med jer, vi isolerer jer, vi lukker af. Og man kan holde hænderne rene og sige: Vi taler ikke med regimer, vi ikke kan lide.

Men jeg er ikke helt overbevist om, at det er noget, der vil fremme mulighederne for det almindelige menneske i de lande, vi så taler om. Hvis man slet ikke fra omverdenens side lægger pres på dem, tror jeg, regimerne har endnu lettere ved at køre deres eget løb. Derfor har skiftende danske regeringer, også i forhold til Egypten og en lang række andre lande, ført en kritisk dialog, ligesom EU for øvrigt har gjort det, både om menneskerettigheder og i det hele taget om behovet for demokratiske reformer. Jeg mener, det er den vej, vi skal gå, nemlig dialogvejen, kombineret med, at vi skal understøtte civilsamfundene.

Kl. 13:16

Formanden :

Så er det hr. Frank Aaen.

Kl. 13:16

Frank Aaen (EL):

Jeg anerkender fuldt ud, at man bl.a. gennem Det Arabiske Initiativ har støttet bevægelser. Helt i orden! Når de bevægelser har sat sig i bevægelse og er gået på gaden og enstemmigt siger, at Mubarak skal gå af, er det så meget desto mere skuffende, at Danmark så ikke sammen med EU og USA siger: Selvfølgelig skal Mubarak gå af.

Man skulle tage og lytte til de bevægelser, vi selv har været med til at støtte, det ligger da lige for. Det er derfor, jeg synes, det er en meget skuffende melding, der kommer, at man ikke vil opfordre Mu-

barak til at gå af, for det er det, der er kravet på gaderne i Egypten. Det er det krav og opfyldelsen af det krav, der kan undgå, at det kommer til blodsudgydelser. For der vil blive en skærpet situation, må man frygte, hvis Mubarak med al magt, herunder politi og hær, opretholder, at han skal blive siddende.

Vil ministeren ikke indrømme, at listen over diktatorer, fra Marokko via Tunesien og Egypten til Saudi-Arabien, der har Vestens uforbeholdne støtte, indtil folket vælter dem, er meget lang?

Kl. 13:17

Formanden :

Udenrigsministeren.

Kl. 13:17

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at for så vidt angår det første spørgsmål, er min klare holdning – og den bliver dækket af samtlige EU's udenrigsministre og for øvrigt af den amerikanske administration og for øvrigt også de fleste andre regeringer rundt omkring på jordkloden – at det, vi kan gøre, er at støtte de demokratiske kræfter i ord og i handling og lægge pres på regimet i Egypten her og nu, ligesom vi kan gøre det i forhold til de øvrige lande, hvor der er protestbevægelser i gang.

Jeg mener simpelt hen ikke, at vi skal gå ind og begynde at diktere, hvem der skal gå af eller gå på. Det er ikke os, der skal blande os indenrigspolitisk i, hvem det er, befolkningen ønsker skal lede landet og styre landet fremadrettet. Den meget klare skillelinje mener jeg er den kloge skillelinje at have, ikke mindst hvis man ønsker at fremme demokratisk udvikling og netop ikke ønsker, som jeg sagde til hr. Holger K. Nielsen, at risikere at skyde de folk i foden, som man egentlig har lyst til at bakke op om moralsk.

For så vidt angår det andet spørgsmål, vil jeg sige til hr. Frank Aaen, at jeg simpelt hen ikke kan genkende billedet af uforbeholdent at skulle have støttet nogen diktatorer. Jeg kan for mit eget vedkommende og for Danmarks vedkommende sige, at vi rejser vores røst, vi taler kritisk om de ting, vi synes er et problem, og det gør vi med rank ryg, og det gør vi hver gang.

Kl. 13:19

Formanden :

Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:19

Frank Aaen (EL):

Samtidig med at man indgår gunstige handelsaftaler, samtidig med at der bliver solgt våben for milliarder og atter milliarder til de pågældende diktatorer. Man siger godt nok: Det er vi ikke så glade for, kan I ikke lave om på det? Men de modtager jo massiv støtte.

Lad mig bare give et helt konkret eksempel, som jeg i hvert fald også i går gjorde ministeren opmærksom på, og ministeren har måske så haft mulighed for at undersøge det: Det ser ud, som om Danmark i øjeblikket er ved at indgå en meget gunstig fiskeriaftale med en anden udemokratisk, undertrykkende diktator, nemlig i Marokko, hvor de ikke alene får penge, men også får lov til at sælge for EU-penge ud for Vestsahara. Vestsahara er som bekendt besat land af Marokko. Hvordan kan man give vestsaharanernes fisk til EU via Marokko? Hvis ikke det er støtte til et udemokratisk styre, til et styre, der ikke overholder menneskerettighederne, så ved jeg ikke hvad. Så jeg vil spørge: Har det konsekvenser i forhold til f.eks. Marokko?

Kl. 13:20

Formanden :

Udenrigsministeren.

Kl. 13:20

Kl. 13:23

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Som jeg sagde til hr. Frank Aaen også i går, er jeg ikke udstyret med informationer om den aftale, der er ved at blive indgået mellem EU og Marokko, men jeg har lovet hr. Frank Aaen et skriftligt svar, og det kommer naturligvis.

Men jeg vil sige til hr. Frank Aaen omkring den mere generelle tilgang til spørgsmålet om, hvordan vi håndterer disse lande, at jeg jo netop synes, at læren fra både Tunesien og Egypten er, at en af mange grunde til, at folk går på gaden, er ønsket om økonomisk fremgang. Og der er en af de ting, som EU rent faktisk kan gøre, at give mange af disse lande nogle gunstigere handelsbetingelser, så de kan få gang i arbejdspladser og vækst i deres land og give en mulighed for, at også de fattigste i deres samfund får bedre levevilkår.

Et af de helt store problemer har jo været de stigende fødevarerpriser, som har ramt den fattigste del af befolkningen meget hårdt, og der er da ingen tvivl om, at det bedste, vi kan gøre i forhold til at komme det problem til livs, er yderligere liberaliseringer af verdenshandelen, så vi får prisen ned på fødevarer. Og der går Danmark også forrest, både i EU og i WTO.

Kl. 13:21

Formanden :

Tak til hr. Frank Aaen.

Så er det hr. Kamal Qureshi med spørgsmål til udenrigsministeren. Værsgo.

Kl. 13:21

Spm. nr. US 76

Kamal Qureshi (SF):

Tak. Jeg vil sådan set gerne fortsætte med at spørge ind til regeringens politik i forhold til Egypten, for nu har ministeren jo stået over for hr. Holger K. Nielsen og sagt, at det eneste, som var rigtigt at gøre fra Danmarks side og fra EU's side, var at sige nogle ord, altså at man vil insistere på, at der ikke sker overtrædelser af menneskerettigheder og andet, men i øvrigt lade det egyptiske folk selv vælge deres ledere og i øvrigt ikke foretage sig videre.

Så vil jeg gerne spørge, hvorfor det er, at ministeren kører med dobbeltstandarder, når det gælder de her ting. For den samme dag, den 31. januar, som ministeren kom med udtalelserne om, at man ikke skal gøre noget videre ved Egypten, er ministeren i Jyllands-Posten ude at pege på en lang række tiltag over for Hviderusland. Jeg nævner nogle af dem.

Ministeren går ind for visumforbud til magtpersonerne i det hviderussiske regime, inklusive dommere, inklusive journalister, som er på regimets side. Ministeren går ind for, at man indefryser penge midler fra Hviderusland i EU-landene, sådan at de ikke længere har adgang til de penge. Ministeren går ind for, at der skal afsættes et nyt millionbeløb til demokratiseringsprojekter, sådan at unge, der er blevet afvist af skolerne, fordi de har protesteret mod regimet, kan komme i skole og blive undervist i europæiske værdier. Og sidst arbejder ministeren for, at der skal indføres sanktioner mod regimet.

Det er alt sammen nogle ting, som kan virke udmærkede, men hvorfor er det, at ministeren kører med de her dobbeltstandarder? Hvorfor er det, at ministeren, hvad angår Hviderusland, hvor en diktator er valgt ved et manipuleret valg, fuldstændig på samme måde som Mubarak er valgt ved et manipuleret valg i Egypten, og overtræder menneskerettighederne i Hviderusland, fuldstændig på samme måde som Mubarak gør det i Egypten, synes, at det er i orden at indføre sanktioner, mens ministeren, hvad angår Egypten, mener, at man ikke skal røre det, ikke skal gøre noget, men skal lade det køre?

Formanden :

Udenrigsministeren.

Kl. 13:23

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Kamal Qureshi, at de eneste, der kører med dobbeltstandarder, er SF. Hvis der skulle være nogen mening med den galskab, som vi så fra hr. Villy Søvndals side i går, så skulle hr. Villy Søvndal jo også have været ude at kræve, at Lukasjenko gik af i Hviderusland, men det er ikke sikkert, at det ville have givet ham noget tv-tid. Det har vi jo ikke hørt noget om.

Tværtimod er der en fuldstændig konsistent linje i den måde, som både Danmark og EU agerer på i forhold til disse lande, og det vil sige i forhold til Hviderusland, hvor man har haft et valg, og hvor en præsident, som med en frygtelig brutalitet har slået ned over for oppositionen og slået ned over for de mennesker, der ønskede at demonstrere, har vist, at han ikke respekterer de værdier, som vi står for i EU. Vi gav for en række år siden mulighed for at få visum til EU, og vi sagde også meget klart, at det, hvis der ikke kom forbedringer, så ville få konsekvenser for forholdet til Hviderusland. Og sådan er EU: Vi giver fordele, men vi trækker dem tilbage, hvis man ikke efterlever vores værdisæt. Det er vi i vores gode ret til som frie, demokratiske lande.

Derfor har vi valgt at sige: Vi kan ikke acceptere, at man smider oppositionspolitikere i fængsel. Vi kan ikke acceptere, at man farer frem med så voldsom brutalitet, eller at man misbruger retssystemet og medierne til at fingere retssager, altså at folk får falske retssager, sådan som vi har oplevet det med dommerne, eller at journalisterne for deres vedkommende bare bliver regimets ukritiske talerør udadtil.

Derfor har EU meget klart sagt: Hvem der bliver valgt i Hviderusland, er ikke noget, som vi skal bestemme, men det, vi kan bestemme, er, at vi ikke ønsker at støtte et regime og nogle ledere med en mulighed for at få visum til EU, når de så groft slår ned på befolkningen. Og Danmark har faktisk gjort rigtig meget i forhold til Hviderusland for at hjælpe civilbefolkningen, ligesom vi har gjort det i forhold til i Egypten, også bilateralt. Bl.a. har vi sørget for, at de studerende, der var blevet smidt ud af universitetet i Minsk, fordi de deltog i demonstrationerne, et groft brud på forsamlingsfriheden, nu i stedet for får mulighed at komme på det hviderussiske universitet i Vilnius, så de får en mulighed for at gøre deres uddannelse færdig.

Så der er konsistens og sammenhæng i det, vi gør.

Kl. 13:25

Formanden :

Hr. Kamal Qureshi.

Kl. 13:25

Kamal Qureshi (SF):

Undskyld, men jeg har i hvert fald meget, meget svært ved at se konsistens og sammenhæng. Den beskrivelse, ministeren giver af Hviderusland, svarer jo fuldstændig til det, der foregår i Egypten, medmindre ministeren mener, at det egyptiske regime er mere demokratisk; at det egyptiske regime ikke overtræder menneskerettigheder; at det egyptiske regime ikke slår hårdt ned på demonstrationer; at det egyptiske regime ikke torturerer sine modstandere; eller at det egyptiske regime ikke manipulerer med det demokratiske valg, der har været i landet.

Det må jo være konsekvensen, hvis ministeren siger, at dem, der gør det, skal mødes med visumforbud, altså mod regimets folk, oven i købet dommere og journalister; de skal mødes med sanktioner mod regimet; der skal indefrys midler; der skal laves alt det, som mini-

steren nævner – og hun nævner begrundelsen for det, der foregår i Hviderusland. Sådan er det, medmindre ministeren mener, at det er noget, der ikke foregår i Egypten. Jeg vil meget gerne høre ministeren: Er der nogen af de tiltag, ministeren mener blev indført over for Hviderusland, som ministeren overvejer skal bruges over for Egypten? Og hvis ikke, vil jeg gerne have en forklaring på hvorfor.

Kl. 13:26

Formanden :

Udenrigsministeren.

Kl. 13:26

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Kamal Qureshi, at vi i EU-kredsen er meget enige om, at vi skal fremme de demokratiske bevægelser i de lande, hvor vi kan være med til at understøtte det, men at vi skal være lige så konsekvente med hensyn til at straffe dårlig regeringsførelse. Det har vi gjort i forhold til Hviderusland, hvor der egentlig var åbnet op for at få Hviderusland til at nærme sig EU og give lempelser i en vis udstrækning. Vi må så sige, at man altså ikke leverede god regeringsførelse, og derfor har det konsekvenser.

I forhold til Egypten har EU i mange år, og det har Danmark for øvrigt også bilateralt, haft en kritisk dialog om de områder, hvor vi ikke synes at de leverer resultater, der er gode nok, bl.a. på menneskerettighedsdagsordenen. Og det vil vi fortsat have. Så jeg mener bestemt ikke, at man kan sige, at vi kører med dobbelte standarder. Men man kan altså ikke bare gå ud og sige, at Hviderusland og Egypten er to siamesiske tvillinger, og at de ligner hinanden på alle punkter. Det gør de bestemt ikke. Men jeg mener, at EU's tilgang til det skal være symmetrisk, og det er derfor, jeg er en stor fortalende for, at vi via naboskabsprogrammerne skal fremme god regeringsførelse og straffe dårlig regeringsførelse.

Kl. 13:28

Formanden :

Hr. Kamal Qureshi.

Kl. 13:28

Kamal Qureshi (SF):

Tak. Jeg vil da gerne spørge ministeren om, hvad årsagen er til, at ministeren mener, at der ikke skal indføres de samme tiltag mod Egypten, som man nu indfører mod Hviderusland. Og jeg citerer ministeren for i Jyllands-Posten at sige:

»Vi er enige om et visumforbud mod en række centrale personer i Hviderusland, heriblandt en række toppolitikere og embedsmænd. Danmark er på den hårde linje og ønsker mærkbare EU-sanktioner. Vi skal også ramme dem på pengepungen og indefryste deres midler i EU-lande.«

Det sagde udenrigsministeren forud for dagens ministermøde i Bruxelles, skrev avisen. Det var samme ministermøde, hvor man diskuterede Egypten. Og man kom ud og sagde, at man ikke skulle indføre nogen af de tiltag, som man gør over for Hviderusland.

Men jeg vil da gerne spørge: Er årsagen til, at Egypten så at sige ikke skal røres, at ministeren og Danmark under ministerens ledelse, da ministeren var justitsminister, har set gennem fingrene med tortur i Egypten? Ministeren har jo bl.a. modtaget oplysninger frembragt ved tortur i egyptiske fængsler fra det egyptiske efterretningsvæsen, bl.a. ledet af den samme person, som nu står som vicepræsident. Er det en af årsagerne til, at ministeren synes, at man skal holde hånden over det egyptiske regime – i modsætning til Hviderusland?

Kl. 13:29

Formanden :

Så er det udenrigsministeren.

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Hvis hr. Kamal Qureshi har spørgsmål til justitsministeren, må hr. Kamal Qureshi stille spørgsmål til justitsministeren. Jeg vil sige meget klart, at jeg synes, der skal være den konsistens i den politik, man fører, at man tilrettelægger sine politiske udmeldinger og sine tiltag efter den situation, man står over for. I tilfældet Hviderusland, hvor der har været valg, som har medført en helt uhørt brutalitet mod oppositionspolitikere, herunder er der fængsling af en lang række oppositionspolitikere på et fejlagtigt grundlag, og der er studerende, der er blevet smidt ud af universiteter og ikke kan få lov at læse videre, synes jeg da, at det er helt på sin plads, at EU, der har været venlig over for Hviderusland og taget en lang række initiativer for at få Hviderusland til at tilnærme sig EU, meget kraftigt og konsekvent siger: Det her får altså konsekvenser.

Men ét er målrettede sanktioner, der retter sig mod de magthavere, der har truffet forkerte beslutninger og undertrykt deres befolkning, noget andet er, kan man sige, mere brede sanktioner, som også kunne ramme civilbefolkningen. For så vidt angår spørgsmål om Egypten, må jeg sige, at jeg simpelt hen ikke forstår, at hr. Kamal Qureshi kan stå og sige, at EU ikke har udtalt sig kritisk om regimet. Jeg synes, at hr. Kamal Qureshi skal gå tilbage og se, hvad vi rent faktisk sagde. Han kan se, at vi har en meget, meget klar linje i forhold til Egypten og i forhold til kravene til regimet, en linje, som præsident Obama efterfølgende har bakket op om.

Kl. 13:30

Formanden :

Tak til hr. Kamal Qureshi og tak til udenrigsministeren. Hermed sluttede spørgsmålene til udenrigsministeren.

Så er der spørgsmål til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration. Første spørger er hr. Henrik Dam Kristensen, værsgo.

Kl. 13:30

Spm. nr. US 77

Henrik Dam Kristensen (S):

I maj sidste år vedtog Folketinget nye regler for permanent ophold. Regeringen og Dansk Folkeparti kom med et forslag, hvor de gav udtryk for, at det skulle være nemmere for dem, der ønskede at være en aktiv del af det danske samfund, at få permanent ophold.

Jeg vil gerne sige, at sådan kom det ikke til at gå. Siden regeringen og Dansk Folkeparti vedtog forslaget, er der fem, der er sluppet igennem nøglehullet. Regeringen og Dansk Folkeparti har indført et system, som er totalt barokt, og som betyder, at stort set uanset hvor fornuftigt man opfører sig, lever op til de krav, vi som samfund stiller til borgere, der gerne vil være her permanent, er det stort set blevet umuligt at få permanent ophold. Det var altså falsk varebetegnelse fra regeringens og Dansk Folkeparti side.

Det sidste eksempel, vi har set på det, er den meget omtalte sag om en tolk. Det er en tolk, der har været her i landet i mange år, og som har udvist det mod, som det er at tage med de danske styrker til Afghanistan. Nu er han igen på vej derned. I aften kl. 18 letter han fra Kastrup Lufthavn for endnu en gang i et halvt år sammen med danske kammerater at tage en tårn ved de militære styrker dernede.

I går blev det meget tydeligt, at statsministeren ikke synes, at behandlingen af ham er i orden. Det blev meget tydeligt, at den konservative ordfører undsagde det, og jeg tror egentlig også, at Dansk Folkeparti gjorde det. Tilbage på broen på det synkende skib står integrationsministeren og Venstres integrationsordfører.

Derfor vil jeg spørge integrationsministeren om, hvornår ministeren også forlader det synkende skib og overgiver sig til, at der her er noget, der er fuldstændig ravsuskende galt, her er der noget, man gik fejl af i maj måned sidste år, og her er der noget, vi må lave om.

Formanden :

Integrationsministeren.

Kl. 13:32

skal ministeren stå her i Folketingssalen og lade sig presse af oppositionen og give tilladelse til dem, som Socialdemokraterne godt kan lide. Jeg troede egentlig, at det var forbi. Jeg troede sådan set ikke, at man ville have særlove mere.

Kl. 13:33

Den sag må, som alle andre sager, gå sin gang. Man kan ikke presse mig til at foretage mig noget ulovligt.

Kl. 13:36

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Der er jo ikke noget mærkeligt i, at oppositionen, som ønsker en helt anden udlændingepolitik, hvis oppositionen indbyrdes kunne blive enig, er utilfreds med de regler, vi indførte, om tidsubegrænset opholdstilladelse. Det var gode regler. De giver mulighed for, at de, der hurtigere end tidligere opfylder kvalifikationer, også hurtigere kan få en tidsubestemt opholdstilladelse.

Det er rigtigt, at der ikke er så mange, der endnu har fået det, men ordningen er trådt i kraft for nylig. Men jeg er sikker på, at det vil jævne sig. Man skal have 2½ års arbejde i Danmark, og de, der ikke har det, skal selvfølgelig have mulighed for at indrette sig på, at det her er alvor. Det er ikke mere sådan, at man bare kan vente sig til en tidsubegrænset opholdstilladelse. Man skal gøre en indsats, f.eks. have et arbejde.

Det synes jeg er en fuldstændig rigtig måde at tænke udlændingepolitik på. Det er også det, der fremgår af det nye pointsystem om ægtefællesammenføringsreglerne, nemlig at det, vi lægger allermest vægt på, er, at indvandrere, dem, der er her i forvejen, og nydanskere har et arbejde. Så det er en rigtig god ordning, og den vil jeg selvfølgelig fastholde.

Kl. 13:34

Formanden :

Hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 13:34

Henrik Dam Kristensen (S):

En stor kompliment til ministerens evne til at tale udenom.

Det interessante var sådan set det sidste, nemlig at det vil blive fastholdt. Det, jeg bare kan konstatere, er, at ministerens chef, statsministeren, i går undsagde det; ministerens samarbejdspartner, Det Konservative Folkepartis ordfører, undsagde det i går, og som jeg kunne lytte mig til det, undsagde Dansk Folkeparti det rent faktisk også i går i den konkrete situation med tolken. Det vil sige, at de eneste, der står tilbage på den bro, er integrationsministeren og integrationsordføreren for Venstre, som her til morgen bekræftede det.

Det er jo bare lidt interessant at få dokumenteret her i Folketingssalen, at integrationsministeren er fuldstændig ligeglad med de klare holdninger, som statsministeren gav udtryk for på sit pressemøde i går. Det synes jeg sådan set bare at man skal notere sig. Det er faktisk lidt interessant.

Kl. 13:35

Formanden :

Integrationsministeren.

Kl. 13:35

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu forstår jeg, at det drejer sig om at få en enkelt sag herved i Folketingssalen, og der er det jo sådan efter grundloven, at forvaltningen af sagerne henhører under den udøvende magt. Socialdemokratiet har prøvet det før med en særlov, og hvis det er det, man ønsker, må man komme med et lovforslag. Men sagsbehandlingen hverken kan eller må jeg foretage her i salen. Det er dels nærmest ulovligt, dels vil det også gøre mig inhabil. Så sådan er det.

Der er den retssikkerhed i udlændingssystemet, at man kan søge og få en afgørelse, og er man utilfreds med afgørelsen, kan man indklage den for Integrationsministeriet. Og så mener hr. Dam Kristensen altså, at vi skal suspendere alle retssikkerhedsprincipper, og så

Formanden :

Hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 13:36

Henrik Dam Kristensen (S):

Nu bliver man jo nødt til at sige: Hørte statsministeren efter? For nu blev statsministeren jo alvorlig irettesat og alvorlig sat på plads af sin integrationsminister. Det var ikke mig, der startede den her enkeltsag. Det var rent faktisk statsministeren, der i går på sit pressemøde meget konkret sagde, at han syntes, at den pågældende tolk havde udvidet medborgerskab, og det for ham var medborgerskab. Det var altså statsministeren, som sagsbehandlede i går. Det var statsministeren, som tog en enkeltsag frem, og jeg konstaterer bare, at nu fik statsministeren en alvorlig irettesættelse af integrationsministeren. Jeg har på fornemmelsen, at de har det rigtig hyggeligt i den her regering, og det, der bliver det spændende at se nu, er, hvem der egentlig har bukserne på. Er det statsministeren, der er underlagt integrationsministeren, eller er det integrationsministeren, som har overtaget førertrøjen? Det sidste tyder på at være tilfældet.

Kl. 13:36

Formanden :

Integrationsministeren.

Kl. 13:37

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg håber sandelig, at det er retssikkerheden, der har bukserne på, og retssikkerheden er altså, at vi har nogle meget strenge forvaltningsretlige regler, hvorefter enkeltsager behandles. Dem er vi meget omhyggelige med både i Udlændingesservice og i Integrationsministeriet at iagttage, og derfor giver vi os hverken af med særlove eller sagsbehandling her i Folketinget. Det ville jo bare føre til, at dem, vi kunne lide, skulle have opholdstilladelse, og dem, vi ikke kunne lide, ikke skulle have opholdstilladelse. Det er under lavmålet.

Kl. 13:37

Formanden :

Tak til hr. Henrik Dam Kristensen.

Så er det hr. Martin Henriksen med spørgsmål til integrationsministeren, værsgo.

Kl. 13:37

Spm. nr. US 78**Martin Henriksen** (DF):

Tak. Det var så en helt anden sag, men jeg kan jo ikke lade være med at sige, og det er bare for god ordens skyld, at Dansk Folkeparti sådan set ikke har foreslået, at man skal ændre regelsættet. Vi synes bare – og det ville klæde Socialdemokraterne at høre lidt efter, hvad der bliver sagt – at hvis man fremrykkede noget af det regelsæt, som bliver implementeret, ville man jo højst sandsynligt kunne komme ud af den situation, som vi er havnet i, og det er jo substansen. Så det er ikke regelsættet, det er implementeringen af regelsættet, der i den her sag formentlig er et problem, hvis det, der er oplyst i pressen i øvrigt er korrekt. Men det er substansen, og det er en anden sag, end hvad Socialdemokraterne beskæftiger sig med.

Så til det, jeg ville spørge integrationsministeren om. Der har været et problem med det græske asylsystem, hvor alt jo tyder på, at det

ikke har det alt for godt, og det har så gjort, at det er vanskeligt at tilbagesende asylansøgere til Grækenland, hvilket jo rent faktisk er meningen med den Dublinforordning, der ligger. Og der vil vi meget gerne fra Dansk Folkepartis side have at vide, hvad det præcis er, regeringen agter at foretage sig for at sikre, at der kommer mere styr på det græske asylsystem, sådan at vi selvfølgelig kan sørge for, at der ikke kommer en flygtningestrøm til Danmark, som man kunne frygte. Vi ved det jo ikke, men man kunne frygte, at den ville komme. Så spørgsmålet er: Hvordan agter regeringen at tackle den sag og sørge for, at Grækenland forstår alvoren i det her?

Kl. 13:38

Formanden :

Integrationsministeren.

Kl. 13:38

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg synes, at hr. Martin Henriksen er meget forsigtig i sin udtalelse, når hr. Martin Henriksen siger, at det græske asylsystem ikke har det så godt. Det var dagens underdrivelse. Der er nærmest ikke noget system. Man må få det indtryk, at der ikke er noget system, efter man har læst den dom.

Derfor er det jo også, at jeg omgående tog kontakt til Dansk Flygtningehjælp, har taget kontakt til mine kollegaer i EU. Jeg har forelagt sagen for regeringen og har også læst i avisen, at statsministeren vil tage sagen op. Det er meget vigtigt, at vi alle sammen presser på. Det, der jo er tale om at der skal ske, er, at vi skal have opbygget det asylsystem i Grækenland. Grækenland skal som EU-land selvfølgelig opfylde sine forpligtelser, og det er at opfylde menneskerettighederne, at opfylde flygtningekonventionen og have et asylsystem, som gør, at Dublinforordningen, som hr. Martin Henriksen nævner, selvfølgelig kan komme til at fungere igen. I øjeblikket fungerer den ikke. Altså, jeg betragter Grækenland som et usikkert land på lige fod med lande langt uden for EU.

Det er et kæmpe problem, og der agter jeg at lægge mig i førertrøjen i EU, og som sagt er der allerede taget kontakt. Vi har gode muligheder også med Dansk Flygtningehjælp, og jeg regner også med, at Røde Kors kan hjælpe os, bruge deres netværk dernede, så vi både gennem EU-systemet og gennem ngo'erne kan komme i gang med at få bygget Grækenland op. Og det skal være, hvad enten Grækenland vil det eller ej.

Kl. 13:40

Formanden :

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:40

Martin Henriksen (DF):

Tak. Nu bliver jeg normalt beskyldt for at overdrive, så det er jo altid noget nyt at prøve at blive beskyldt for at underdrive. Det tager jeg også med.

Jeg synes selvfølgelig, at det ikke er alt i den håndtering, som ministeren har af sagen, vi er enige i i Dansk Folkeparti, og det har vi også tilkendegivet, men hvad vil være konsekvensen, hvis Grækenland ikke forstår og ikke formår at sørge for, at vi selvfølgelig kan sende asylansøgere tilbage til Grækenland, hvis det er dér, de først har trådt på EU's territorium – selv om jeg ikke er meget for at bruge det ord? Men hvad vil man konkret gøre? Hvilke sanktionsmuligheder vil man overveje fra regeringens side, hvis Grækenland ikke forstår besked?

Kl. 13:40

Formanden :

Integrationsministeren.

Kl. 13:40

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Det er selvfølgelig ikke Danmarks regering alene, men jeg har jo hele tiden undervejs, når der har været henvendelser bl.a. fra oppositionen om, at forholdene i Grækenland ikke var tilfredsstillende, undersøgt, om forholdene var af en sådan karakter, at Europa-Kommissionen følte anledning til at intervenere. Det gjorde de på et tidspunkt, men trak deres åbningsskrivelse tilbage. Det har jeg meget nøje fulgt, fordi jeg betragter – og det har jeg medhold i – Europa-Kommissionen som en slags politibetjent. Det er Europa-Kommissionen, der skal holde øje og indlede, hvad der i Danmark kunne kaldes rettergangsskridt, hvis der er noget, som ikke er i orden. Her er det jo helt klart, at det af traktaten fremgår, at et land har pligt til at overholde menneskerettighederne. Så det er altså en af pligterne ved at være medlem af EU.

Kl. 13:41

Formanden :

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:41

Martin Henriksen (DF):

Vi har også hørt, og det er jo rigtig godt, at ud over at integrationsministeren vil tage sagen op, vil statsministeren også i forbindelse med et EU-møde tage sagen op med Grækenland. Men jeg synes stadig væk, netop fordi sagen er så alvorlig, og fordi det jo handler om noget, som er væsentligt og en grundpille i VKO-samarbejdet, altså asylpolitikken, at det bør være meget klart for regeringen, at den skal sætte nogle konsekvenser op over for Grækenland, hvis de ikke formår at få styr på det her.

Hvis det er sådan, at Grækenland ikke formår at gøre det, bør man jo fra dansk side sige til grækerne: I skal gøre det her, og hvis ikke I gør det, må vi overveje at indlede en sag, sådan at I kan blive ekskluderet af Det Europæiske Fællesskab. Det skal man gøre, netop fordi det jo rent faktisk er i Dublinforordningen, og når man en sjælden gang støder på en fornuftig EU-regel, er det jo trist, at den fornuftige EU-regel bliver sat ud af kraft, fordi der er et medlemsland, som ikke formår at leve op til deres ansvar. Så derfor bør det jo være sådan, at hvis de ikke kan leve op til deres ansvar, som er åbenlyst, bør man sige til dem, at så må man arbejde på at ekskludere dem af EU.

Kl. 13:42

Formanden :

Integrationsministeren.

Kl. 13:42

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg kan sige, at det, som hr. Martin Henriksen foreslår, er sagt til Grækenland flere gange. Tonen i Ministerrådet er blevet mere og mere kontant. Fra at være principielle problemer om Dublin og resourcefordelingen osv. er tonen på de senere møder blevet mere direkte over for Grækenland. Det er klart, at med det brev, jeg nu har sendt til Kommissionen, hvor jeg har bedt om at få det på et møde, og også sendt til de kollegaer, vi arbejder nærmest sammen med, vil tonen selvfølgelig blive endnu mere direkte. Det skal selvfølgelig stå helt klart, at et land selv har ansvaret for at sikre sine grænser og for, at der er et forsvarligt asylsystem. Det kan der ikke være nogen tvivl om, og det har i hvert fald på de sidste par møder været meget klart, og det kan Grækenland overhovedet ikke være i tvivl om. Vi har jo fra dansk side, som jeg også har oplyst i Europaudvalget flere gange, tilbudt kapacitetsofbygning. Vi har været dernede med nogle af vore folk, vi har haft grækere heroppe for at lære dem noget om asylsystemer, og det er vi villige til at udbygge, og det prøver vi at lægge

en plan for sammen med i hvert fald Dansk Flygtningehjælp og muligvis også Røde Kors.

Kl. 13:44

Formanden :

Tak til hr. Martin Henriksen.

Så er det fru Meta Fuglsang med spørgsmål til integrationsministeren, værsgo.

Kl. 13:44

Spm. nr. US 79

Meta Fuglsang (SF):

Vi kommer jo bredt omkring i sådan en spørgetime, som vi har i dag. Der er også mange interessante spørgsmål at stille på det her integrationsområde til integrationsministeren.

Det, jeg gerne vil tage fat på, er spørgsmålet om den vejledningspligt, som man har som offentlig myndighed i forhold til de borgere, som har brug for vejledning i forbindelse med ansøgning om forskellige ting, i det her tilfælde spørgsmålet om ansøgning om statsborgerskab, altså hvilke rettigheder man har i forbindelse med at opnå statsborgerskab. Der har været en sag om statsløse palæstinensere, hvor vi har oplevet, at der, til trods for at der ligger nogle retningslinjer for det her, har været en meget lang periode, hvor de ikke har modtaget en korrekt vejledning, og hvor de, særlig hvis man taler sådan lidt populært om det, kan sige, at sagen er blevet syltet lidt, i forbindelse med at de ikke har fået den vejledning og den sagsbehandling, de skulle have haft. Det er så dukket op nu, at ministeren jo så heldigvis har ryddet op i det.

Men det, der interesserer mig lidt, er egentlig, hvad man skal kunne forvente af en offentlig myndighed, for der er jo et almindeligt forvaltningsretligt princip omkring en vejledningspligt for borgere og også en udvikling i retning af, at den vejledningspligt er blevet skærpet gennem de sidste 10-20 år, når man snakker om den praksis, der ligger på det forvaltningsretlige område. Der er også, sådan som jeg forstår det, tale om, i hvert fald i forbindelse med den almindelige danske praksis, at lige præcis når man taler om svage grupper, har man en skærpet vejledningspligt, hvis de pågældende grupper f.eks. ikke selv kan se de regler, de er omfattet af, eller hvis de af andre grunde har lidt problemer med at varetage egne interesser, eller der er ændret praksis, eller der foreligger nye oplysninger.

Så jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren er enig i, at der er sådan en vejledningspligt, også en skærpet vejledningspligt, over for særlig udsatte grupper, og at den vejledningspligt også gælder, når det handler om regler om statsborgerskab og indfødsret.

Kl. 13:46

Formanden :

Integrationsministeren.

Kl. 13:46

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Hvis jeg nu starter med et yderpunkt – og det er slet ikke for at være kontrær, men bare lige for at starte med et yderpunkt – så må jeg tro, at vi er enige om, at så langt skal man ikke gå. Man kunne hævde, at Integrationsministeriet havde pligt til at informere alle børneforældre, som kom fra udlandet, også når de fik børn her, om børnekonventionen. Det går jeg ud fra at vi er enige om selvfølgelig ikke er noget, nogen offentlig myndighed har pligt til. Det er sådan yderpunktet.

Så er jeg fuldstændig enig i det, som fru Meta Fuglsang siger, altså at hvor snittet skal gå, kan jeg ikke sådan stå og sige her, men jeg kan i hvert fald sige, at med hensyn til statsløse palæstinensere, hvor jeg ikke har ryddet op, men er i færd med at rydde op, vil der komme nye retningslinjer. Vi er simpelt hen ved at gå alle retningslinjer

igennem, for der er jo nogle huller i retningslinjerne, ellers var det her jo ikke sket. Så nu går vi dem igennem alle sammen, også for at se, om de kan blive mere forenklede og forståelige, og sikre os, at politiet ser, hvad der står.

Så er der selvfølgelig altid det der med at få hesten hen til truget, det kan man godt, men man kan måske ikke altid få den til at drikke. Men altså, der kommer nye retningslinjer så hurtigt som muligt, der kommer nye vejledninger så hurtigt som muligt. Jeg har fået nogle råd om at ændre hjemmesiden, men jeg har afstået fra det, fordi jeg godt vil være helt sikker på, at vi får det hele med. Så jeg vil altså først melde ud om indholdet af de her forskellige regler og vejledninger, når jeg er helt sikker på, at jeg virkelig har oversigt over det hele.

Jeg mener også, det skal være i orden, og der ved jeg, at jeg kan appellere til fru Meta Fuglsang som jurist. Jeg vil i næste uge – det kan jeg også godt sige her – have en snak med en ekspert fra Institut for Menneskerettigheder om den her sag, for jeg er meget optaget af, som jeg også har givet udtryk for, at der ikke bare bliver ryddet op, men at det her fremtidssikres, så det altså er mur- og nagelfast og vandtæt og bærer livrem og seler og det hele, for det her skal der rettes op på.

Kl. 13:47

Formanden :

Fru Meta Fuglsang.

Kl. 13:48

Meta Fuglsang (SF):

Jeg er meget glad for at høre, at ministeren går op i at få ryddet op i det, sådan at man indholdsmæssigt kan komme til bunds i det her. Jeg er også glad for, at det tyder på, at der så i hvert fald er en vilje til at rydde op sådan fremadrettet. Det, som det fører mig hen til, er så spørgsmålet om, hvordan man indtil nu har informeret. Det fremgår af oplysninger, som f.eks. er i en artikel fra Information så sent som den 31. januar, altså for ganske få dage siden, hvor man gennemgår hjemmesiden, hvordan de her vejledninger er placeret på hjemmesiden, at det er et link, som er placeret i bunden af en række links, at det er noget, der er svært tilgængeligt, at det dér, hvor man umiddelbart ville klikke ind omkring statsborgerskab, og hvordan man kan blive dansk statsborger, ikke umiddelbart ligger i forlængelse af links til det, som var den eksisterende information.

Så man kan blive bedre informeret, og det synes jeg er positivt, men synes ministeren, at ministeriet indtil nu har levet op til den vejledningspligt, der er over for de her borgere, med den gennemgang af den orienteringsform, der har været?

Kl. 13:49

Formanden :

Integrationsministeren.

Kl. 13:49

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen som fru Meta Fuglsang jo godt ved, så var der jo simpelt hen medarbejdere, der åbenbart ikke kendte de her regler. Så man kan sige, at det ene bider det andet i halen. Der skal være en ordentlig vejledning, og der kan man jo ikke klare sig som Information, der bringer dementier på side 27, det siger sig selv. Det er ikke meningen. På den anden side er der så mange oplysninger, og nogen skal jo være nederst. Men nu vil jeg lægge mig fru Meta Fuglsangs ord på sinde, og når vi så laver vejledningen, vil jeg selvfølgelig være opmærksom på, hvor den skal placeres på hjemmesiden.

Kl. 13:49

Formanden :

Fru Meta Fuglsang.

Kl. 13:49

Kl. 13:51

Meta Fuglsang (SF):

Jeg håber så også, at det giver anledning til, at man kigger på de procedurer, der så er, for én ting er den her sag omkring de statsløse palæstinensere, noget andet er, om det ikke giver ministeren anledning til at kigge på de vejledninger, de arbejdsgange, man har, sådan at man ikke igen skal opdage nogle enkeltsager omkring det her; så man sikrer, at den samlede vilje til, at det her skal være o.k., også smitter af på andre områder; så vi sikrer, at der ikke en gang til dukker sådan nogle enkeltsager op, for det må være rigtig ubehageligt, også for ministeren, at der dukker sådan nogle sager op, hvor man med rimelighed kan kritisere, at der er gået så lang tid, og at den information, der er givet, er for dårlig, og at den er placeret på et tidspunkt, så den almindelige vejledning, man skal kunne søge som borger, ikke har været der. Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at vi ikke får nye enkeltsager på det her område?

Kl. 13:50

Formanden :

Integrationsministeren.

Kl. 13:50

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Det er hamrende ubehageligt. Derfor vil jeg appellere til, at fru Meta Fuglsang støtter mig, når Indfødsretsudvalget mener, at jeg i løbet af no time kan gå hele det her område gennem. Jeg ved, at fru Meta Fuglsang også som jurist er helt klar over, hvor mange spørgsmål det her rejser, der skal tænkes ordentligt igennem, så jeg vil appellere til, at fru Meta Fuglsang vil støtte mig i Indfødsretsudvalget i, at jeg altså ikke kan komme og besvare alle de her spørgsmål. Jeg forlanger arbejdsro for at få det gjort ordentligt.

Kl. 13:50

Formanden :

Tak til fru Meta Fuglsang.

Så er det fru Marianne Jelved med spørgsmål til integrationsministeren. Værsgo.

Kl. 13:51

Spm. nr. US 80**Marianne Jelved (RV):**

Der har inden for den seneste uge været en lille smule disput om, hvorvidt ministeren har foranlediget familier med børn eller børn i det hele taget sendt tilbage til Grækenland i efteråret, inden dommen mod Belgien faldt. Ministeren afviser kritikken, og jeg vil citere fra Danmarks Radios hjemmeside, hvor ministeren siger, at hun har fulgt de regler, der var, inden menneskerettighedsdomstolen afsagde dommen. Vil ministeren lige gøre rede for, hvad det er for regler, ministeren henviser til?

Kl. 13:51

Formanden :

Integrationsministeren.

Kl. 13:51

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen jeg kan oplyse, at jeg har fulgt Dublinkonventionen indtil dommens afsigelse, og jeg har fulgt den til punkt og prikke.

Kl. 13:51

Formanden :

Fru Marianne Jelved.

Marianne Jelved (RV):

Ikke desto mindre havde menneskerettighedsdomstolen jo allerede i maj måned lavet en særlig bremse for at bremse hjemsendelse af asylansøgere, der kom via Grækenland til bl.a. Danmark. Den henstilling imødekom ministeren, sådan som jeg erindrer det, men i september blev der alligevel sendt en familie med to børn ud af landet. Det jo så et spørgsmål om, hvilke regler der så er tale om der. Samtidig kan jeg se af andre papirer, at de danske udlændingemyndigheder imidlertid ikke siden juli 2008 har villet udsende asylansøgere til Grækenland, før de græske myndigheder udsteder en garanti om, at de vil behandle deres sag. Dengang gjaldt Dublinkonventionen også, men her kunne ministeren og Udlændingetjenesten tænke selv. Hvad var det for regler, der gjaldt i 2008, hvor ministeren ikke brugte Dublinkonventionen?

Kl. 13:52

Formanden :

Integrationsministeren.

Kl. 13:52

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg kan oplyse, at jeg har brugt Dublinkonventionen hele tiden. Og jeg skal gerne fremlægge et notat i Integrationsudvalget eller Indfødsretsudvalget om, at Dublinkonventionen er overholdt, og hvordan reglerne er efter Dublinkonventionen, for der er præcis det spillerum, som jeg har gjort rede for i de interne forskrifter.

Kl. 13:53

Formanden :

Fru Marianne Jelved.

Kl. 13:53

Marianne Jelved (RV):

Det vil sige, at der har været én handlemulighed i 2008 og 2009 frem til 2010, hvor der pludselig bliver en anden handlemulighed, og i begge tilfælde er reglerne holdt. Det tvivler jeg sådan set ikke på. Så spørger jeg bare: Hvorfor ændrer ministeren, ministeriet og Udlændingetjenesten helt procedure og måde at handle på fra maj 2010?

Kl. 13:53

Formanden :

Integrationsministeren.

Kl. 13:53

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Dublinkonventionen er overholdt til punkt og prikke. På et tidspunkt forsøgte jeg for at hjælpe Grækenland at bede dem om at få nogle erklæringer om, om de selv var af den opfattelse, at de overholdt reglerne. Det kom der ikke noget ud af. Det viste sig, at det bare var en ekstra belastning af Grækenland. De kunne simpelt hen ikke overholde at svare, og derfor ophævede jeg den ordning.

Kl. 13:54

Formanden :

Tak til fru Marianne Jelved.

Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen med spørgsmål også til integrationsministeren. Vi når det hele. Værsgo.

Kl. 13:54

Spm. nr. US 81**Johanne Schmidt-Nielsen (EL):**

Som fru Marianne Jelved også sagde, faldt der jo i sidste uge en dom ved Den Europæisk Menneskerettighedsdomstol, der slår fast, at

asylansøgere, der er blevet sendt til Grækenland, har fået krænket deres menneskerettigheder. Jeg har noteret mig, at ministeren har bøjet sig for det – vi har sagt det i meget lang tid – og altså nu vil behandle sagerne her i Danmark frem for at sende dem tilbage til Grækenland. Det er fint. Men vi står jo med et problem, for i sommeren 2010 sendte Danmark en gruppe flygtninge tilbage til Grækenland, og det skete altså på trods af advarsler og protester fra både FN og menneskerettighedsorganisationer. Med dommen fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol står det nu helt klart, at de mennesker, som Danmark sendte tilbage til Grækenland, har fået krænket deres rettigheder. De skulle aldrig have været udvist, de skulle have fået deres sag behandlet her i Danmark.

Mit spørgsmål til ministeren er: Hvad vil ministeren gøre for at gøre skaden god igen? Vil ministeren sikre, at de personer, der i strid med den europæiske menneskerettighedskonvention blev sendt til Grækenland, herunder minimum to børn, får mulighed for at komme tilbage til Danmark, så de kan få behandlet deres sag her, hvilket de jo ifølge dommen hele tiden har haft krav på?

Kl. 13:55

Formanden :

Integrationsministeren.

Kl. 13:55

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nej, nu må fru Johanne Schmidt-Nielsen undskyldte, men det var næsten, som om fru Johanne Schmidt-Nielsen sammenlignede sig selv og sin politik som retskilde med menneskeretsdomstolen. Der vil jeg altså sige, at jeg ser på menneskeretsdomstolen og retter ikke ind efter Enhedslistens udlændingepolitik, som ikke har meget med vores udlændingepolitik at gøre, og som bestemt ikke er til gavn for Danmark.

Så jeg kan henvise til, hvad jeg tidligere har sagt: Jeg har overholdt Dublinkonventionen til punkt og prikke, og nu har jeg altså bestemt – og det har for mig ikke noget med Dublinkonventionen at gøre – at Grækenland er at betragte som et ikkesikkert land, og så er det det, der er udgangspunktet, indtil vi får genopbygget Grækenland.

Kl. 13:56

Formanden :

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 13:56

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Der kom så absolut intet svar på mit spørgsmål. Jeg spørger: Hvad vil ministeren gøre for at gøre skaden god igen for de mennesker, som uretmæssigt er blevet sendt tilbage?

Vi ved nu, at det var i strid med menneskerettighederne, at de blev sendt tilbage. Det er en direkte konsekvens af dommen ved menneskerettighedsdomstolen, og Belgien er blevet dømt for medvirken til brud på menneskerettighederne. Hvis nogle af de personer, Danmark har sendt tilbage, lægger sag an mod Danmark, vil Danmark også blive dømt.

Hvad vil ministeren gøre for at gøre skaden god igen? Vil man få fat i de her personer, der er blevet sendt tilbage, og give dem mulighed for at søge i Danmark?

Kl. 13:56

Formanden :

Integrationsministeren.

Kl. 13:56

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Som jeg tidligere har sagt – også til de to tidligere spillere – så behandler vi de sager, der er, og det gør vi nu.

Kl. 13:57

Formanden :

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 13:57

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Problemet er jo bare, at man allerede nåede at sende mennesker tilbage til Grækenland, hvilket var et brud på menneskerettighederne. Det er fint nok, at ministeren vil behandle sagerne for dem, der sidder og venter i danske asylcentre nu, men hvad vil man gøre med de mennesker, der allerede er sendt tilbage til Grækenland, herunder minimum to børn? Jeg går ud fra, at ministeren ved, at hvis de lægger sag an mod Danmark, bliver Danmark dømt for brud på konventionen. Hvad vil ministeren gøre?

Jeg bliver nødt til lige at give en kort kommentar til ministeren, der jo diskuterer sagen om de statsløse, unge palæstinensere med fru Meta Fuglsang. Ministeren beder om arbejdsro. Altså, ministeren har haft over et års arbejdsro. Beviseligt har ministeren været vidende om den her sag siden januar 2010 – det er rigelig med arbejdsro.

Hvad vil ministeren gøre for, at de personer, der allerede er sendt til Grækenland, kan få deres sag behandlet i Danmark, sådan som det skulle have været gjort fra starten?

Kl. 13:57

Formanden :

Integrationsministeren.

Kl. 13:58

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen det har jeg svaret på, nemlig at sagerne bliver behandlet fremover, indtil forholdene i Grækenland er i orden.

Kl. 13:58

Formanden :

Tak til fru Johanne Schmidt-Nielsen og tak til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration.

Hermed sluttede så spørgetimen.

Det næste punkt på dagsordenen starter præcis kl. 14.00, og det vil sige, at der er en ganske kort pause, indtil mødet genoptages. Det udsættes til kl. 14.00. Vi er under alle omstændigheder nødt til at vente, til ministeren er her. Så her er der i hvert fald ro til at tænke sig om.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 14:00

Formanden :

Mødet er genoptaget.

Jeg kan oplyse Folketinget om, at beskæftigelsesministeren er blevet syg, hvorfor spørgsmål nr. 18-21 på dagens dagsorden udgår.

Det første spørgsmål er stillet til justitsministeren af Ole Vagn Christensen.

Kl. 14:00

Spm. nr. S 1030

1) Til justitsministeren af:

Ole Vagn Christensen (S):

Er ministeren orienteret om det brev, retspræsidenten i Holstebro har skrevet til borgmestrene i Thisted og Morsø Kommuner samt til advokatforeningen og til Midt- og Vestjyllands Politi angående opgavetildeling til afdelingskontoret i Thisted, en afgørelse, der har bragt advokatstanden og serviceringen fra advokater i lokalområdet i fare, når retsmøder bortset fra bødesager og tilståelsessager, hvor der er tale om spirituskørsel og sager om frakendelse af førerretten, som udgangspunkt skal behandles ved hovedtingstedet i Holstebro?

Skriftlig begrundelse

Spørgsmålet stilles på baggrund af tidligere drøftelser med ministeren her i Folketinget og separate møder med ministeren, der førte til, at ministeren skrev til Domstolsstyrelsen.

Formanden :

Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 14:00

Ole Vagn Christensen (S):

Spørgsmålet lyder: Er ministeren orienteret om det brev, retspræsidenten i Holstebro har skrevet til borgmestrene i Thisted og Morsø Kommuner samt til advokatforeningen og til Midt- og Vestjyllands Politi angående opgavetildeling til afdelingskontoret i Thisted, en afgørelse, der har bragt advokatstanden og serviceringen fra advokater i lokalområdet i fare, når retsmøder bortset fra bødesager og tilståelsessager, hvor der er tale om spirituskørsel og sager om frakendelse af førerretten, som udgangspunkt skal behandles ved hovedtingstedet i Holstebro?

Kl. 14:01

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 14:01

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det er jo ikke første gang, hr. Ole Vagn Christensen og jeg drøfter den her sag. Det har vi gjort både gjort her i Folketingssalen og også uden for Folketingssalen, og ikke mindst derfor er det en sag, jeg er meget opmærksom på. Derfor har jeg også fået en orientering fra Domstolsstyrelsen om, at retspræsidenten i Holstebro efter drøftelser med Domstolsstyrelsen har fastlagt, hvordan man skal fordele sagerne deroppe. Så det er jeg bekendt med. Det er jo også sådan, at Retten i Holstebro har udsendt en pressemeddelelse, og retten har også orienteret alle mulige interne og eksterne interessenter deroppe. Så jeg mener, der er givet en grundig orientering, og jeg er også orienteret. Men jeg er ikke bekendt med det nærmere indhold af de breve, som bliver omtalt her, men altså orienteret om, hvad det er for nogle sager, man i fremtiden vil behandle ved afdelingskontoret i Thisted. Der mener jeg nok, at man kan sige, at man følger det, der er forudsat ved domstolsreformen, nemlig at det er de borgernære sager, som bliver behandlet ved afdelingskontoret i fremtiden.

Kl. 14:02

Formanden :

Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 14:02

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg tænkte det nok. Ministeren har fået den begrundelse, at den skitserede ordning er i fuld overensstemmelse med forarbejderne til domstolsreformen, idet den skitserede ordning placerer flere sagstyper på afdelingskontorer, end de sagstyper, der er nævnt i forarbej-

derne. Efter at man havde lavet forarbejderne, var det jo, at man gik i gang med at finde løsninger for, hvordan vi skulle håndtere afdelingskontorene, og heri fik afstanden en stor betydning. Når man tænker på, hvad det er, man nu stiller til rådighed, er det hverken i overensstemmelse med det svar, vi tidligere har fået om afstand, og at der dermed skulle tages hensyn til lokalområdet, eller regeringens egen politik med, at man ikke ville forsømme udkanterne.

Derfor, sagt til ministeren, blev jeg faktisk meget nervøs, fordi vi har haft gode samtaler omkring de her ting, og jeg havde faktisk opfattelsen af, at vi langt hen ad vejen var enige om, at man selvfølgelig ikke skulle sende hele menageriet til Holstebro, hvor der endda er meget dårlige forbindelser, hvis man ser på hele kredsens område. Så derfor ville der være tale om, at vi i fremtiden kunne have advokater i det lokalområde, og at de også ville have mulighed for at kunne servicere i forbindelse med afdelingskontorets behandling af rets-sager.

Kl. 14:04

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 14:04

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Meget af det, hr. Ole Vagn Christensen siger, er jo rigtigt – måske næsten det hele – for vi har haft nogle gode samtaler om det, og jeg mener sådan set også, at det, vi har talt om, også er det, der sker nu.

Nu skal jeg gøre opmærksom på, at vi jo har – det ved hr. Ole Vagn Christensen godt – selvstændige domstole her i landet. Det er sådan set noget, der fremgår af vores forfatning, af grundloven, og derfor har jeg jo ingen muligheder for og beføjelser til at bestemme over domstolene og dermed intervenere i domstolenes afgørelser. Vi taler her om en afgørelse, som er truffet af en dommer omkring, hvordan arbejdet i den pågældende retskreds kan finde sted, når det gælder domstolens behandling af sagerne.

Men de sager, man som borger kan forvente fremover at få behandlet ved afdelingskontoret i Thisted, er bl.a. foded-, dødsbo- og ægtefælleskiftesager. Det er forældremyndighedssager og ægteskabsager. Hovedforhandlingen i andre civile sager kan også i nogle tilfælde behandles ved afdelingskontoret. Også bødesager og tilståelsessager bliver behandlet der, herunder at sager om spirituskørsel og om frakendelse af førerretten vil man kunne møde i ved afdelingskontoret, ligesom også hovedforhandlingen i andre straffesager også i nogle situationer kan behandles af afdelingskontoret.

Kl. 14:05

Formanden :

Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 14:05

Ole Vagn Christensen (S):

Det var det, jeg selv læste op, og det er det, der har skabt en foruroligelse og ikke er i overensstemmelse med de svar, vi tidligere har modtaget. Retspræsidenten bygger på forarbejderne, og det var jo, efter at forarbejderne var kommet frem, at der var tale om, at man netop i det område her fik lang afstand, og derfor gik man ind på hele tankegangen om at oprette en afdelingsdomstol i Thisted. Man kaldte det så et afdelingskontor, fordi man sådan set mente, at det hørte hjemme under Retten i Holstebro. Men det er stadig væk uklart for mig, hvordan man fra Domstolsstyrelsens side kan sidde de ting overhørig, der har indgået i debatten omkring afdelingskontorerne, ligesom jeg synes, at hele regeringens udkantspolitik også ligger fuldstændig fladt ned, når man heller ikke skal tage hensyn til det, når man har fået den bemyndigelse, for det er jo en bemyndigelse, man har fået til at kunne tage sig af sagerne.

Formanden :
Justitsministeren.

Kl. 14:07

rer det, møde op i afdelingskontoret og få håndteret dem. Der behøver de ikke at tage til Retten i Holstebro. Det er netop det hensyn, bl.a. hr. Ole Vagn Christensen har været optaget af, og det mener jeg sådan set er opfyldt med den måde, dommeren har disponeret det på.

Kl. 14:10

Kl. 14:07

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg ved ikke, om man kan sige, at domstolen har fået bemyndigelse til at tage sig af sagerne. Det er vel sådan, at det er domstolene, der tager sig af retssager her i landet, og at Folketinget ikke intervenserer i det. Det kan hr. Ole Vagn Christensen og jeg jo ikke lave om på. Det tror jeg heller ikke vi har nogen intentioner om. Jeg ved ikke, om hr. Ole Vagn Christensen måske har det, men det har jeg i hvert fald ikke. Jeg synes, vi skal holde fast i grundloven, som den er.

Men jeg er bange for, at hr. Ole Vagn Christensen har været så ivrig efter at stille næste spørgsmål, at hr. Ole Vagn Christensen helt har undladt at høre efter, hvad jeg sagde. Alle de mange sager, jeg nu har nævnt, bliver behandlet ved afdelingskontoret. Dem nævnte hr. Ole Vagn Christensen, som jeg lige erindrer det, ikke. Det, der i hvert fald står i spørgsmålet, er jo, at retsmøder bortset fra bødesager, tilståelsessager, hvor der er tale om spirituskørsel og sager om frakendelse af førerretten, som udgangspunkt skal behandles af hovedtingstedet i Holstebro. Det er det, der i hvert fald står i spørgsmålet, men jeg har jo positivt nævnt en lang række sager, som bliver behandlet i afdelingskontoret fremefter. Jeg skal gerne nævne dem igen, men jeg tror ikke, der er tid, for så bliver jeg mødt af en stående formand, som siger, at jeg skal stoppe nu ...

Kl. 14:08

Formanden :

Så bliver det i løbet af eftermiddagen efter spørgetiden, at man kan have en tete-a-tete. Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 14:08

Ole Vagn Christensen (S):

Det, der er alvorligt i det her, er sådan set, at når jeg fremfører, at Domstolsstyrelsen har fået en opgave, så går jeg ud fra, at det er den opgave, der ligger i det, der er givet svar på i forbindelse med behandlingen af afdelingskontorerne, og at det er det, man forpligter sig til.

Så troede jeg faktisk også, at det var sådan, at når det drejede sig om udkantspolitik, var regeringen optaget af, at man her ikke fik lavet yderligere serviceforringelser, og derfor var meget opmærksom på det spørgsmål, at hele advokatstanden og serviceringen af området sådan set er i fare i den måde, som man nu skitserer oplægget. Vi vender senere tilbage til det i spørgsmål 2.

Kl. 14:09

Formanden :
Ministeren.

Kl. 14:09

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Vi har jo haft grundige samtaler, ikke blot med socialdemokratiske medlemmer af Folketinget, men også medlemmer fra Konservative og fra Venstre, som har været optaget af den her problemstilling, har jeg haft møder med. Det har jo også ført til, at jeg har skrevet til Domstolsstyrelsen og henledt opmærksomheden på, at der er interesse for den her sag, og at der er nogle forudsætninger i lovgivningen i forbindelse med domstolsreformen, som man skal være opmærksom på. Det mener jeg sådan set også er det, man er.

Nu har jeg jo nævnt, at der er en række sager. Det er stort set alle de borgernære sagstyper. De vil blive behandlet i det pågældende afdelingskontor fremefter. Det vil sige, at i de fleste de sager, hvor borgerne kan regne med at møde op i retten, kan de, som jeg vurde-

Formanden :

Hermed sluttede spørgsmål 1.

Spørgsmål 2 er også stillet til justitsministeren af hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 14:10

Spm. nr. S 1035

2) Til justitsministeren af:

Ole Vagn Christensen (S):

Er ministeren enig med retspræsidenten i Holstebro i, at opgavetildelingen til afdelingskontoret i Thisted er i overensstemmelse med det lovgivningsarbejde, der blev udført i Folketinget, efter at lovforslaget om domstolsreformen inklusive forarbejde blev overdraget til politisk behandling, og hvor der af hensyn til Thy/Mors-området, der ligger 100 km fra hovedtingstedet, blev truffet bestemmelse om at oprette et afdelingskontor i Thisted?

Skriftlig begrundelse

Det kan synes uforståeligt for lokalbefolkningen i Thy og på Mors, at tiltalte og vidner fra dette område i domsmandssager m.v. for en stor dels vedkommende skal tage mere end 100 km til hovedtingstedet i Holstebro, tillige henset til den mange steder meget ringe dækning med offentlige transportmidler.

Formanden :

Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 14:10

Ole Vagn Christensen (S):

Er ministeren enig med retspræsidenten i Holstebro i, at opgavetildelingen til afdelingskontoret i Thisted er i overensstemmelse med det lovgivningsarbejde, der blev udført i Folketinget, efter at lovforslaget om domstolsreformen inklusive forarbejde blev overdraget til politisk behandling, og hvor der af hensyn til Thy/Mors-området, der ligger 100 km fra hovedtingstedet, blev truffet bestemmelse om at oprette et afdelingskontor i Thisted?

Kl. 14:11

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 14:11

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Altså, formålet med domstolsreformen var jo, at der skulle skabes et fagligt miljø ved byretterne, og det er jo nødvendigt, hvis alle borgere, uanset hvor de bor, også skal have håndteret deres sager på det højest mulige faglige niveau. Det var jo en hovedintention i forbindelse med domstolsreformen, at man skulle det. Det har vi så sikret, ved at vi har samlet dommerne i nogle stærke faglige enheder ved de 24 byretter, der så er.

Så er der også nogle andre hensyn, der skal tages, og der blev det ikke mindst ved domstolsreformen fastsat eller i hvert fald forudsat, at de borgernære sager skulle behandles så tæt på borgerne som muligt. Og der er altså ikke mindst i det område, vi nu taler om, nogle særlige geografiske forhold, der gør sig gældende, hvorfor man besluttede, at Retten i Holstebro skal have et fast afdelingskontor i Thisted.

Som jeg sagde før, har præsidenten for Retten i Holstebro så nu efter drøftelse med Domstolsstyrelsen fastlagt, hvilke af rettens sager der fremover skal behandles på det pågældende afdelingskontor i Thisted. Og det er også fremover sådan – altså efter reformen – at borgerne i Thisted og Morsø Kommuner kan møde ved afdelingskontoret i langt de fleste sager, som en borger typisk bliver involveret i.

Kl. 14:12

Formanden :

Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 14:12

Ole Vagn Christensen (S):

Det, jeg må forstå, er, at ministeren er enig i den måde, som Domstolsstyrelsen har tolket den udlægning på, som blev givet i svaret i bilag 50 på lovforslag nr. L 158. Ministeren er altså enig i, at man lever op til det. Det må jeg jo gå ud fra, når man siger det på den måde, som man siger det. Og det er jo meget tydeligt skitseret, hvad det er for nogle sager, man sådan set mener man skal behandle ved afdelingskontoret.

Så der vil jeg sige, at vi tog alt det, man skrev om, at det herudover også vil være naturligt at overveje at lade tilståelsessager, domsmandssager og civile sager med mange lokale vidner behandle ved afdelingskontoret, som et tilsagn om, at alle og enhver da kunne se, at når der er over 100 km og der er dårlige trafikforbindelser, var det nemmere at sende en dommer til Thisted, end det var at sende hele det menageri ned til Holstebro. Og det, vi jo alle er bekymrede for, er sådan set, at hele den servicering, der er fra advokatstanden, og de der ting sådan set næst efter forsvinder.

Det er jo ikke sådan, at der ikke er blevet behandlet sager ved Thisted Ret i sin tid. Jeg mener faktisk, at den ret var den ret, der havde de fleste sager, så der var god begrundelse for, at man også kunne lade andre sager bliver behandlet dér. Men jeg har forstået på ministeren, at ministeren i det, der blev sagt allerførst, sagde, at han selvfølgelig ikke har sat sig ind i enkelthederne i det brev, som er blevet skrevet til borgmestrene, men det har vi andre.

Kl. 14:14

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 14:14

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Nu er det altså igen en domstolsafgørelse, som jeg ikke som minister har nogen intention om eller mulighed for at intervenere i, men vi skal selvfølgelig sørge for, at forudsætningerne i lovgivningen om domstolsreformen er opfyldt. Og der er det altså sådan, at de sager, man kan forvente at få behandlet ved afdelingskontoret i Thisted – og hør nu godt efter, for det er ganske omfattende, vil jeg sige til hr. Ole Vagn Christensen – er foged-, dødsbo- og ægtefælleskiftesager; det er forældremyndighedssager; det er ægteskabssager; hovedforhandlingen i andre civile sager kan også i nogle tilfælde behandles ved afdelingskontoret; også bødesager og tilståelsessager, herunder sager om spirituskørsel og om frakendelse af førerretten, kan man møde i ved afdelingskontoret, ligesom hovedforhandlingen i andre straffesager også i nogle situationer kan blive behandlet ved afdelingskontoret. Det er altså de fleste sager, som borgerne kommer ud for at skulle møde ved retten i, der bliver behandlet ved det pågældende afdelingskontor. Og det var vel det, der var meningen?

Derfor har jeg svært ved at se, hvad det er, hr. Ole Vagn Christensen mener ikke skulle være blevet opfyldt med den disposition, der er foretaget.

Kl. 14:15

Formanden :

Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 14:15

Ole Vagn Christensen (S):

Vi kæmpede for at få et afdelingskontor i Thisted for at kunne bevare en retsinstans, der kunne behandle domsmandssager og civile sager med mange lokale vidner. Det var faktisk det primære i det, og det er jo også den slags sager, der i mange situationer er advokaternes arbejdsopgaver. Jeg har set masser af breve, der er skrevet til forskellige borgmestre rundtomkring for at gøre dem opmærksom på alt det her med de borgernære sager, og man har endda nogle steder spurgt, om der ikke kunne stilles et kontor til rådighed, så der kunne foretages den slags sager der. Det var ikke meningen med et afdelingskontor, men det blev det jo til, fordi man ikke kunne lave en egentlig Thisted Ret. Det ville have været det mest rimelige, men der var jo det der med, at man sagde, at den så skulle flyttes til Holstebro, altså 110-120 km væk.

Kl. 14:17

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 14:17

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg synes, at der stod i det, der blev læst op af hr. Ole Vagn Christensen, fra forarbejderne, at herunder kunne det være naturligt at overveje nogle ting. Det er jo i hvert fald ikke forpligtende – at man skal gøre det – når det er den formulering, der er anvendt.

Dernæst synes jeg jo, at det interessante må være at vide, når man netop tager den geografiske afstand til Holstebro i betragtning, hvor mange borgere der vil være nødt til i hvor mange sager at tage til Holstebro. Kan vi begrænse den trafik, havde jeg nær sagt, så borgerne som udgangspunkt kan komme til afdelingskontoret og få deres retssager og andre sager, der behandles ved retten, håndteret der? Og der mener jeg altså, at dommeren har disponeret sådan, at de fleste borgere i de fleste sager kan få deres sager behandlet ved afdelingskontoret, og det må vel være det, der er det vigtige, og det er opfyldt.

Kl. 14:18

Formanden :

Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 14:18

Ole Vagn Christensen (S):

Det er vigtigt, selvfølgelig er det det, men det vigtigste er, at man kan behandle domsmandssager eller civile sager med mange lokale vidner. Det må være det vigtigste – i stedet for at skulle ulejlige, i stedet for at skulle belaste folk med lange afstande, fordi dommerne finder, at det er mere rimeligt, at de alle sammen er i Holstebro. Den form for centralisering og ødelæggelse af et lokalsamfund er det, som det handler om, og det var det, man sådan set indførte afdelingskontorerne for at undgå. Så er det rigtigt, at man sagde, at man kunne overveje det, men det var jo, fordi der blev tilført flere afdelingskontorer, end der oprindeligt var lagt op til. Og jeg ved godt, at der er sket nogle ændringer visse andre steder, men vi har stadig væk 110 km.

Kl. 14:19

Formanden :

Så er det justitsministeren.

Kl. 14:19

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg har altid beundret hr. Ole Vagn Christensen for evnen til at få skabt sådan en dramatisk effekt omkring de sager, som interesserer hr. Ole Vagn Christensen, og jeg synes bare, at det i en sag som denne er lidt problematisk, for det er jo vigtigt at være nøgtern og kigge på, hvad der gavner borgerne. Hvad er vigtigt for borgerne? Det må være de borgernære sager.

Det er jo ikke sådan, at borgerne i tide og utide skal ned og vidne i en straffesag. Det er jo faktisk meget sjældent, i hvert fald for de flestes vedkommende, at man skal vidne i straffesager, og derfor må det interessante vel være, at det er de almindelige borgernære sager, som folk ofte er udsat for – eller i hvert fald kan blive udsat for at skulle møde i forbindelse med – som man sørger for at behandle ved afdelingskontoret. Det synes jeg sådan set er opfyldt.

Men igen må jeg sige, at hverken folketingsmedlemmer eller ministre kan intervenere i domstolenes afgørelser og i domstolenes arbejde, for vi har selvstændige domstole her i landet, og det må jeg også et eller andet sted som justitsminister holde mig til, ligesom hr. Ole Vagn Christensen må det. Men vi skal selvfølgelig sikre os, at forudsætningerne for vores lovgivningsarbejde er opfyldt, og der kan jeg altså ikke se, at de ikke er det.

Kl. 14:20

Formanden :

Herved sluttede spørgsmål 2. Tak til hr. Ole Vagn Christensen og tak til statsministeren.

Næste spørgsmål er stillet til finansministeren af hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:20

Spm. nr. S 1023

3) Til finansministeren af:

Morten Bødskov (S):

Mener ministeren, at det er rimeligt, at de 100 rigeste danskere i 2011 i gennemsnit får 2,7 mio. kr. i skattelettelse?

Skriftlig begrundelse

Spørgsmålet stilles i forlængelse af besvarelsen af spørgsmål nr. S 965, da det er spørgerens opfattelse, at dette spørgsmål ikke blev besvaret fyldestgørende.

Formanden :

Værsø at oplæse spørgsmålet.

Kl. 14:20

Morten Bødskov (S):

Spørgsmålet lyder i al sin enkelhed: Mener ministeren, at det er rimeligt, at de 100 rigeste danskere i 2011 i gennemsnit får 2,7 mio. kr. i skattelettelse?

Kl. 14:21

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 14:21

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Som jeg tidligere har redegjort for, følger skattereformen, forårspakke 2.0, de anbefalinger, som Skattekommissionen med Carsten Koch i spidsen kom med. Vores hensigt er og var at lave en fuldt finansieret skatteomlægning – det gjorde vi også – som styrker dansk økonomi ved på en og samme tid både at forøge arbejdsudbuddet og styrke de offentlige finanser. Det er lykkedes.

Sagen er, at hvis man via en fuldt finansieret skatteomlægning vil styrke arbejdsudbuddet og de offentlige finanser, er der ingen vej uden om at reducere skatterne. Det Økonomiske Råd kommer til samme konklusion, som Skattekommissionen, nemlig at når målet med skatteomlægningen er at øge arbejdsudbuddet og kvalitet samt sikre store afledte gevinster for de offentlige finanser, er lettelser i mellem- og topskatten nødvendige og væsentlig mere effektive end eksempelvis lavere bundskat og større beskæftigelsesfradrag.

Når vi har nedsat marginalskatterne, er det med andre ord, fordi det ifølge den samlede fagkundskab er til gavn for Danmark.

Kl. 14:22

Formanden :

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:22

Morten Bødskov (S):

Det er rigtigt nok, som finansministeren antyder, at det her spørgsmål minder lidt om et spørgsmål, der blev stillet sidste onsdag. Spørgsmålet om det rimelige i, at de 100 rigeste danskere i år af regeringen i gennemsnit får 2,7 mio. kr. i skattelettelse, er relateret til det faktum, at regeringen nu også laver et indgreb over for efterlønnere og folkepensionisterne.

Jeg synes ikke, at vi får et svar på spørgsmålet. Mener ministeren, at det er rimeligt, og hvorfor mener ministeren, at det er rimeligt, at de 100 rigeste i det her land i år i gennemsnit får 2,7 mio. kr. i skattelettelse?

Tror ministeren ikke, at der er nogen, måske også blandt de tilhørere, der er her i salen i dag, der synes, at det ikke er helt rimeligt, når de eksempelvis skal opleve, at der, når de afleverer deres børn i en daginstitution, hænger et opslag på opslagstavlen om, at der nu er indført ikke bare lukkedage, som regeringen lovede at afskaffe, men hele lukkeuger, eller skal opleve, når de besøger deres far eller mor på plejehjemmet, at virkeligheden er den, at den ansatte på plejehjemmet, som før havde tid til at tage en kop kaffe sammen med faren eller moren, ikke mere har tid til det, fordi hun er blevet fyret?

Tror ministeren ikke, det er svært at forstå, at man med den ene hånd i gennemsnit i år giver 2,7 mio. kr. i skattelettelse til de 100 rigeste i det her land, mens man med den anden hånd fører en politik, som betyder massive besparelser i den grundlæggende velfærd, forringelser af almindelige familiers hverdag, når de afleverer børnene i daginstitution, besøger far og mor på plejehjemmet eller eventuelt er indlagt på vores sygehuse?

Kl. 14:24

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 14:24

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er rigtigt, at skatten på arbejde er sat ned. F.eks. slipper godt 600.000 personer for mellemskat som følge af skattereformen, og det er jo også ganske almindelige hårdtarbejdende lønmodtagere, som nu betaler mindre i skat.

Så siger hr. Morten Bødskov for anden onsdag i træk, at det er uretfærdigt, at de 100 rigeste danskere får 2,7 mio. kr. i skattelettelse. Alligevel vil hr. Morten Bødskov med den såkaldte millionærskat kun reducere den gennemsnitlige skattelettelse for de 100 personer med omkring 25 pct. Deres gennemsnitlige skattelettelse er altså her efter 2 mio. kr. Hvis hr. Morten Bødskovs forargelse er så stor, som den jo tilsyneladende er, hvorfor tager S og SF så ikke hele skatteletelsen tilbage i stedet for kun de 25 pct.?

Formanden :

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:25

en så pivskæv skattereform, som giver så enormt store skattelettelser til de rigeste, mens vi altså ser meget, meget store besparelser og demonstrationer over hele landet mod besparelserne og regeringens politik?

Kl. 14:25

Kl. 14:28

Morten Bødskov (S):

Hvis bare regeringen ville bakke op om Socialdemokraternes forslag om at sætte en stopper for de meget, meget store skattelettelser, som den her regering jo hælder i lommerne på millionærer og andre, hvis bare man ville bakke op om det, hvad havde man så penge til? Ja, så havde man jo langt nok penge til eksempelvis at dække de million-besparelser, som regionsrådet i Region Midtjylland lige i går eller i forgårs har vedtaget på sygehusområdet.

Det, almindelige mennesker har utrolig svært ved at forstå, er jo, hvordan det kan være tilfældet, at man gennemfører enorme skattelettelser med den ene hånd og fremtvinger situationer med den anden, som betyder enorme forringelser af den grundlæggende velfærd. Derfor må regeringen – jeg har 13 sekunder endnu, finansminister – og finansministeren jo komme med et svar på, hvordan det kan være, at det er rimeligt. Vi andre skal nok stå på mål for vores politik.

Når jeg nu for femte gang, over to onsdage, har spurgt, hvordan det kan være, at finansministeren mener, det er rimeligt, må femte gang da være lykkens gang for at få et svar.

Kl. 14:26

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 14:26

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regeringens skattereform letter skatten for 600.000 borgere. Hr. Morten Bødskov står her og siger, at det, der forarger ham, er, at regeringens skattereform giver de 100 rigeste danskere 2,7 mio. kr. i skattelettelse i gennemsnit, hvorimod hr. Morten Bødskov vil lette det med 25 pct., så deres gennemsnitlige skattelettelse er 2 mio. kr. Jeg vil spørge hr. Morten Bødskov: Hvorfor ikke bare rulle hele skattelettelsen tilbage, så ville det jo være ærlig snak?

De millioner kroner, hr. Morten Bødskov vil skaffe her, ved jeg ikke rigtig hvor meget rækker til, men i hvert fald driver hykleriet jo ned ad væggene, hvis hr. Morten Bødskovs moralske, politiske grænse går ved 2 mio. kr. i skattelettelse til de 100 rigeste og regeringens går ved 2,7 mio. kr.

Kl. 14:27

Formanden :

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:27

Morten Bødskov (S):

Så prøver jeg for sjette gang, for det er jo helt umuligt at få finansministeren til at forsvare sin egen politik. Man vil jo ikke forklare, hvorfor man mener, det er rimeligt, at de her mennesker skal have så store skattelettelser, som de får i år, samtidig med at kommuner, regioner og andre oplever meget, meget store besparelser.

Man har en regering, som siger, at den gør enormt meget for Udkantsdanmark, men hvor er det, de her skattelettelser falder? Ja, det er omkring storbyerne og de store provinsbyer. Hvor er det, regningen for den såkaldt fuldt finansierede skattereform – som er fuldt finansieret i 2019, hvis alle lodder og trisser og alt muligt andet, vind og vejr, orkaner og alt muligt andet, holder sig i ro – lander? Ja, den lander i Udkantsdanmark. Så også geografisk er det her skævt.

Det er derfor, jeg tror, at rigtig mange har svært ved at forstå det. Hvordan kan det være, man mener, det er rimeligt, at man skal lave

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 14:28

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det gør vi, vil jeg sige til hr. Morten Bødskov, fordi de 599.900 mennesker også får skattelettelser. Det var jo hele ideen i den her skattereform, og derfor savner jeg bare en lille forklaring på, hvorfor det er uretfærdigt, at de 100 rigeste danskere får 2,7 mio. kr. i skattelettelse i gennemsnit og efter hr. Morten Bødskovs forslag kun skal have 2 mio. kr. i skattelettelse. Jamen hvad er det lige, der gør, at denne ændring gør det acceptabelt for hr. Morten Bødskov?

Det eneste anstændige var jo, hvis hr. Morten Bødskov og kumpanerne i SF rullede hele skattelettelsen tilbage.

Kl. 14:29

Formanden :

Hermed sluttede spørgsmål 3.

Spørgsmål 4 er også stillet til finansministeren og også af hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:29

Spm. nr. S 1025

4) Til finansministeren af:

Morten Bødskov (S):

Mener ministeren, at det er rimeligt – med meget kort varsel – at forringe folkepensionen for op mod 470.000 danskere?

Formanden :

Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 14:29

Morten Bødskov (S):

Mener ministeren, at det er rimeligt – med meget kort varsel – at forringe folkepensionen for op mod 470.000 danskere?

Kl. 14:29

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 14:29

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu er der jo ikke tale om, at vi forringer folkepensionen, men at fremrykke den forøgelse af folkepensionsalderen, som vi med velfærdsforliget fra 2006 var enige om.

De årgange, som så bliver påvirket af fremrykningen – og den bliver tidligere end i velfærdsaftalen – er jo samtidig dem, som har udsigt til det længste liv som folkepensionister, og derfor opnår vi med fremrykningen, at antallet af år med folkepension bliver mere ensartet på tværs af generationer, både dem, der kommer før, og dem, der kommer efter.

Hele baggrunden for det her forslag er jo, at vi får brug for at sikre mere arbejdskraft og plads til udvikling af velfærden frem mod 2020. Der må vi jo erkende, at velfærdsaftalen fra 2006 ikke har leveret et stærkt nok svar på de udfordringer, vi står over for. Derfor må vi alle sammen indstille os på, at vi skal blive længere på arbejdsmarkedet for at bevare et stærkt velfærdssamfund.

Kl. 14:31

Kl. 14:35

Formanden :

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:31

Kl. 14:35

Morten Bødskov (S):

Spørgsmålet gik jo på det rimelige i, at man med kort varsel for nogle, særlig gruppen mellem 50 og 56 år, 50½ og 56 år for at være helt nøjagtig, dem, der var i den aldersgruppe før den 1. januar 2011, forringer deres muligheder for at gå på folkepension.

Derfor skal folk jo lytte meget godt med, når finansministeren siger, at en fremrykning af en aftale ikke er en forringelse. Det tror jeg man skal være finansminister eller ansat i Finansministeriet og levere talepapir til finansministeren for at være enig i. Sandheden er den, at for de der 470.000 danskere, der befinder sig i aldersgruppen mellem 50½ og 56 år, er der et lighedstegn mellem fremrykning og forringelse. Det interessante er jo, hvordan det påvirker almindelige mennesker, som har indstillet sig på, at man havde en regering, der stod fast på de løfter, man gav i 2006. Den har sagt utallige gange, at den velfærdsaftale, som finansministeren rigtignok henviser til, var urokkelig, den stod fast, den skulle ikke ændres. Jeg tror sågar, at finansministeren har understreget ganske, ganske mange gange, at de folk i hans eget bagland, erhvervsliv og organisationer og andre, som var interesseret i, at den her aftale skulle ændres, at efterlønnen skulle fjernes, og at der skulle rokkes ved folkepensionen, godt kunne glemme det. Sådan tror jeg udtrykket var.

Der er det så, at almindelige mennesker må sidde tilbage med mange spørgsmål, når statsministeren holder en nytårstale og ud af det blå lancerer et indgreb over for efterlønnen og folkepensionen, men glemmer i nytårstalen – glemmer i nytårstalen – at forklare de her 470.000 danskere, som nu bliver ramt, hvad konsekvenserne er for dem.

Så hvis finansministeren ikke mener, at der er lighedstegn mellem en fremrykning af en aftale og en forringelse for gruppen af 50½-56-åriges muligheder for at gå på folkepension, kunne finansministeren så ikke prøve at svare på, hvad forskellen er på den situation, en 54-årig frisør eksempelvis oplever med regeringens forslag, og den situation, man oplever med velfærdsaftalens aftale om at gå på folkepension?

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 14:33

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I velfærdsaftalen blev det aftalt, at fra 2024 og til 2027 hævede man gradvis folkepensionsalderen fra 65 til 67 år, så vi er jo enige om, at folkepensionsalderen skal rykkes op til 67 år. Man blev enige om en mekanisme, der gør, at man regulerer folkepensionsalderen derudover med den forventede gennemsnitlige levetid for 60-årige, og den stiger heldigvis kraftigt i de nuværende år. Den rykker vi frem, så man i 2022 kommer op på de 67 år.

Det har vi gjort, vil jeg sige til hr. Morten Bødskov, fordi det ikke var et tilstrækkeligt grundlag, som vi lavede i velfærdsaftalen, når vi kan se, at vi i årene fremover kommer til at mangle arbejdskraft. Det er sådan, at frem til 2020 vil der være 50.000 færre på arbejdsmarkedet end i dag, på grund af at vi bliver flere ældre og færre unge, og der vil blive 225.000 flere pensionister. Det vil sige, at der bliver en større og større regning, vi skal betale, og det er derfor, at vi nu foreslår, at vi laver den indfasning tidligere, simpelt hen fordi vi kommer til at mangle arbejdskraft, og for at vi kan producere de tilstrækkelige midler til en ordentlig velfærd her i landet.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Bødskov.

Morten Bødskov (S):

Det lød meget indviklet, og det er også virkelig komplicerede forhold, som man går ind og rokker ved. Det er jo derfor, folk har krav på klare svar. Jeg spurgte helt nøjagtigt, og når nu landets finansminister velsagtens har set det her oplæg – » ... vi kan jo ikke låne os til velfærd!«, som der stod på det – så må man jo gå ud fra, at landets finansminister også er i stand til at svare på et meget, meget enkelt spørgsmål.

Hvis man før den 1. januar i år var, lad os sige 54 år, frisør, smed eller murer, har været på arbejdsmarkedet, siden man var 17-18 år, har regnet med, at man kunne gå på folkepension som 65-årig efter den aftale, der er blevet lavet i Folketinget, og hvis regeringen får magt, som den har agt, og aftalen bliver vedtaget i Folketinget, hvornår kan denne 54-årige, lad os sige murer, så regne med at kunne gå på folkepension? Det er et meget enkelt spørgsmål. Han er 54 år, han har regnet med de løfter, der er givet, hvornår kan han gå på folkepension?

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 14:36

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Han kan gå på folkepension, når han – nu afhænger det af, hvornår i året han er født – er 65½ eller 66 år, i 2019.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:36

Morten Bødskov (S):

Er det rimeligt med så kort et varsel at sige til den pågældende person: Du kan gå på folkepension så relativt meget senere, end du kan nu? Den pågældende person har jo indrettet sit familieliv på muligheden for at gå på pension. Intet varsel er der kommet. Man har ud af det blå ændret grundlaget for den aftale, som den pågældende 54-årige murer regnede med stod ved magt. Han har måske indrettet sin pensionsopsparing på det. Han har sin familie med på, at nu skal han på folkepension, de vil til at nyde livet efter et langt, hårdt, slidsomt arbejdsliv.

Er det rimeligt – og det er det, der er hovedspørgsmålet – ud af det blå, uden forvarsel overhovedet at sige, at man vil ændre muligheden for, hvornår en murer, som har været på arbejdsmarkedet, siden han var 17-18 år, kan gå på folkepension? Hvis man er 54 eller 55 år den 1. januar i år, ja, så skubber regeringen inden for en 10-års periode muligheden for at gå på folkepension temmelig meget. Er det rimeligt, vil jeg spørge finansministeren?

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:37

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det, der ligger i vores forslag, er, at vi rykker det 5 år frem i forhold til det, hr. Morten Bødskov også har stemt for, nemlig at man gradvis over en 3-årig periode hæver folkepensionsalderen fra 65 til 67 år. Jeg synes, det virker lidt i debatten her, som om hr. Morten Bød-

skov glemmer, at hr. Morten Bødskov har stemt for, at man over 3 år skal hæve folkepensionsalderen fra 65 til 67 år. Det er det forslag, som vi er enige om er nødvendigt, og det er det, vi nu fremrykker med 5 år.

Så hr. Morten Bødskovs argumentation er sådan lidt hul, fordi vi jo er enige om, at vi skal hæve folkepensionsalderen til 67 år.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til finansministeren af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:38

Spm. nr. S 1033

5) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Mener ministeren, at regeringen har levet op til sit løfte til danskerne om at afskaffe lukkedage, når regeringens egen politik om nulvækst fører til nedskæringer og flere lukkedage i kommunerne?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:38

Rasmus Prehn (S):

Jeg skal læse spørgsmålet op:

Mener ministeren, at regeringen har levet op til sit løfte til danskerne om at afskaffe lukkedage, når regeringens egen politik om nulvækst fører til nedskæringer og flere lukkedage i kommunerne?

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 14:39

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

For så vidt angår lukkedage, er det regeringens politik, at børnefamilier skal have sikkerhed for, at der ikke er lukkedage i daginstitutioner på almindelige hverdage. Det indgik derfor i regeringsgrundlaget »Mulighedernes samfund«, at de løsrevne lukkedage skulle afskaffes.

På den baggrund aftalte vi med kommunerne i kommuneaftalen for 2009 at afskaffe de løsrevne lukkedage. Det indebærer, at daginstitutionerne kun kan holde lukket på dage, hvor mange forældre holder fri, og hvor der derfor kun er få børn, der har pasningsbehov. Det kan f.eks. være mellem jul og nytår. Der er nemlig som udgangspunkt ikke noget galt i, at kommunerne holder lukkedage, hvis der ikke er behov for at holde åbent i den pågældende institution og det dermed er uforholdsmæssigt omkostningstungt at holde åbent. Der skal selvfølgelig alle steder stilles et tilfredsstillende alternativ til rådighed for de børn, som alligevel har et pasningsbehov.

Men vi har nu set, at der i en række kommuner er skruet så meget op for antallet af lukkedage, at man kan være i tvivl om, hvorvidt kommunerne lever op til den aftale, vi har indgået. Det er selvfølgelig ikke tilfredsstillende.

Regeringen drøfter sagen med KL og har gjort det i flere omgange, og KL har i forlængelse heraf påpeget over for kommunerne, at aftalen vedrørende lukkedage skal overholdes. Det har tilsyneladende ikke haft den fornødne effekt, og derfor overvejer regeringen nu, om der skal tages yderligere initiativer for at sikre, at kommunerne lever op til aftalen om afskaffelse af løsrevne lukkedage.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Rasmus Prehn.

Rasmus Prehn (S):

Det er jo interessant at høre, hvad ministeren siger her. Tilbage i november måned, nærmere bestemt den 10. november 2010, havde jeg lejlighed til at stille et spørgsmål om lukkedage til finansministeren. Og det, jeg sagde på det pågældende tidspunkt, var, at der med den meget urealistiske økonomiske aftale, der er mellem regeringen og kommunerne, er udsigt til, at kommunerne vil havne i en situation, hvor de bliver nødt til at skære ned på kernevelfærd. Et af de områder, de kommer til at skære ned på, er lukkedage, altså man er nødt til at have flere lukkedage for at få økonomien til at hænge sammen. På det tidspunkt, den 10. november 2010 her i Folketingssalen, sagde finansministeren i et svar til mig, men også til alle danskere: Der bliver ikke tale om nedskæringer. Den økonomiske ramme er tilstrækkelig til, at vi kan fortsætte. Der bliver ikke tale om nedskæringer.

Nu her, nogle ganske få måneder efter, står finansministeren så og siger: Nå, men Rasmus Prehn fik faktisk ret alligevel, der blev flere lukkedage, og nu er der faktisk så mange lukkedage, at regeringen vil gribe ind.

Nu er det sådan noget med at skælde ud på kommunerne, fordi de har brudt en aftale. Man havde kommunerne ikke advaret? Havde kommunerne ikke sagt, at det kunne blive konsekvensen? Havde de ikke sagt, at når vi laver så stram en kurs med nulvækst og andet, så kommer vi dertil, hvor det kommer til at koste lukkedage?

Er det ikke i den her situation, at regeringen i stedet for at sparke nedad og træde på kommunerne skulle mande sig op og sige: O.k., det var vores alt for hårde kurs over for kommunerne, der var urealistisk, i forhold til det, vi lovede.

Vi skal huske på, at det jo var et valgløfte i 2007, at lukkedagene skulle afskaffes. Det løfte er man løbet fra, og man er så også løbet fra den aftale, man lavede med danskerne om, at nu skulle lukkedagene så afskaffes her, og det er, fordi man har lavet en urealistisk økonomiaftale.

Hvad er ministerens kommentar til det?

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:42

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er, at vi kompenserede kommunerne fuldt ud for den aftale, som vi indgik med kommunerne. Det er så forkert, hvad hr. Rasmus Prehn siger, nemlig at regeringen har pålagt kommunerne nogle besparelser. Nu har jeg snart mange onsdage i træk fremhævet, at vi ikke har truffet en eneste beslutning, som gør, at kommunerne skal gennemføre besparelser. Vi indgår hvert år aftaler med kommunerne. Vi lægger budgetterne ved siden af hinanden. Vi sikrer finansieringen af de der ting.

Det, der er ulykken, ligesom i hr. Prehns hjemby Aalborg, er jo, at man ikke kunne styre økonomien og har brugt for mange penge i 2009, og at vi derfor i 2010 var i en overgangsfase til, at man nu skal overholde budgetterne.

Sagt til hr. Rasmus Prehn: Regeringen sikrer kommunerne økonomien til de aftaler, som vi indgår. Og vi har ikke pålagt kommunerne en eneste besparelse. Den eneste grund til, at der er nogle kommuner, som er nødt til at spare, er jo, at de har haft en meget elendig økonomistyring og lod proppen springe i 2009 og brugte 5 mia. kr. mere, end vi havde aftalt. Og det er det jo ligesom i hr. Prehns økonomi, i min økonomi og i hr. Morten Bødskovs økonomi, at hvis indtægter og udgifter ikke hænger sammen, ja, så er man nødt til på et tidspunkt at gøre et eller andet.

Kl. 14:44

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Taletiden skal overholdes.

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:44

Rasmus Prehn (S):

Det var jo netop derfor, at landets kommuner stort set under et sagde til finansministeren: Det her bliver for stramt. Hvis vi vil have velfærd på det niveau, regeringen har lovet danskerne – ikke mindst under folketingsvalget 2007, hvor regeringen sagde, at der var råd til både skattelettelser og velfærd – altså hvis vi skal have råd til den velfærd, regeringen lover, skal vi også have en økonomi, der matcher. Jeg står her med en lang række citater af borgerlige borgmestre, som gør opmærksom på, at den økonomiske kurs, regeringen udstikker, vil betyde ringere velfærd.

Jeg husker netop i forbindelse med det med lukkedage, at den tidligere formand for Kommunernes Landsforening, borgmester Erik Fabrin, var ude at sige: Regeringen spiller smart for en femmer. Det var i forhold til den økonomiske ramme, der var stillet i udsigt i forbindelse med at afskaffe lukkedage.

Så finansministeren vidste – også da finansministeren svarede undertegnede den 10. november 2010 – at der ikke var økonomi til at indfri de ønsker, man havde. Skulle ministeren ikke til at indrømme det, altså sige: Vi vidste godt, at det var en stram kurs, og at det ville betyde flere lukkedage? Regeringens politik er, at danskerne ikke skal kunne komme hen på arbejde, men blive hjemme og passe deres børn, fordi der er flere lukkedage. Var det ikke mere ærligt at sige det: at når man laver nulvækst, betyder det, at forældrene ikke kan passe deres arbejde, at de skal blive hjemme og passe deres børn? Var det ikke mere ærlig snak?

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:45

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regeringens politik er, som jeg redegjorde for før, at lukkedage i perioder, hvor der ikke kommer så mange børn i daginstitution, som f.eks. mellem jul og nytår, kan være en fornuftig ting, selvfølgelig under forudsætning af at der er en alternativ pasningsmulighed for de forældre, som har brug for det.

I øvrigt følger vi den politik, at vi sætter tæring efter næring, vil jeg sige til hr. Rasmus Prehn. Altså, der skal være en sammenhæng mellem indtægter og udgifter, og vi laver hvert år en aftale med kommunerne om økonomien, hvor vi fra statens side leverer den økonomi, der skal til, for at de lagte budgetter kan overholdes. Og derfor får kommunerne altså de penge, der gør, at de kan opretholde den aktivitet, som de har.

Men det er jo klart, at hvis man slæber en regning med fra tidligere, hvor man bare lod pokker stå i, om indtægter og udgifter hængte sammen, får man selvfølgelig et problem. Og jeg kan forstå på den diskussion, vi havde sidste onsdag med hr. Morten Bødskov, at en eventuel S-SF-regering slet ikke vil styre kommunernes økonomi, og at hvis nogen vil overskride budgetterne, er det helt o.k. Men sådan en linje slår vi ikke ind på fra regeringens side.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Rasmus Prehn.

Rasmus Prehn (S):

Forskellen på regeringen og Socialdemokratiet er, at vi laver en realistisk ramme for kommunerne. Hvis vi lover velfærd, er der også penge til den; ellers kunne vi ikke finde på at love det. Det er simpelt hen forkert at love noget, der så ikke er råd til. Og det er der, at regeringen er gået helt galt i byen. Man brugte hele folketingsvalget 2007 til at turnere land og rige rundt og sige, at der var råd både til skattelettelser og til velfærd. Nu viser det sig, at der ikke er råd til velfærd, at der skal skæres ned over hele linjen. Det går ud over ældre, det går ud over folkeskolen, og det går ud over lukkedage.

Sagen er jo, som ministeren selv var inde på i sit svar, at der er blevet flere lukkedage, end regeringen påstod at der ville blive. Man sagde: Det her kommer ikke til at koste, det her kommer ikke til at betyde noget. Nu kommer realiteten frem, og der bliver flere lukkedage.

Så konsekvensen af regeringens politik er, at lønmodtagere ikke kan passe deres arbejde på almindelige hverdage, fordi deres børns institution holder lukket. Det er jo ikke særlig smart for samfundsøkonomien at holde lønmodtagere hjemme, så de ikke kan passe deres arbejde. Skulle man ikke være mere realistisk og sige åbent og ærligt: Konsekvensen af, at vi skal betale mindre i skat, er, at vi har flere lukkedage i institutionerne; ergo kan vores lønmodtagere ikke passe deres arbejde?

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:48

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der er et eller andet, hr. Rasmus Prehn har misforstået, om forholdet mellem staten og kommunerne. Vi laver aftaler hvert år, kommunerne lægger deres budgetter, alle budgetter bliver lagt ved siden af hinanden, og staten leverer økonomien til, at man kan overholde de budgetter, der er lagt. Sådan er det. Sådan gælder det med lukkedage, sådan gælder det med skoler, og sådan gælder det med ældreområdet: at vi leverer den økonomi, der ekstra skal til, for at budgetterne kan hænge sammen. Og det er en aftale, vi har truffet; vi har lavet en aftale om lukkedage.

Som jeg sagde indledningsvis, kan vi jo se, at det skrider i øjeblikket, og vi er i forhandling med kommunerne, men det er ikke på grund af nogle beslutninger, regeringen har truffet, for regeringen har leveret økonomien til kommunerne. Det skyldes, at man, som f.eks. i hr. Rasmus Prehns hjemby, Aalborg, ikke kan styre økonomien, og der indhenter virkeligheden selvfølgelig en gang imellem en, så man lige må justere økonomien, og det er nok det, der er sket.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til finansministeren af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:49

Spm. nr. S 1037

6) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Henset til, at man i en række nordjyske kommuner som Rebild, Jammerbugt og Vesthimmerlands Kommuner har mange lukkedage, hvordan mener ministeren så, at disse kommuner skal få fjernet de lukkedage, når kommunerne i forvejen er presset til nedskæringer af regeringens politik om nulvækst?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:49

Rasmus Prehn (S):

Tak. Jeg skal læse spørgsmålet op: Henset til, at man i en række nordjyske kommuner som Rebild, Jammerbugt og Vesthimmerlands Kommuner har mange lukkedage, hvordan mener ministeren så, at disse kommuner skal få fjernet de lukkedage, når kommunerne i forvejen er presset til nedskæringer af regeringens politik om nulvækst?

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 14:50

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regeringens aftale med Kommunernes Landsforening om kommunernes økonomi for 2011 indebærer, at kommunerne kan videreføre den aktuelt høje budgetramme i 2011. Oven i købet reguleres kommunernes budgetter med udviklingen i priser og med udviklingen i lønninger, så man kan købe de samme varer og fastholde det samme personale, som kommunerne har budgetteret med i 2010.

Som spørgeren formentlig er klar over – men det kan man diskutere – realiserede kommunerne i 2009 en massiv budgetoverskridelse, og det er jo den, kommunerne nu er ved at indhente. Men den skyldtes jo ikke nogen beslutning, regeringen har truffet. Den skyldtes, at kommunerne overskred deres egne budgetter og i 2009 brugte op mod 5 mia. kr. mere. Derfor er det utvivlsomt, at vi er på et højt niveau, og det bekræftes jo også af alle lande, at Danmark har den største offentlige sektor. Vi har haft en meget stor stigning på kernevelfærdsområderne siden 2001. Men det fritager jo ikke kommunerne for at skulle overholde de økonomiske rammer, som vi aftaler i kommuneforhandlingerne.

Jeg ved så godt, at Socialdemokratiet har en anden opfattelse af aftaler generelt og økonomiaftaler, end regeringen har, nemlig at man laver en aftale, og så kan alle bare lade være med at overholde den, og så nikker og smiler alle socialdemokrater til det. Men sådan fører vi altså ikke økonomisk politik i regeringen.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:51

Rasmus Prehn (S):

Forudsætningen for, at en aftale kan overholdes, er, at man har lavet en realistisk aftale. Og finansministeren var netop advaret. Stort set alle borgmestre meldte jo ud, at hvis der blev nulvækst, ville det betyde ringere velfærd, og så ville det bl.a. betyde flere lukkedage. Så finansministeren kan jo ikke stå her i Folketingssalen og sige, at han ikke var orienteret om, hvad konsekvenserne ville blive. For alle borgmestre, inklusive kommunernes på daværende tidspunkt første-mand, Erik Fabrin, der også er Venstre-mand, havde gjort opmærksom på, at der ville blive problemer. Så det, ministeren står og siger her, er, at man overhørte alle de advarsler, der var, og nu, hvor problemet så opstår, skyder man skylden på kommunerne en gang til.

Nu nævnte jeg tre kommuner i det nordjyske. Jeg nævnte Rebild, Jammerbugt og Vesthimmerland Kommuner. Det er altså borgmester Anny Winther, der er Venstre-kvinde; det er borgmester Mogens Gade, der er Venstre-mand; og det er i Vesthimmerland Kommune den konservative Knud Kristensen. Vil ministeren stå her i Folketingssalen og sige til sine gode partikollegaer og til sin allierede i Det Konservative Folkeparti, Knud Kristensen: Det er jer, der har snydt på vægten; I har ikke overholdt aftalen med regeringen? Er det

ministerens partifæller, der har snydt på vægten og svigtet en aftale, eller er det regeringen, som kom til at love mere, end den kunne holde?

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:53

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I 2011 har kommunerne de samme beløb til rådighed, som de havde i 2010, oven i købet fremskrevet med udviklingen i priser og udviklingen i lønninger, så man får altså flere penge i 2011. Derfor vil jeg sige til hr. Rasmus Prehn, at beslutningen om de her lukkedage ikke er en beslutning, som regeringen har truffet. Vi har ikke truffet nogen beslutning om nogen besparelser i kommunerne. Vi har lavet en aftale med kommunerne. Vi lægger alle de 98 kommuners budgetter sammen og ser, hvad der er af indtægter fra kommunerne, hvad staten skal komme med, hvad der skal ske på skatteområdet osv., og så laver vi en aftale på det grundlag. Derfor er kommunernes budgetter fuldstændig finansieret, må jeg sige til hr. Rasmus Prehn. Det er jo kendsgerningen i den her sag.

Så med hensyn til det, hr. Rasmus Prehn anklager mig for, kan han jo bare kigge på sin egen hjemkommune og spørge: Hvad var det, der gik galt der? Ja, der gik det galt, at man ikke overholdt budgettet. Vi er jo nødt til at have overensstemmelse mellem indtægter og udgifter, og jeg vil gerne advare mod det, hr. Morten Bødskov fremhævede sidste onsdag, nemlig at kommunerne bare skulle have lov til at bruge flere penge, for det her med at lave aftaler, der skulle overholdes, var han helt imod, og derfor skulle man bare lade champagne flyde. Det er ikke regeringens melodi i de her sager.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ja tak. Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:54

Rasmus Prehn (S):

Jamen det her er jo urimeligt. Alle er jo klar over, at tiden ikke er inde til at lade champagne flyde. Det er alle klar over. Vi er i sparetider. Der er ikke råd til noget økonomisk slaraffenland. Man skal vende hver en femøre, før man bruger den. Sådan er det.

Det er også derfor, man skal passe på, at man ikke lover mere, end man kan holde. Når man går ud og siger til forældrene: Vi vil fjerne jeres lukkedage, og borgmestrene så siger, at de gerne vil være med til at lave en aftale, men at den skal være mere realistisk end den, regeringen foreslår, så overhører man borgmestre. Man overhører Erik Fabrin fra Venstre, der er ude at sige, at regeringen spiller smart for en femmer, man ignorerer, at de siger, at det ikke er realistisk, og når problemet så opstår, skyder man igen skylden på kommunerne. Er det en rimelig måde at opføre sig på? Er det rimeligt, at man, når man er blevet advaret, og når kommunerne har sagt, at det ikke kommer til at hænge sammen, og det så rent faktisk sker, som kommunerne siger, så skyder skylden på dem? Er det rimeligt? Jeg synes det ikke.

Hvad er det for et godt råd, finansministeren vil give til Anny Winther i Rebild, til Mogens Gade i Jammerbugt og til Knud Kristensen i Vesthimmerland? Hvor er det så, de skal spare henne? Skal vi have mindre ældreservice, skal man have færre timer i folkeskolen? Hvor skal man finde pengene henne?

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:56

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der er jo stor forskel på kommunerne. Der er jo kommuner, der ikke øger antallet af lukkedage. Sådan er det jo. Det er forskelligt rundt omkring, det er jo forskellige udgangspunkter, man har. Derfor kan vi som regering jo lave en aftale med kommunerne under et. Det synes jeg er et rigtig godt system. Vi leverer så hvert år flere penge til kommunerne, og så må kommunerne jo tage ansvar for prioriteringen inden for deres eget område. Nogle valgte så at prioritere kæmpe overskridelser af budgetterne i 2009 på 5 mia. kr., men det er jo klart, at sandheden indhenter en på et eller andet tidspunkt, og derfor må man justere, så udgifter og indtægter kommer til at svare til hinanden. Og det er jo sådan set det, vi har lavet en aftale med kommunerne om. Så kompenserede vi for specielt den her lukkedagsaftale, vi lavede, yderligere med et stort millionbeløb.

Men jeg må jo sige, at jeg kan se, at man ikke alle steder overholder den aftale, og det har vi nu drøftelser med Kommunernes Landsforening om.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:57

Rasmus Prehn (S):

Så må vi jo håbe, at det rent faktisk resulterer i, at man kan afskaffe de her lukkedage. Men det, som finansministeren mangler at anvise løsningen på, er: Hvor skal pengene findes henne? Kommunerne er jo i en situation, hvor de sådan set – og det var vi jo inde på i sidste uge – har sparet på folkeskolen, de har sparet på ældre hjemmeplejen. Det er sådan, at i mange kommuner, hvor de ældre tidligere havde rengøring hver anden uge, har de det nu kun hver fjerde uge eller hver tredje uge, så man har virkelig skåret ind til benet i landets kommuner på velfærdsniveauet. Og når der ikke er flere penge i den økonomiske ramme, som regeringen har stillet til rådighed for kommunerne, på trods af at vi fra socialdemokratisk side har advaret mod det og på trods af, at borgmestrene har advaret imod det, hvor er det så, kommunerne skal finde pengene til at finansiere endnu et af de løfter, regeringen kommer med om at afskaffe lukkedage?

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:58

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I 2011 har kommunerne de samme penge til rådighed, som de havde i 2010. Det er oven i købet sådan, at det beløb, de får i 2011, forhøjes med prisudviklingen og med lønudviklingen, og det betyder, at man kan købe de samme vare- og tjenesteydelser i 2011, som man kunne i 2010, at man kan have det samme personale i 2011, som man havde i 2010. Det er kendsgerningerne omkring den økonomiske aftale, som vi lavede med kommunerne. De har altså flere penge til rådighed i 2011, end de havde i 2010.

Så er udgangspunktet naturligvis forskelligt fra kommune til kommune. Der er jo nogle kommuner, der har holdt deres budgetter, der er nogle, der har overskredet deres budgetter, og det må nødvendigvis være sådan, at når man har overskredet sine budgetter, er det jo ikke bare noget, man kan fortsætte med i al almindelighed, for det er jo ikke mere indviklet, end at det gælder, ligesom det gælder for mig, at mine indtægter skal svare til nye udgifter eller omvendt, at mine udgifter skal svare til min indtægt, og det gælder også for hr. Rasmus Prehn. Mere indviklet er den her sag jo ikke.

Mig bekendt har vi det jo ikke sådan, at folk bare kan bruge for mange penge privat, og så kommer der nogle og siger: Jamen det er også synd, så nu vil vi betale flere penge. Så godt er livet jo ikke, vil jeg sige til hr. Rasmus Prehn. Så der er jo kun at konstatere, at regeringen leverer flere penge til kommunerne i 2011, end vi gjorde i 2010, og at de variationer, der er i kommunerne, naturligvis skyldes forskellige prioriteringer i kommunerne.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til finansministeren af hr. Jesper Petersen.

Kl. 15:00

Spm. nr. S 1040

7) Til finansministeren af:

Jesper Petersen (SF):

Hvordan ser ministeren på, at regeringens forslag om at afskaffe efterlønnen vil betyde en øget geografisk skævvridning i Danmark?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jesper Petersen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:00

Jesper Petersen (SF):

Hvordan ser ministeren på, at regeringens forslag om at afskaffe efterlønnen vil betyde en øget geografisk skævvridning i Danmark?

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:00

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er lidt uklart, hvad det er for en skævvridning, hr. Jesper Petersen henviser til. En afskaffelse af efterlønsordningen vil jo samlet set medføre en indkomstfremgang for de persongrupper, der i dag går på efterløn. Det skyldes jo, at 70-80 pct. af dem, der er på efterløn, må forventes alternativt at være i ordinær beskæftigelse eller i støttet beskæftigelse og dermed have flere penge til rådighed. Det er sådan set kendsgerningerne i den her sag. Frem for at gå på efterløn vil man jo tjene flere penge ved at være i arbejde. Så jeg er ikke lige klar over, hvad det er for en skævvridning, hr. Jesper Petersen tænker på.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 15:01

Jesper Petersen (SF):

Det må vi jo have opklaret. Vi synes, det er komplet uretfærdigt, at regeringen vælger at ville afskaffe efterlønnen for at få bragt orden i den økonomi, man selv har kørt af sporet ved hjælp af skattelettelserne. De Konservative, regeringspartneren, vil have endnu større skattelettelser, endog meget, meget store, og derfor er det nødvendigt for regeringen at afskaffe efterlønnen for at få råd til at lukke hullet og få råd til at give endnu flere skattelettelser. Det har indtil nu øget uligheden, og det fratager helt almindelige mennesker, der har haft et hårdt arbejde, de gode år, som de skulle have i deres alderdom. Det er muligt, at nogle kan arbejde mere, men de gode år i alderdommen efter arbejdslivet, som folk selv har kunnet spare op til via efterlønsordningen, fratager man altså folk, der har haft de hårde og nedslidende job, og derfor øger man uligheden for de ældre, og man øger den sociale ulighed i Danmark.

Så lægger regeringen et skøn ind om, at 70-80 pct. vil have et ordinært arbejde i stedet for. Det er jo nogle helt andre tal, man hører fra de forskere, der er på området, og som forsker i, hvad efterlønnene i stedet ville gøre, hvis ikke efterlønnen fandtes. Rigtig mange af dem ville være invalidepensionister og ville ikke være i stand til at have et almindeligt job. Derfor er løsningen for dem i meget høj grad at være på efterløn, som den er nu, og den behøver jo ikke at blive afskaffet, hvis ellers man skifter regeringen ud ved det valg, der kan komme snart.

Jeg må aflevere det her til finansministeren bagefter. Jeg ved, vi har en begrænset brug af rekvisitter her i Folketinget, men her er kortet over, hvordan efterlønnene er spredt i Danmark, og det viser sig jo altså, at i det område, hvor finansministeren kommer fra, hvor statsministeren også kommer fra, altså nord for København, er der meget få efterlønnere, så man kender dem måske ikke, hvorimod der i det, man har kaldt Udkantsdanmark, altså yderområderne, er rigtig mange efterlønnere, som altså pludselig sidder i saksen, hvis efterlønnen skulle forsvinde.

Tag bare, hvor jeg selv er valgt, nemlig i Sønderborg, her var mellem 53 og 63 pct. af de 60-64-årige på efterløn i den periode, der er opgjort her. De vil altså sidde i saksen, hvis regeringen lykkes med at afskaffe efterlønnen, og det er også en geografisk skævvridning.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Vi har opprioriteret den visuelle del af referater fra Folketingssalen, men stadig væk er den primære del jo skriftlig, og derfor er det ikke muligt for dem, der efterfølgende læser Folketingstidende, at kunne se det kort. Men det er altså et kort, hr. Jesper Petersen har fremlagt her i Folketingssalen.

Finansministeren.

Kl. 15:03

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil sige til hr. Jesper Petersen, at formålet med at foreslå en afskaffelse af efterlønnen jo er at sikre et større arbejdsudbud, for med et større arbejdsudbud følger der flere arbejdspladser og dermed større velstand i det danske samfund. I lyset af de udfordringer, det danske samfund står over for, har vi altså i regeringen prioriteret, at vi hellere vil sikre kernevelfærdsområderne end at betale raske mennesker for at trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet. Hr. Jesper Petersen skal jo stadig huske på, at 85 pct. af dem, der går på efterløn, kommer direkte fra job.

Så har vi jo foreslået, at der skal laves en særlig seniorførtidspensionsordning, der betyder, at nedslidte, 5 år før de når folkepensionsalderen, kan komme på seniorførtidspension. Det er jo noget, vi synes er mere solidarisk, fordi det gælder alle borgere i landet, der nærmer sig folkepensionsalderen, i modsætning til den i mine øjne lidt usolidariske ordning, som hr. Jesper Petersen repræsenterer, hvor det skal være forbeholdt nogle særlige mennesker, der har været medlem af en a-kasse og har tilmeldt sig en efterlønsordning.

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 15:05

Jesper Petersen (SF):

Man må jo beundre regeringen for evnen til at vende det hele på hovedet. At kalde det usolidarisk og asocialt at arbejde for at fastholde en efterløn, som folk sparer op til, og som giver mulighed for at have nogle gode år i alderdommen, er mig en komplet gåde. Det er mig en komplet gåde, at finansministeren vil påstå det.

Det, man beder om, er, at de, der er nedslidte og ikke længere kan klare det job, som de kom fra, eller som er blevet fyret, og derfor er arbejdsløse, kan gå på efterløn. Det kunne være industriarbejderne på Als. De skal tage medansvar, og de skal aflevere efterlønnen, hvorimod regeringens kernevælgere i Nordsjælland skal have nogle skattelettelser. Ja, jeg kan forstå, at de skal have endnu flere, hvis det står til regeringspartneren. At det skal fremstå som særlig socialt, må finansministeren simpelt hen længere ud på landet med.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:06

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det skyldes ganske enkelt, at hvis man er nedslidt, kan man ikke gå på efterløn, fordi forudsætningen for at gå på efterløn er, at man står til rådighed for arbejdsmarkedet. Og hvis man er nedslidt, står man ikke til rådighed for arbejdsmarkedet. Det er dér, hr. Jesper Petersen og Socialdemokraterne argumenterer for, at hvis man er i efterlønsalderen og er nedslidt, skal der gælde noget særligt. Det er derfor, jeg siger, at det ikke er specielt solidarisk, for man kan også i den alder uden for a-kasse-systemet og uden at have tilmeldt sig efterlønsordningen være nedslidt.

Jeg må derfor sige til hr. Jesper Petersen, at efterlønsordningen ikke er for nedslidte personer. Efterlønsordningen er for folk, der står til rådighed for arbejdsmarkedet. Og det er jo derfor, at hr. Jesper Petersens solidaritet virker lidt kunstig, når det kun skal være dem, der er medlem af en a-kasse, som skal have den medfølelse, når de er nedslidte, hvorimod de andre ikke engang skal have en seniorførtidspensionsordning, hvor de hurtigt kan komme på førtidspension. De skal bare være udenfor. Det er baggrunden for, at jeg kalder den usolidarisk.

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 15:07

Jesper Petersen (SF):

Sagen er jo, at de meget vellønnede danskere – kernevælgene i Nordsjælland – som den her regering har givet massive skattelettelser, er en af grundene til, at vi overhovedet står med de her store økonomiske problemer med 20 mia. kr., som der ikke er dækning for.

Kernevalgterne i Nordsjælland har altid det frie valg. De kan selv spare op til pensionen og selv bestemme, hvornår de vil gå fra arbejdsmarkedet, hvornår de vil gå på pension. De helt almindelige danskere med de hårde job kan muligvis godt klare at arbejde til de er et par og tres år, men så vil de altså også have muligheden for på en værdig måde selv at afslutte arbejdslivet og have nogle gode år i alderdommen, hvilket de selv har sparet op til. Den mulighed er regeringen nu ved at fratage de mennesker.

Jeg forstår ikke, at det skal være sådan for finansministeren, at man skal være fuldstændig jordet og nærmest ikke have nogen arbejdsevne tilbage, for at det skal være muligt at trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet. Man har selv sparet op til det og har selv sørget for, at man kan få nogle værdige år i alderdommen, også selv om man har haft et job, der ikke har givet så store indtægter, at man fuldstændig selv kan vælge.

Det er konsekvent ikke almindelige mennesker, men de her meget velstillede danskere, som regeringen tager i forsvar og altså der ved yderligere skævvrider Danmark. Al snak om at tage Udkantsdanmark i forsvar kan man se er afblæst. På kortet kan man se, hvordan det i massiv grad er i yderområderne, at der er behov for efterløn

og for at skabe de nye job, som regeringen indtil nu ikke har kunnet anvise.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:08

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gætte på, at der er mange mennesker i Sønderborg, som ikke er tilmeldt efterlønsordningen, og hr. Jesper Petersen synes ikke, at der skal laves en særlig ordning for dem, hvis de bliver nedslidte. Den skal forbeholdes dem, der er medlem af en a-kasse, og dem, der er tilmeldt efterlønsordningen. Jeg kan ikke forstå, at en ung, klog mand, som hr. Jesper Petersen, ikke kan høre, hvor hult det lyder, at det skulle være udtryk for en større solidaritet, at tingene hænger sammen på den måde.

Hr. Jesper Petersen glemmer hele tiden, at efterlønsordningen ikke er en nedslidningskompensationsordning. Efterlønsordningen gælder for folk, der står til rådighed for arbejdsmarkedet. Det er derfor, at vi har truffet den beslutning, for vi synes ikke, at vi skal betale milliarder efter milliarder for at bede raske mennesker om at trække sig ud af arbejdsmarkedet. 85 pct. går direkte fra et job på efterløn, og når aldersgrænsen bliver flyttet for, hvornår man kan gå på efterløn, vil de også blive længere i jobbet. Vi har så valgt en solidarisk ordning, for så vidt angår de nedslidte, hvad enten de er medlem af en a-kasse eller ikke er medlem af en a-kasse.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til finansministeren af hr. Frank Aaen.

Kl. 15:10

Spm. nr. S 1041

8) Til finansministeren af:

Frank Aaen (EL):

Hvordan skaber en fjernelse af efterlønnen 70.000 nye arbejdspladser?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:10

Frank Aaen (EL):

Spørgsmålet lyder: Hvordan skaber en fjernelse af efterlønnen 70.000 nye arbejdspladser?

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:10

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der er udsigt til, at de ændrede demografiske forhold vil føre til, at udbuddet af arbejdskraft reduceres. Vi vil frem til 2020 blive 50.000 personer færre på arbejdsmarkedet, og samtidig vil vi blive 225.000 flere på folkepension. Hvis ikke vi gør noget, vil vi få problemer med at finansiere velfærdssamfundet. Regeringens forslag om en reform af efterlønnen skønnes at medføre en forøgelse af arbejdsstyrken på 70.000 personer.

Vi vil derfor skabe mulighed for en forøgelse af den private beskæftigelse, som vil kunne bidrage til at finansiere den fremtidige velfærd. Der findes meget dokumentation for, at der er denne sammenhæng: at en øget erhvervsfrekvens medfører øget beskæftigelse.

Vi har selv haft et af de store eksempler, nemlig vores overgangsydelse, som jo helt klart demonstrerede denne sammenhæng.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:11

Frank Aaen (EL):

Jeg ved godt, at man siger, man har sådan nogle eksempler, men nogle gange er det måske nemmest for almindelige borgere at forstå sammenhænge, hvis de får at vide, hvad sammenhængen er. Altså, er der nogen arbejdsgivere, der siger til sig selv: Hov, efterlønnen er blevet fjernet, jeg opretter 100 nye arbejdspladser? Er der sådan en arbejdsgiver i verden?

Hvad er det for en mekanisme, der gør, at arbejdsgiverne – og det skal jo være private arbejdsgivere – siger, at de vil oprette flere arbejdspladser, fordi man sidste år halverede dagpengeperioden og nu altså vil fjerne efterlønnen? Der må da være en mekanisme. Det er jo helt afgørende for hele reformen, at der bliver oprettet 50.000 nye arbejdspladser af arbejdsgiverne, og så må vi kunne få at vide, hvad det er for en oplevelse, arbejdsgiveren har, siden han lige pludselig begynder at oprette flere arbejdspladser.

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:12

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er jo, at efterspørgslen i verden stiger og stiger, og der bliver behov for flere og flere varer og tjenesteydelser i denne verden. Vi står jo ikke over for en stationær situation, hvor der er en vis mængde arbejdspladser, og hvor man siger, at hvis de mennesker her ikke har arbejdet, ja, så er der nogle andre, der har det, og hvis *de* så har det, så har de andre det ikke. Sådan hænger verden jo ikke sammen.

Siden anden verdenskrig er det danske arbejdsmarked vokset med 800.000 personer, tror jeg, det er, og det er jo ikke sådan, at vi, fordi kvinderne kom ud på arbejdsmarkedet, oplevede, at arbejdsløsheden steg. Så økonomien hænger jo sådan sammen, vil jeg sige til hr. Frank Aaen, at samfundskagen bliver større og større, efterspørgslen bliver større og større, og derfor er der denne sammenhæng mellem erhvervsfrekvensen og arbejdsudbuddet, der gør, at vi skaber flere arbejdspladser.

Hvis det var, som hr. Frank Aaen sagde, ville ingen ulande jo kunne producere mere, for så ville der være en vis mængde efterspørgsel i denne verden, og den ville jo tilsyneladende være dækket af den arbejdsstyrke, der er i verden. Men tingene udvikler sig jo.

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:14

Frank Aaen (EL):

Altså, i det eksempel med kvinderne, der kom ud på arbejdsmarkedet, var sammenhængen jo den, at vi opbyggede et meget stort velfærdssamfund – som den her regering er ved at nedbryde. Det opbyggede vi, og det skabte jo en efterspørgsel, bl.a. en efterspørgsel efter kvindelig arbejdskraft, og derfor kom kvinderne i stort tal ud på arbejdsmarkedet. Det var efterspørgslen, der drev det, på samme måde som det var efterspørgslen, der drev udviklingen og fik arbejdsstyrken til at blive større i det opsving, vi lige har set, som blev afløst af krisen.

Det eneste, jeg ligesom kunne forstå i det, finansministeren sagde, var det med, at hvis vi afskaffer efterlønnen, vil der ikke flytte så mange arbejdspladser til Kina, som der gør i dag. For det er jo den trussel, vi står over for, nemlig at arbejdspladserne flytter ud af landet. Men hvad er det, der gør, at arbejdsgiverne skulle holde op med at flytte arbejdspladser til Kina eller Indien, bare fordi efterlønnen bliver fjernet? Jeg mangler også stadig væk et svar på, hvad det er for en mekanisme, der gør, at efterlønnens fjernelse skulle skabe større efterspørgsel efter arbejdskraft i Danmark, altså oprettelse af flere arbejdspladser.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:15

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Grunden til det er, at vi lever i en dynamisk verden, hvor markedsøkonomien jo sikrer, at velfærden stiger og stiger.

Se f.eks. på Norge, Sverige og Danmark. Det er tre samfund, der ligner hinanden temmelig meget – det går jeg også ud fra at de gør i hr. Frank Aaens optik – både erhvervsmæssigt, sundhedsmæssigt, velfærdsmæssigt, velfærdssamfundsmæssigt, arbejdsmiljømæssigt osv. Der kan vi jo se, at for gruppen op til de 59-årige er beskæftigelsesfrekvensen i de tre lande fuldstændig ens, men når vi kommer til gruppen af 60 til 64-årige, synker den i Danmark ned til 37-38 pct., hvis jeg husker ret, hvorimod den fortsætter på omkring 60 pct. i Sverige.

Det viser jo helt klart, at der er den her sammenhæng, for den eneste ting, der kan forklare denne forskel, er naturligvis efterlønsordningen, som vi i Danmark er helt alene om.

Sådan kan man nævne rigtig mange eksempler. Hvis vi nu tager overgangsydelsen, så kunne man se, at da den blev afskaffet, steg beskæftigelsesfrekvensen for den gruppe jo meget mere end for resten af samfundet, og det var oven i købet langtidsledige, som overgangsydelsen rettede sig imod. Hvad angår efterlønnen, så retter den sig altså mod folk, der er arbejdsduelige og for de flestes vedkommende i arbejde.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:16

Frank Aaen (EL):

Det er da klart, at hvis man fjerner dagpengene, må folk jo finde et arbejde af en art, uanset på hvilke vilkår. Det er jo mekanismen.

Er det derfor ikke nærmere sådan, som overvismanden siger, at al erfaring viser, at når arbejdsstyrken vokser, kommer der også flere i arbejde. Det sker ikke på en gang, men økonomien vil tilpasse sig hen ad vejen, blandt andet fordi der sker et pres på lønnen, sådan at det altså er lønpresset, der skal sikre, at flere kommer i arbejde?

Er finansministeren enig i, at fjernelsen af efterlønnen er med til at presse lønningerne ned, og at det er det, der skal skabe grobund for, at der kommer flere arbejdspladser i Danmark, eller er finansministeren uenig med overvismanden?

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:17

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er ikke enig i, at det presser lønnen ned – det er jeg langt fra enig i. Det, vi sikrer, er jo, at der kommer en lang overgangsordning, så-

dan at vi udfaser efterlønnen, i takt med at den demografiske udfordring stiger. Så faktisk kan man sige, at det her indgreb om noget kan kaldes rettidig omhu, fordi vi begynder en udfasning, samtidig med at en stor del af arbejdsstyrken forlader arbejdsmarkedet. Så de to ting vil jo gå op i en højere enhed – ordningen vil være væk, når den demografiske udfordring er størst.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til finansministeren af hr. Frank Aaen.

Kl. 15:18

Spm. nr. S 1043

9) Til finansministeren af:

Frank Aaen (EL):

Hvis der ikke kommer 70.000 nye arbejdspladser, hvor meget stiger arbejdsledigheden så, når efterlønnen er væk?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:18

Frank Aaen (EL):

Hvis der ikke kommer 70.000 nye arbejdspladser, hvor meget stiger arbejdsledigheden så, når efterlønnen er væk?

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:18

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg går ud fra, at det er situationen i 2020, hvor regeringens reform af efterlønnen skønnes at forøge arbejdsudbuddet med 70.000 personer, i forhold til hvad den ellers ville være, som spørgeren, hr. Frank Aaen, sigter mod. Nu indebærer det jo ikke, at efterlønnen er væk i 2020. Rent faktisk er efterlønnen væk i 2034, men lad det nu ligge.

Det vil nok ikke overraske hr. Frank Aaen, navnlig ikke efter den diskussion, vi lige har været igennem, at jeg er uenig i den præmis, hr. Frank Aaen stiller for sine spørgsmål. Regeringen og jeg er af den opfattelse, at det karakteristiske ved en markedsøkonomi er, at en større arbejdsstyrke ledsages af en tilsvarende stigning i beskæftigelsen. Den sammenhæng er jo dokumenteret af både OECD, Det Økonomiske Råd og mange andre.

Jeg vil igen henvise hr. Frank Aaen til at studere, hvad der skete, da man i 1996, tror jeg, det var, ophævede overgangsydelsen. Da kunne man se, at beskæftigelsesfrekvensen for den gruppe, som jo var langtidsledig, steg mere end for resten af samfundet.

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:20

Frank Aaen (EL):

Ja, selvfølgelig stiger beskæftigelsesfrekvensen, når man fratager folk en alternativ indkomstkilde. Det giver sig selv, men det giver jo ikke flere arbejdspladser. Det, at én gruppe kommer mere i arbejde, giver jo ikke flere arbejdspladser totalt set.

Jeg er da glad for, at finansministeren i den her omgang har mere tiltro til Det Økonomiske Råd og dermed også overvismanden. Det Økonomiske Råd siger jo præcis om sammenhængen mellem, at flere kommer i beskæftigelse, hvis der er flere, der søger arbejde, at baggrunden er, at man presser på lønningerne. Når nu finansministe-

ren selv peger på Det Økonomiske Råd, altså vismændene, og deres argumentation for, at en fjernelse af efterlønnen betyder flere i beskæftigelse, er finansministeren så alligevel ikke enig i, at mekanismen er, at når man fjerner efterlønnen, trykkes lønningerne nedad?

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:21

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at den situation, vi står i, og som vil accelerere i de kommende år, er, at der er flere, der går ud af arbejdsmarkedet, end der kommer ind på arbejdsmarkedet. Det er jo sådan set det, der er hele baggrunden for det forslag, regeringen har stillet. Det er sådan, at for hver fem, der går ud af arbejdsmarkedet i de kommende år, kommer der fire ind på arbejdsmarkedet.

Jeg nævnte før, at arbejdsstyrken frem mod 2020 vil reduceres med 50.000 personer, og der vil komme 225.000 flere på folkepension. Det er da klart, at den større udgift jo skal finansieres, og det er derfor, at vi udfaser efterlønnen, i takt med at behovet for arbejdskraft stiger.

Så der er jo en ganske nøje og faktisk god timing i det her forslag, for vi ved, at arbejdsstyrken vil blive mindre i de kommende år, og derfor har vi ikke råd til, vil jeg sige til hr. Frank Aaen, at betale raske folk for at trække sig ud af arbejdsmarkedet. Hr. Frank Aaen skal huske, at 85 pct. af dem, der går på efterløn, går på efterløn direkte fra et job.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:22

Frank Aaen (EL):

Nu lyder det jo dramatisk, at der forsvinder 50.000 fra arbejdsstyrken. Det betyder, at de 98 pct. stadig væk er der; det svarer jo kun til 2 pct. på 10 år. Det er oven i købet svært at lave prognoser på 10 år, der er så præcise, at de registrerer en forskel på 2 pct., og de 50.000 skal jo også sammenholdes med, at der er 170.000 arbejdsløse i dag, så der er sådan set nok at tage af.

Men ministeren bliver ved med at svare udenom. Altså, et er, at man kan sige, at arbejdsstyrken vokser. Det tror jeg gerne. Men noget andet er: Hvad er det for en mekanisme, der får antallet af arbejdspladser til at vokse? Hvad er det for en fabrik, der har brug for 100 arbejdere, og som siger, at når efterlønnen er afskaffet, så ansætter de 125? Hvad er det for en mekanisme? Eksisterer den? Det gør den jo ikke, vil jeg sige til ministeren.

Så hvad er det, der får de fabrikker, de arbejdspladser, de produktioner, det, som man siger at vi skal leve af, til at sige, at de vil ansætte nogle flere, når efterlønnen er fjernet?

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:23

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Men har hr. Frank Aaen reflekteret over det modsatte, nemlig at forudsætningen for – det skulle jo følge hr. Frank Aaens logik – at vi kan få vækst i antallet af arbejdspladser herhjemme, er, at vi fastholder efterlønnen? Det er jo sådan set også et lidt ulogisk argument. Jeg vælger nu altså at læne mig op ad økonomernes redegørelser og de praktiske erfaringer, som vi selv har gjort os ved udfasningen af de forskellige ordninger.

Så vil jeg gerne igen sige til hr. Frank Aaen, at når vi ved, at arbejdsstyrken i de kommende år falder – det ved vi, for vi kender personnumrene på alle danskere, der er her, vi ved, hvornår de passerer pensionsalderen, hvornår de passerer efterlønsalderen osv., så der er jo ikke sådan de voldsomme prognoser i det – så er det da rettidig omhu at sikre, at vi opretholder en arbejdsstyrke, der gør, at vi har mulighed for at producere til det høje velstandsniveau, som vi har her i landet.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:24

Frank Aaen (EL):

Jo, jo, nu gjorde jeg sådan set ministeren opmærksom på, at det problem, der ser ud til at opstå, trods alt er af en begrænset størrelse, ca. 2 pct. af arbejdsstyrken, ca. 50.000, sammenholdt med, at vi har 170.000 arbejdsløse. Så det var én ting, som ministeren ikke lige forholdt sig til.

Men så kommer ministeren som noget andet igen og siger, at det er det, der ifølge økonomerne er sammenhængen, man bygger på. Så siger jeg igen: Når nu sammenhængen ifølge økonomerne er, at en fjernelse af efterlønnen vil øge arbejdsudbuddet, og at en fjernelse af efterlønnen dermed vil presse lønningerne, kan vi så ikke få den erkendelse fra ministeren, at det er sådan?

Jeg synes da bare, det er ærligt at sige, at det er sådan, at det er det, der er formålet med regeringens politik, altså at man ved at fjerne efterlønnen kan presse lønningerne ned. Og så tror man, at vi kan konkurrere med kineserne og inderne – det tror jeg så ikke på – men kan vi ikke bare få bekræftet, at mekanismen er den, som økonomerne bygger på, og som regeringen selv henviser til, nemlig at når man fjerner efterlønnen, så presser man lønningerne ned?

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 15:25

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror simpelt hen ikke på, at lønningerne bliver presset ned. Det er et skræmmebillede, hr. Frank Aaen vil prøve at fremmane. Når hr. Frank Aaen fremhæver, at det kun er 2 pct. af arbejdsstyrken, vi taler om, glemmer han jo, at det modsvares af den meget høje stigning i antallet af folk, der går på pension, altså de 225.000. Så det er jo kombinationen af de to ting, der gør, at vi må træffe et valg i det danske samfund.

Vi må træffe det valg mellem, at vi enten opretholder en efterlønsordning, og at vi så kan se, at vi i mange, mange år fremover, år efter år, skal spare, eller om vi alternativt synes – og det er så det valg, regeringen har truffet – at vi kan bruge ressourcerne bedre ved ikke at betale folk i den arbejdsduelige alder, som er i arbejde, for at gå på efterløn. Det er også derfor, vi har sagt, at vi må lave en seniorførtidspensionsordning for de mennesker, som er blevet nedslidt, en ordning, der gælder for alle, uanset om de er medlem af en a-kasse eller ej.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til økonomi- og erhvervsministeren af hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 15:27

Spm. nr. S 1028

10) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Kl. 15:29

Benny Engelbrecht (S):

Finder ministeren, at grænseregioner kan styrke erhvervslivet, forskningen og arbejdsmarkedet i begge lande, og finder ministeren derfor, at samarbejdet på disse områder skal styrkes i de danske grænseregioner?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Benny Engelbrecht for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:27

Benny Engelbrecht (S):

Finder ministeren, at grænseregioner kan styrke erhvervslivet, forskningen og arbejdsmarkedet i begge lande, og finder ministeren derfor, at samarbejdet på disse områder skal styrkes i de danske grænseregioner?

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 15:27

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg er naturligvis af den opfattelse, at samarbejde over landegrænser og i grænseregioner er en rigtig god idé. Det giver mulighed for at udnytte det, vi hver især er gode til. Det giver nye input til glæde og gavn for begge lande. Samtidig er det med til at styrke rammerne for vækst, at vi får et mere åbent, integreret marked for varer, arbejdskraft, forskningssamarbejde m.v.

Alle grænseregioner er selvfølgelig ikke ens. Nogle grænser er landfaste, andre er eller vil blive bundet sammen af faste forbindelser. Der kan jo også være historiske, kulturelle, sproglige og erhvervsmæssige forskelle. Og der kan også være forskel på, hvor langt fremme integrationen er på forskellige områder i grænseregionerne. Det skal man selvfølgelig iagttage, når man vurderer det grænseoverskridende samarbejde.

Men der er sket meget i Øresundsregionen. Med hensyn til Femern Bælt-forbindelsen er der forskellige politiske kontakter. Jeg har selv deltaget i forskellige møder også med ministre fra begge lande om integration og udvikling af samarbejde. Tilsvarende er der jo også møder med de forskellige regioner. Jeg ved, at videnskabsministeren skal deltage i uge 6, altså i næste uge, i et møde med bl.a. ministerpræsident Carstensen og den slesvig-holstenske videnskabsminister. Endvidere har vi også afsat penge til at finansiere et dataprojekt, som skal afdække muligheder for et samarbejde om at sikre et bedre datagrundlag for en fælles udvikling også i Syddanmark og Slesvig-Holsten.

Så der er afsat mange penge, også til kulturelle formål, både i samarbejdet Danmark/Sverige og Danmark/Tyskland. Hvis vi så tager specielt grænseregionen i Sønderjylland, så har de regionale og lokale aktører på begge sider i grænseregionerne jo en stor og vigtig opgave i forhold til at konkretisere og udvikle det grænseoverskridende samarbejde. Derfor er det selvfølgelig vigtigt – og det lytter vi til – at de fortsat kommer med gode og bæredygtige ideer til, hvordan samarbejdet kan udvikles.

Derfor kan vi jo se og konstatere, at der er udviklet gode partnerskabsaftaler, der er gode aftaler i det hele taget. Så vi stiller os positivt til øget samarbejde i grænseregionerne. Det har vi tilkendegivet under de konstruktive drøftelser i efteråret, vi har haft med de regionale vækstfora i alle dele af Danmark, om vækst og erhvervsudvikling. Det er den vej, som regeringen kører ad, og som vi har opnået flotte resultater med at gøre.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 15:29

Benny Engelbrecht (S):

Først og fremmest tak for svaret fra ministeren. Der er jo ingen tvivl om, at vækstpotentialet er ganske stort. Det er naturligvis også derfor, at der er blevet satset ret massivt, eksempelvis i Øresundsregionen i forhold til at udvikle det samarbejde, der er grænseoverskridende. Jeg tror heller ikke, at der er mange, der kan undgå at lægge mærke til, hvad der bl.a. er kommet ud af dette samarbejde, ikke mindst på grund af den faste forbindelse, naturligvis, som står ganske tydelig, men også fordi man stort set ikke kan gå ind i en virksomhed, som har service, dvs. en café eller en butik, uden at man taler svensk.

Tilsvarende kan jeg betro ministeren, at det også er ganske almindeligt at møde personer i den sydjyske del af Danmark, som i hvert fald har en tysk accent. Det er muligt, at de ikke længere taler tysk, fordi tyskerne faktisk er ret flinke til at lære dansk. Det er jo ganske interessant.

Det, der er det væsentlige i den her sammenhæng og årsagen til, at jeg bringer spørgsmålet på banen, er naturligvis spørgsmålet, om ikke vi har behov for at have en overordnet strategi på området for udvikling af vores grænseregioner. Jeg forstår sagtens, at der er nogle ting, som skal bindes op på den regionale udvikling. Det er ganske naturligt, at der også skal være et lokalt initiativ. Men når man tager i betragtning, at de investeringer, der er foretaget fra statslig side, ikke mindst i faste forbindelser, og som der også vil blive foretaget f.eks. i Femernregionen, er det meget naturligt at få en ensartet strategi i udviklingen på det her område.

Især må jeg pege på, at det jo er sådan, at disse nærområder, som vi jo altså har temmelig mange af, kan udgøre nogle ganske naturlige – kan man sige – udvidede hjemmemarkeder, især det tyske marked. Jeg går ud fra, at ministeren er enig med mig i, at det tyske marked kan blive en stor videreudvikling for en række danske virksomheder. Så spørgsmålet er: Vil ministeren være med til at lave en overordnet strategi på dette område?

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:31

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Det har vi jo hele tiden. Som jeg nævnte før over for spørgeren, så har jeg haft møde med alle de regionale vækstfora. Der var et af temaerne i et par af regionerne, hvordan man sådan kunne udvide det grænseoverskridende samarbejde mere på forskningsdelen, uddannelsesdelen og jobmobilitetsdelen. Det er en stor succes både i Sønderjylland, det bliver det med Femern Bælt, og det er det i hele Øresundsregionen, så vi står altså her på toppen af en kæmpe succes. Hvis der er yderligere barrierer for integration, yderligere barrierer for, at man sådan kan få udvikling i grænseområderne, er vi selvfølgelig parate til at se på dem.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 15:32

Benny Engelbrecht (S):

Ministeren har tidligere været så venlig i denne folketingssamling skriftligt at svare på spørgsmål nr. 6, 7 og 8, alm. del, som netop

handler om de midler, der har været anvendt i 2010, og som anvendes fremadrettet i de kommende år og om, hvad der i overslagsårene forventes at blive afsat på det her område.

I den sammenhæng fremgår det også meget tydeligt, at vi selvfølgelig efter 2013 især ikke ved, hvordan vi skal forholde os i forhold til EU og den del, der handler om den regionale udvikling. Kan ministeren pege på, hvilke tanker den danske regering har gjort sig i forhold til regional udvikling, altså er det et spørgsmål, man også vil sætte på den europæiske dagsorden? Det er ganske afgørende, det kan vi ganske enkelt se af tallenes størrelse. Det er ganske afgørende, at vi også sikrer, at der er midler til regional udvikling, også den vej igennem. Det må vel være en naturlig del af den overordnede strategi, der skal laves for grænseregionerne.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:33

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Der vil selvfølgelig også være regionale midler efter 2013. Som jeg nævnte, har vi i forbindelse med de regionale vækstforamøder, jeg har haft både med Region Syddanmark, Region Sjælland og også med Region Hovedstaden, brugt en meget stor del af vores prioriteringer i retning af det grænseoverskridende.

Så jo flere initiativer der er, som kan være med til at fjerne barrierer og øge integrationen og mobiliteten, jo flere projekter vil vi gerne støtte. Altså, det er til gavn for det danske samfund at være åben over for vores nabolande både med hensyn til arbejdsmarked, forskning og uddannelse, så vi kigger altid på de lokale og regionale initiativer, der er. Jeg er jo også med til at medfinansiere en meget stor del af dem. Region Syddanmark får jo rigtig mange penge til det integrationsarbejde, der er, så det kigger vi hele tiden positivt og konstruktivt på.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 15:34

Benny Engelbrecht (S):

Det er i øvrigt meget vigtigt, at man holder tungen lige i munden, når man taler om store summer. Som det også fremgår af alm. del af spørgsmål 6, 7 og 8, kan man godt remse ganske store summer op, og hvis man vel at mærke tillægger kulturmidler og de midler, der bliver givet til det danske mindretal i Sydslesvig, og de midler, der bliver givet til tyske mindretal i Danmark, regner dem med, så er det fuldstændig korrekt, at det faktisk bliver til nogle meget store summer. Men trækker man de midler fra – og det synes jeg sådan set ret beset er mest reelt, for mindretalsproblematikken er jo noget ganske særligt – må man jo sige, at det er nogle utrolig små og meget pauper beløb, der står tilbage.

Jeg vil egentlig godt lige bede ministeren om at bekræfte, at ser man på en alt andet lige-sammenligning mellem de enkelte regioner, bliver der brugt forsvindende lidt på forskning og erhvervsudvikling netop i det syd- og sønderjyske område.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:35

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Det er jeg ikke enig i. Det fremgår også af svarene på de spørgsmål, som spørgeren selv var inde på, altså spørgsmål nr. 6, 7 og 8, at der

bliver brugt rigtig mange ressourcer i Region Syddanmark. Region Sønderjylland og Slesvig fik samlet set markant flere midler fra statslige bevillinger og strukturfonde end de andre regioner. Det er der selvfølgelig nogle gode historiske grunde til, også kulturelle grunde, men de ligger niveauer over de andre regioner.

I de regionale partnerskabsaftaler om vækst og erhvervsudvikling med de regionale vækstfora har vi også tilkendegivet fra regeringens side, at vi fortsat vil bidrage til at synliggøre og udfolde den dansk/tyske grænseregions visioner i de løbende drøftelser med den tyske regering og delstatsregeringen. Vi står også fortsat til rådighed for at drøfte de løbende muligheder, der er i det grænseoverskridende samarbejde.

Der kan jeg som et kuriosum nævne, at Danmark og Tyskland på erhvervsuddannelsesområdet er ved at udarbejde en slags mutual understanding, hvor vi kan samarbejde endnu tættere, så der er mange gode projekter i gang.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til økonomi- og erhvervsministeren af hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 15:36

Spm. nr. S 1029

11) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Finder ministeren, at det er hensigtsmæssigt, at der er stor forskel på, hvad der gives af statslige midler til udvikling af henholdsvis Øresundsregionen, grænseregionen ved Femern og region Sønderjylland-Slesvig?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Benny Engelbrecht for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:36

Benny Engelbrecht (S):

Finder ministeren, at det er hensigtsmæssigt, at der er stor forskel på, hvad der gives af statslige midler til udvikling af henholdsvis Øresundsregionen, grænseregionen ved Femern og region Sønderjylland-Slesvig?

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:36

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Vi rundede det jo sådan lige før, og det er også blevet rundet i spørgsmål 6, 7, 8, så derfor vil jeg sådan lige opsummere, hvad der egentlig gives af statslige midler til udvikling af henholdsvis Øresundsregionen, grænseregionen ved Femern og region Sønderjylland-Slesvig.

Som det fremgår af min besvarelse af 6, 7, 8, alm. del, fra oktober 2010, understøttes de grænseoverskridende aktiviteter dels via statslige bevillinger, dels via EU-strukturfonde, og der skal EU-midlerne matches med midler fra f.eks. stat, regioner eller kommuner for at komme til udbetaling.

Ud over disse bevillinger er der statslige bevillinger, som har en positiv indflydelse på det grænseoverskridende samarbejde. Det er f.eks. bevillinger til aktiviteter, der finder sted på universiteterne og statslige garantier til brokonsortierne.

Der er i årene 2005-2010 via statslige bevillinger og EU-strukturfonde afsat midler til de grænseoverskridende aktiviteter på i alt 208

mio. kr. til Øresundsregionen, i alt 3,1 mia. kr. til region Sønderjylland-Slesvig og 54 mio. kr. til Femern Bælt-regionen.

Endelig forventes det frem til 2014, at der vil blive bevilget 2,2 mia. kr. til region Sønderjylland-Slesvig, 109 mio. kr. til Øresundsregionen og 37 mio. kr. til Femern Bælt-regionen.

Det overordnede billede er således, at der er forskel på, hvor mange midler der er afsat til de grænseoverskridende aktiviteter, og hvad de går til. Det er klart, at der her er store forskelle; alle grænse-regioner er jo meget forskellige. Derfor synes jeg ikke, at det er problematisk, at der ikke afsættes de samme midler til alle grænse-regioner og de ikke målrettes de samme aktiviteter.

Sønderjylland-Slesvig er jo bl.a. præget af, at det er en landfast grænse-region med nationale mindretal på begge sider af grænsen og et mangeårigt samarbejde. Derfor går langt den største del af de statslige midler jo så også til undervisningsområdet, til kulturelle formål, til skoler og gymnasier. Ligeledes bliver Øresundsregionen og Femern Bælt-regionen jo også karakteriseret på hver sin måde.

Så jeg synes egentlig, at det ser meget fornuftigt ud. Vi har altid haft et stærkt historisk, kulturelt tilhørsforhold til den syddanske region, og derfor synes jeg selv, at vi gør det på et fornuftigt niveau.

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Benny Engelbrecht.

Benny Engelbrecht (S):

Nu skal der ikke herske nogen tvivl om, at netop svarene på spørgsmål 6, 7, 8, alm. del, hvor ministeren opregner de tilskud, der gives til de forskellige grænse-regioner i Danmark, har vakt en vis genlyd i det syd- og sønderjyske område. Og det har ikke været af positiv karakter, fordi man netop indregner de midler, der gives til mindretal, først og fremmest de midler, der bliver givet via det, der nu er blevet til sydslesvigloven, til det danske mindretal syd for grænsen, hvor det jo som bekendt er sådan, at vi har nogle ganske særlige forpligtelser, der baseres på Berlin-Bonn-erklæringerne fra 1955, hvor det er således, at man har et balanceprincip, sådan at vi danske har en forpligtelse for det danske mindretal syd for grænsen, mens den tyske stat påtager sig et ansvar for det tyske mindretal nord for grænsen.

Problemstillingen her er altså, at i det øjeblik man rydder det meget store tal – som i øvrigt er oprenset og også gentaget af ministeren her i 2010, hvor det store tal er på 554,1 mio. kr. – for det, der er de rene mindretalsbevillinger, er der altså kun 32,3 mio. kr. tilbage. Der håber jeg for det første, at ministeren kan bekræfte, at den væsentlige og store del af det beløb, som nævnes her, altså handler om mindretal og om forpligtelser, som vi under alle omstændigheder har på grund af de gensidige aftaler, der er afgivet igennem Berlin-Bonn-erklæringerne, og som jo i øvrigt har været meget aktuelle på det seneste.

Når jeg så synes, at dette er relevant at bringe frem, er det jo naturligvis, fordi Tyskland er Danmarks største samhandelspartner. Som det fremgår af de beregninger, som UdviklingsRåd Sønderjylland har foretaget, er det 85 pct. af den danske industrieksport, der forlader Danmark over den dansk-tyske grænse. Med andre ord: Mener ministeren ikke også, at netop Tyskland og den grænse-region bør have en særlig opmærksomhed, når det gælder erhvervsmæssigt?

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:41

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Det får Tyskland i meget, meget høj grad. Det er vores vigtigste handelspartner, og en meget stor del af vores fokus på eksporten er jo fokuseret på Tyskland. Vi er meget positive over for det grænseoverskridende samarbejde, men vi er også af den opfattelse, at det er vigtigt at se på den regionale og lokale opbakning og de reelle behov.

Jeg synes, at ovenstående tal, som jeg skitserede før, meget godt viser, at vi yder en kæmpe indsats på området. Det handler også i høj grad om, at man fra regional og lokal side kommer med gode og bæredygtige ideer til, hvordan samarbejdet kan udvikles.

Så jeg er egentlig glad og meget stolt af den indsats, som vi yder i forhold til Sønderjylland og Slesvig-Holsten. Det fungerer rigtig godt. Vi har nogle historiske, kulturelle, politiske årsager til, at vi er så massivt forankret med en statslig indsats i området, men den er også nødvendig, og den er vigtig, og den er jeg meget stolt af.

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 15:42

Benny Engelbrecht (S):

Jeg er naturligvis glad for, at der er en stolthed hos ministeren i forhold til det grænseoverskridende, og den stolthed deler vi i øvrigt, men jeg må bare indrømme, at når vi taler om midler, ville jeg ønske, at der ikke *altid* tages udgangspunkt i, at man skal prøve at få pustet et tal mest muligt op. Det er en rigtig dårlig vane hos regeringen.

Jeg synes, det ville være ganske rimeligt og ganske fair, at ministeren gik herop og sagde: Ja, der er en lille smule forskel på, hvor store midler vi giver. Det kunne man forklare med forskellig befolkningssammensætning, og hvad ved jeg. Man kunne også sige: Ja, der er forskel på, hvordan vi giver midlerne.

Men når man begynder at indregne tal omkring nogle mindretalsforpligtelser, som er helt ekstraordinære, og sammenligner de enkelte grænse-regioner, må jeg bare sige, at så virker det temmelig søgt. Jeg håber, at også ministeren kan forstå, at det faktisk er noget, der støder ikke bare den danske flertalsbefolkning i det sydjyske og den tyske flertalsbefolkning i Tyskland på mancherterne, det støder faktisk også mindretalsbefolkningerne.

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:43

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Sagen er jo den, at man altid kan definere, hvem det støder. Jeg har familie, nær familie, og jeg har rigtig gode venner i Sønderjylland, og der er ikke nogen af dem, der føler sig stødt på mancherterne over, at der ydes den brave indsats, som der ydes fra dansk side. De er sådan set enormt stolte af, at den danske stat finansierer så mange aktiviteter i grænse-regionen. Det er i hvert fald holdningen hos en meget stor del af sønderjyderne, men det kan så godt være, at der er nogle socialdemokrater, som har en anden holdning.

I den forbindelse kunne det være interessant at høre, og jeg har prøvet at kigge på nettet efter det, hvor mange penge det socialdemokratiske finanslovsforslag har afsat til grænseoverskridende aktiviteter i Sønderjylland.

Kl. 15:44

det, så kigger vi på det, for det er en benhård prioritet fra regeringens side.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Nu er det jo spørgsmål til ministrene, men hr. Benny Engelbrecht har mulighed for at stille et nyt spørgsmål til ministeren gennem en kommentar til det her.

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til økonomi- og erhvervsministeren, og det er stillet af fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:47

Benny Engelbrecht (S):

Tak. Det er fuldstændig rimeligt, at ministeren ikke kan vente på, at pladserne skifter, det kan jeg godt forstå, for det må da være værd at se frem til.

Men jeg vil altså godt lige vende tilbage til det spørgsmål, som handler om, hvem der bliver stødt på manchetterne:

Først og fremmest er jeg ret sikker på, JydskeVestkystens lederskribenter ikke opfatter sig selv som værende socialdemokrater, det har jeg faktisk al mulig grund til at tro de ikke opfatter sig som, og blandt kritikerne af netop den måde, ministeren har valgt at svare på spørgsmål 6, 7 og 8 på, har været JydskeVestkystens lederskribenter.

Jeg må så sige med hensyn til ministerens opfattelse af tingene, at det i hvert fald ikke er sådan, jeg opfatter dem, altså at det alene skulle være socialdemokrater, der har den opfattelse, at det er ganske skævt at opgøre tingene på den her måde. Det er i hvert fald en debat, som også har fyldt lidt i de lokale og regionale medier i det syd- og sønderjyske, og det er også derfor, jeg naturligvis bringer den frem her.

Men lad mig vende tilbage til mit allerførste udgangspunkt med dette spørgsmål: Er det netop ikke nødvendigt set i lyset af de udfordringer, vi i øvrigt står over for, i fremtiden med at skabe arbejdspladser, at vi får lavet en overordnet strategi og i virkeligheden en ensartet strategi for hele landet for, hvordan vi arbejder med vores grænseregioner?

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren for en besvarelse.

Kl. 15:45

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Det er jo sådan set meget socialdemokratisk at kritisere og hele tiden gerne ville have nogle flere midler til forskellige områder, men jeg kan konstatere, at der ikke er afsat nogen penge i det socialdemokratiske finanslovsforslag til den sønderjyske region. Når jeg søger på nettet, kan jeg se, at der ikke er afsat en eneste krone til det, og det er jo sådan set interessant nok, når man her hører ordføreren tale om, at der skal bruges flere penge. Man havde for halvanden måned siden muligheden for at afsætte pengene i det socialdemokratiske forslag til en ny finanslov, men der ses ikke at være afsat nogen penge til det i den søgning, jeg har foretaget på nettet. Nå, det var bare sådan en lille, interessant iagttagelse at gøre sig.

Hvad angår grænseregioner og Sønderjylland, er det vores benhårde prioritet at fremme integrationen mest muligt, og hvis der er nogle gode ideer, lytter vi til dem. Det er ikke sådan, at man opgør økonomien på en bestemt måde og så vælger at prioritere endeligt. Jeg er meget stolt af den indsats, som staten yder i Sønderjylland, og det er også i forhold til Sønderjylland og Schleswig-Holsteins samarbejde blevet diskuteret meget i Vækstforum, hvordan man f.eks. kan få et større universitetssamarbejde. Det er det, der gør, at der er forskel på økonomien i forhold til nogle af de andre regioner her, og det er om at få Syddansk Universitet og Aarhus Universitet sådan op på dupperne med hensyn til samarbejdet de to regioner imellem.

Vi gør det godt, og det jeg tror vi alle sammen er enige om, og hvis det kan gøres bedre på integrationsområdet og mobilitetsområ-

Spm. nr. S 1038

12) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Er ministeren tryk ved, at sociale medier som eksempelvis Facebook ikke overtræder danske forbrugeres rettigheder, eksempelvis i forhold til at udnytte deres billeder til målrettet reklame?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Yildiz Akdogan for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:47

Yildiz Akdogan (S):

Det første spørgsmål lyder: Er ministeren tryk ved, at sociale medier som eksempelvis Facebook ikke overtræder danske forbrugeres rettigheder, eksempelvis i forhold til at udnytte deres billeder til målrettet reklame?

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:47

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Sociale medier bliver stadig mere udbredte. Rigtig mange danske forbrugere benytter sig af de muligheder, som f.eks. Facebook tilbyder.

Det er vigtigt at slå fast, at når man opretter en profil på Facebook, så accepterer man samtidig, at Facebook får brugsret over det, man lægger op på siden. Og som det fremgår af de vilkår, man accepterer, når man opretter sig på Facebook, så indbefatter det også, at ens oplysninger kan blive brugt i forbindelse med reklamer. I den sammenhæng synes jeg, det er vigtigt, at forbrugerne foretager et bevidst og informeret valg, når de vælger at bruge Facebook. Det er i høj grad op til den enkelte bruger at vurdere, om man vil bruge en social netværkstjeneste, og i givet fald også op til brugeren at sikre sig mod de sikkerhedsrisici, der er ved at bruge den slags tjenester.

Når det er sagt, er det samtidig en offentlig opgave at oplyse forbrugerne om deres rettigheder efter den gældende lovgivning. Det gælder både Datatilsynet, som fører tilsyn med persondataloven, og IT- og Telestyrelsen, som vejleder borgerne om it-sikkerhed. De har nemlig lagt en lang række anbefalinger til brugerne om sikkerhed og de risici, der er ved brug af sociale netværkstjenester, på deres hjemmesider.

I forhold til danske udbydere af netværkstjenester har it-sikkerhedskomiteen, som er nedsat af videnskabsministeren, i 2010 offentliggjort en kodeks for god adfærd for online sociale netværkstjenester i Danmark. Formålet er bl.a. at fremme god brug af brugernes billeder og at få de sociale netværkstjenester til at gøre det klart for brugerne, hvad de anser for god adfærd på deres tjenester. De sociale tjenester skal desuden formidle vilkårene for brugen af tjenesterne bedre.

Derudover kan jeg godt fortælle, at de nordiske forbrugerbudsmænd i øjeblikket ser nærmere på de sociale medier for at få et overblik over, hvilke markedsføringsformer der findes for disse medier. Når forbrugerbudsmændene har fået et overblik, vil de fore-

tage en vurdering af, om de sociale medier lever op til gældende regler for elektronisk markedsføring.

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:49

Yildiz Akdogan (S):

Tak for besvarelsen. Jeg er enig med ministeren i, at der også er et vist brugeransvar i de sociale medier. Men i det her tilfælde er spørgsmålet afledt af – hvis ministeren lytter – en artikel i Politiken, hvor det ifølge artiklen er sådan, at der er kommet en ny applikation, hvor man kan have noget, der hedder Places, hvor virksomhederne via de her steder kan gå ind og sende reklamer til den her brugers venner, men uden brugerens viden; altså udnytter brugerens tilfældige tilstedeværelse et sted. Det kan være besøg på en café eller en restaurant, som udnyttes til reklame.

Når ministeren siger, at forbrugeren skal foretage et bevidst valg, er der her det problem, at brugeren faktisk ikke ved, at brugeren bliver brugt i en eller anden reklamesøjle for en virksomhed. Derfor vil jeg høre ministeren: Synes ministeren egentlig ikke, at det er et problem, at man på den måde via de her sociale netværk kommer til at give nogle informationer, som så bliver misbrugt?

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:51

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg er jo imod misbrug af enhver slags, men om den konkrete vurdering af Facebook og den form for annoncering, som spørgeren omtaler, og om, hvorvidt lovgivningen er overtrådt eller ej, må jo afgøres ved en egentlig høring af parterne, og så må man jo tage stilling til det.

Det, der her er vigtigt set fra samfundets side, er jo, at vi har en ring omkring forbrugeren med hensyn til rettigheder og oplysning. Vi har også egentlig vejledning til, hvordan man kan sikre sit privatliv på Facebook. Hvis man går ind på www.forbruger.dk, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udgiver – det er vores portal for offentlig forbrugerinformation – har den artikler om beskyttelse af personoplysninger og om netsikkerhed. Så vi har stor fokus på at informere og vejlede om brugen af de sociale medier.

Man kan annoncere på forskellige måder, og derfor synes jeg også, det er relevant, at de nordiske forbrugerombudsmand i øjeblikket ser på de forskellige former for markedsføring i de sociale medier. Der vil jeg selvfølgelig lytte meget til, hvad de kommer frem til af anbefalinger, for der er rigtig mange danskere, som bruger Facebook. Derfor synes jeg også i den sammenhæng, at det er vigtigt og rimeligt at forvente, at de mange, der bruger det, selvfølgelig får noget ordentlig information, men at de også selv sætter sig ind i tingene og de vilkår, der gælder for brug af mediet.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:52

Yildiz Akdogan (S):

Men det, der er tilfældet her, er, at hvis man spørger Forbrugerrådet, får man det svar, at de er meget bekymret for, at brugeren via Facebook og for den sags skyld også andre sociale medier uden brugerens viden bliver brugt til noget kampagne. Og Facebook tjener faktisk penge på det her. Så ifølge Forbrugerrådet er der faktisk to pro-

blematikker i det her. Den ene er som sagt, at brugeren ikke ved, at han eller hun bliver brugt som en reklamesøjle, altså bliver genstand for en eller anden kommerciel udnyttelse, og den anden er, at brugeren faktisk heller ikke kan vælge det her fra.

Set i lyset af forbrugerrettigheder og af at Forbrugerrådet synes, at det her er et stort problem, så vil jeg spørge ministeren: Nu nævnte ministeren, at han selvfølgelig ville se på anbefalingerne fra Forbrugerombudsmanden, men kan ministeren komme med nogle andre kommentarer end at sige, at han vil vente og se? Altså, det her er jo noget, der sker løbende, og der er som sagt flere millioner brugere på Facebook, danskere, som ikke ved, at deres informationer bliver brugt til alle mulige forskellige reklamer uden deres tilsagn.

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:53

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jamen hvis man, uanset hvor man er placeret henne, er en virksomhed, som retter sig mod danske brugere, så skal man jo også overholde dansk lovgivning. Så hvis Forbrugerrådet mener, at man ikke overholder dansk lovgivning, må man komme med argumenter, og så må der være en partshøring om de ting.

Vi har en god lovgivning på området. Det har ikke noget at gøre med, hvor mange danske brugere der er på Facebook. Der er rigtig mange, der bruger Facebook. Men det har noget at gøre med, om markedsføringen retter sig direkte mod eksempelvis danskere eller andre. Vi informerer meget. Jeg ved ikke, hvad andre lande gør, men normalen er jo, at vi informerer rigtig meget om beskyttelse og rettigheder i Danmark i forhold til andre lande, og det er jeg ganske tryk ved.

Så må man også selv træffe sine valg. Hvis man går ind på Facebook, ved man, at det har nogle konsekvenser. Sådan er det, og så må vi jo også lade det være op til folks frivillige valg og vurdering, om de vil gå på Facebook, hvis de oplever de konsekvenser af det. Så skal vi selvfølgelig sørge for, at lovgivningen er overholdt, og at der er noget åbenhed omkring, hvad man går ind til. Det må være det vigtigste.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:54

Yildiz Akdogan (S):

Der er selvfølgelig et ansvar hos brugeren selv. Det startede jeg også med at sige, så der er jeg enig med ministeren. Men kan ministeren ikke se problemet i, at der er nogle virksomheder, der køber nogle informationer fra Facebook – nogle informationer, som brugeren på Facebook ikke er klar over bliver købt, og som som sagt er genstand for forskellig kommerciel udnyttelse?

Ministeren nævnte, at Forbrugerombudsmanden er i gang med en undersøgelse. Jeg vil egentlig høre, om de anbefalinger, der kommer ud af det her arbejde, er noget, ministeren vil handle ud fra, så snart der kommer nogle anbefalinger?

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:55

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Nu vil jeg først lige se anbefalingerne, før jeg handler. Sådan er det jo at være politiker. Men i forhold til de konkrete bekymringer, som

spørgeren nævner, kan jeg sagtens selv forstå det, hvis der er brugere, der ikke bryder sig om at risikere, som spørgeren nævner her, at deres profilbilleder eller deres navn bliver brugt i forbindelse med reklamer på Facebook. Derfor er det jo vigtigt – og det var spørgeren også selv inde på – at forbrugere er opmærksom på, hvad de går ind til, når de vælger at benytte sig af sociale medier, og når de vælger at dele oplysninger om sig selv på de medier. Så må man gøre op med sig selv, når man er forbruger, om man vil løbe de potentielle risici, der kan være forbundet med brug af de sociale medier. Det er jo altså en selv, der vælger eksempelvis at gå ind på Facebook, det er ikke andre, der vælger for en.

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til økonomi- og erhvervsministeren af fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:56

Spm. nr. S 1042

13) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Mener ministeren, at der kan gøres mere for at beskytte danske forbrugere mod at blive udnyttet af eksempelvis Facebook, ved at deres billede bliver brugt i målrettet reklame?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Yildiz Akdogan for at oplæse spørgsmålet.

Kl. 15:56

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Spørgsmålet lyder:

Mener ministeren, at der kan gøres mere for at beskytte danske forbrugere mod at blive udnyttet af eksempelvis Facebook, ved at deres billede bliver brugt i målrettet reklame?

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:56

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

De her netværkstjenester, de sociale af dem, er jo i rivende udvikling, og derfor er det selvfølgelig vigtigt, at de offentlige myndigheder følger med og hele tiden overvejer, om forbrugere er tilstrækkeligt beskyttet. Og som jeg også svarede på det foregående spørgsmål, bliver der gjort meget for at sikre, at de danske forbrugere har mulighed for at træffe et bevidst og informeret valg, når de vælger at benytte sig af de mange sociale netværkstjenester som f.eks. Facebook.

Jeg kan f.eks. fremhæve de gode råd og vejledninger, man kan finde hos IT- og Telestyrelsen. Her kan man finde oplysninger om, hvilke risici man løber, når man bruger sociale medier, ligesom man kan finde konkret hjælp til, hvordan man opsætter sin profil på Facebook, så man får den bedst mulige beskyttelse af sit privatliv.

Myndighederne arbejder altså allerede på at informere om de risici, der kan være forbundet med de sociale medier, og giver også vejledning til, hvordan man som bruger af et sådant medie kan gøre sit til at beskytte sig selv.

Som jeg tidligere har nævnt, er det også et område, som de nordiske forbrugerombudsfolk har sat fokus på, så også i relation til markedsføringsloven har man fokus på området.

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:57

Yildiz Akdogan (S):

På ministerens svar lød det, som om der bliver gjort så meget, at det er tilfredsstillende. Jeg vil gerne prøve at fremhæve, at ud fra et forbrugerperspektiv – ministerens ressortområde er jo netop forbrugernes rettigheder – siger Forbrugerrådet, at de synes, det her er problematisk. Jeg vil gerne prøve at læse nogle linjer op fra Forbrugerrådets hjemmeside. Det lyder sådan her:

»Nogen synes måske, det er sjovt at være reklamesøjle for Pepsi, andre ikke. Det afgørende er, at de fleste brugere ikke er klar over, at det sker. Problemet er, at man som bruger af sociale medier ikke kan vælge den kommercielle udnyttelse af ens oplysninger fra.«

Jeg vil så spørge ministeren: Kan ministeren ikke se et problem i det her? Det kan godt være, at ministeren henviser til IT- og Telestyrelsen og persondataloven, og at der er en forbrugerombudsmandsgruppe i gang, der kigger på det her, men lige nu sker der faktisk en udnyttelse af forbrugernes data, som forbrugere er uvidende om. Synes ministeren stadig væk, det er nok, hvad der bliver gjort? Mener ministeren ikke, der bør gøres mere?

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:58

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Altså, for at sige det helt banalt: Hvis man er så bekymret for at være på Facebook, er det en menneskeret at lade være med at gå på Facebook. Det kan man lade være med, sådan er det jo.

Men jeg vil godt understrege, at man jo altså selv har et ansvar for at sætte sig ind i vilkårene for tjenester som Facebook. Sådan må det jo være, hvis man selv tilmelder sig. Det betyder ikke, at de ikke skal overholde spilleregler og gældende regler, afhængigt af hvor de sociale tjenester hører hjemme.

Så mit bedste råd er, at jeg vil opfordre forbrugere til at tænke sig om, inden de f.eks. bruger Facebook. Vælger man at bruge Facebook, og det kan der være mange gode grunde til, skal man undersøge de muligheder, der er på Facebook, for at beskytte sit privatliv. Og hvis man ønsker hjælp til, hvordan man får lavet sin privatlivsindstilling på Facebook, så man er beskyttet bedst muligt, kan alle mennesker få råd og vejledning hos Datatilsynet og hos IT- og Telestyrelsen.

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:59

Yildiz Akdogan (S):

Det lyder, som om ministeren siger: Hvis man synes, det her er så farligt og krænker forbrugernes rettigheder, kan man bare lade være med at være på Facebook. Jeg synes, det er sådan en meget enkel måde at stille det op på. Ministeren, som er forbrugerminister, altså ansvarlig også for forbrugernes rettigheder, må da have en interesse i, at selv om folk er på sociale medier såsom Facebook, skal de også have nogle gode retningslinjer, og deres rettigheder skal selvfølgelig beskyttes.

Når ministeren siger, at man bare kan lade være med at være med, og henviser til de forskellige initiativer, som han nævnte, bl.a. IT- og Telestyrelsen, og når ministeren flere gange har nævnt, at de nordiske forbrugerombudsfolk vil kigge på det her, vil jeg igen spørge: Jamen vil ministeren så reagere på de anbefalinger, der kommer, og som måske vil fremhæve nogle af de samme problematik-

ker, som Forbrugerrådet peger på? Altså, har ministeren måske allerede nogle ideer om, hvad det er, ministeren så vil gøre?

Kl. 16:02

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:00

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jamen altså, først og fremmest er mit udgangspunkt jo, at jeg er imod sådan et barnepigesamfund, hvor vi skal pakke alle mennesker ind i vat. Man må selv træffe sine beslutninger i et frit land. Vi bor i et frit land, og så må man selv afgøre, om man vil gå ind i en social tjeneste eller ej, det er jo totalt frit. Så skal man overholde de spille-regler, der er. Om Facebook gør det eller ej, må jo afhænge af en konkret vurdering, specielt af de tilsynsmyndigheder, der er.

Er lovgivningen overtrådt her? Det indbefatter jo altså, at vi laver en egentlig partshøring af den virksomhed, det handler om. I det tilfælde, der bliver nævnt her fra spørgerens side, med Facebooks brug af billeder, vil det i høj grad bero på reglerne om beskyttelse af persondata, som hører under Datatilsynet.

Hvad markedsføringsloven angår, opstiller den nogle krav til, hvordan man må markedsføre sig, men igen vil det være op til en konkret vurdering, hvorvidt markedsføringsloven finder anvendelse i forhold til Facebook. Det er, som spørgeren også har været inde på, jo et område, som de nordiske forbrugerombudsmænd er ved at se nærmere på, og de har altså til hensigt at komme med en vurdering af, om de sociale medier lever op til de regler, der gælder for elektronisk markedsføring, og så tager vi den derfra. Hvis forbrugerombudsmændene mener, at de ikke gør det, er der jo grundlag for, at vi politisk kan se på sagen.

Kl. 16:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 16:01

Yildiz Akdogan (S):
Tak for det.

Altså, jeg er glad for, at ministeren blev ved med at henvise til, at de nordiske forbrugerombudsmænd er i gang med en evaluering og vurdering af, hvorvidt Facebook overholder dels markedsføringsreglerne, dels persondataloven generelt.

Men jeg synes – det kan godt være, det er mig, der misforstår det – at det lyder, som om ministeren ikke er så bekymret for det her, når ministeren siger, at der er nogle gængse spilleregler, og så må de overholdes, og hvis de ikke overholdes, er det bare ens egen skyld, for det er et frit land, hvor man kan vælge Facebook til eller fra. Men problematikken er egentlig ikke så meget det. Problematikken er, at vi har nogle forbrugere, som ikke ved, at deres data bliver brugt kommercielt af nogle virksomheder, og det kan de ikke selv ændre ved.

Hele den problematik synes jeg da er ret relevant for en forbrugerminister at forholde sig til, så jeg vil egentlig spørge: Synes ministeren, at det her er et stort problem, som man bør kigge meget mere på end bare at vente på en evaluering?

Kl. 16:02

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Nej, jeg ser ikke nogen grund til at skride ind nu. Altså, man kan selv vælge at lade være med at gå på Facebook, eller man kan være på Facebook.

Så skal Facebook overholde de regler, der er. Nu kigger de nordiske forbrugerombudsmænd på, om Facebook overholder reglerne, og om de mener, der er grundlag for, at man skal kigge på det, og så må det hele tiden være en konkret vurdering, om Facebook overholder markedsføringsloven, og om de overholder persondataloven. Det er jo ikke mig, der skal afgøre det, det må de myndigheder, som skal retsforfølge i så henseende, vurdere – det være sig f.eks. Datatilsynet. Og så må der foretages en vurdering af det fra deres side.

Jeg kan konstatere, at vi her har en problematik, som nogle kigger på, men også, at man skal passe på i et samfund som vores at tage alt ansvar væk fra mennesker. Altså, det må være muligt for voksne mennesker og unge mennesker, hvem det nu er, der får lov til at komme på Facebook, selv at foretage et valg. Hvis man er bekymret for at være på Facebook, så lad være med at være på Facebook – det er det bedste råd, jeg kan give. Så lad være med at gå ind på Facebook, lad være med det, det er jo en frivillig social tjeneste, så man kan lade være med at gå ind i løvens hule, hvis man er så bekymret for det.

Men det er jo klart, at man må have en forventning om, at man får at vide, hvordan spillereglerne er, og der har vi en masse myndigheder, som giver rigtig mange gode oplysninger og vejledninger til, hvordan man kan sikre sit privatliv. Der er vi rigtig godt med i Danmark.

Kl. 16:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Yildiz Akdogan, tak til økonomi- og erhvervsministeren.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 14, er til skatteministeren af hr. Thomas Jensen.

Kl. 16:04

Spm. nr. S 1032

14) Til skatteministeren af:

Thomas Jensen (S):

Mener ministeren, at det er tilfredsstillende, at de gennemsnitlige sagsbehandlingstider i vurderingsankenævnene fra den 1. januar til den 9. december 2010 er 31 måneder?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Thomas Jensen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:04

Thomas Jensen (S):

Spørgsmålet lyder:

Mener ministeren, at det er tilfredsstillende, at de gennemsnitlige sagsbehandlingstider i vurderingsankenævnene fra den 1. januar til den 9. december 2010 er 31 måneder?

Kl. 16:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Skatteministeren.

Kl. 16:04

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Nej, det gør jeg ikke. Jeg mener bestemt ikke, at det er acceptabelt med lange sagsbehandlingstider. Sagsbehandlingstiderne på de 31 måneder, som bliver nævnt i spørgsmålet, vedrører de såkaldte 3 F-sager – altså ikke fagforeningen 3F, men det, der hedder fradrag for

forbedringer i grundværdien – mens sagsbehandlingstiden for klager over vurderinger i øvrigt er ca. 19 måneder.

Sagsbehandlingstiderne skal vi jo generelt se på baggrund af et meget, meget stort antal klager over 2007-vurderingen. Der er gjort en kæmpe indsats for at nedbringe den sagsmængde, og det er nu også ved at være lykkedes.

Vedrørende 3 F-sagerne gælder, at der er tale om genoptagelses-sager, hvor der kan indregnes op til 30 år gamle udgifter i fradraget. Det komplicerer selvsagt tingene, hvis dokumentationsgrundlaget ikke er helt fyldestgørende nok eller måske slet ikke eksisterer. Det betyder omvendt ikke, at man skal sidde med korslagte arme og lade tingene stå til. Der skal selvfølgelig gøres en indsats.

Det er også derfor, at jeg i 2010 har tilført flere ressourcer til den opgave, ligesom der også er gennemført en lang række aktiviteter for medarbejderne. Specielt vedrørende 3 F-sagerne er der med udgangspunkt i finanslovaftalen for 2011 afsat 24 årsværk for at nedbringe sagspuklen. Derudover overvejer jeg også, om der endvidere er behov for at tilføre yderligere ressourcer til klagesagsbehandlingen.

Kl. 16:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 16:05

Thomas Jensen (S):

Tak. Det her er jo en alvorlig sag, for det var noget, vi fik fokus på i december måned 2010, hvor det kom frem, at regeringen, skatteministeren, ulovligt havde opkrævet ejendomsskatter fra en lang række borgere og virksomheder. Vi ved jo ifølge grundlovens § 43, at det er grundlovsstridigt, for der er ikke nogen skatter i kongeriget Danmark, der må opkræves uden hjemmel i en lov.

Så er det også meget godt, at ministeren her siger, at det er utilfredsstillende, at der er så lange ventetider for de borgere, som så er kommet i klemme i systemet og gerne vil have revurderet deres skatteansættelser. Men det her er jo ikke en ny sag. Vi har også fået svar fra indenrigsministeren i den bemeldte sag om, at det var noget, man havde kendt til i mange år. Allerede i forbindelse med 2002-vurderingen var der 13.000 klager, da der blev spurgt tilbage i 2004, og sådan har det udviklet sig op gennem 00'erne. Der har været mange klager over de her vurderinger og især for de her 3-f-sager om fradrag for forbedringer i grundene.

Derfor er det også bemærkelsesværdigt, at man, når man går ind på SKAT's hjemmeside, kan se, at der står, at SKAT vil sikre borgernes retssikkerhedsmæssige forhold betryggende, og at sagsbehandlingen, når man har sendt en klage ind, vil blive påbegyndt hurtigst muligt. Når der er så lange ventetider – 31 måneder i gennemsnit, og hvis man bor på Vestsjælland, er det helt oppe på 51 måneder, man må vente på at få afgjort sin sag i vurderingsankenævnet; det er i hvert fald de tal, skatteministeren tidligere har oplyst – så kan jeg godt spørge mig selv, om der er noget hold i det, som Politiken skrev i december måned, nemlig at det lugter lidt af, at de her fradrag for forbedringssager er blevet syltet, og kan vi få en tilkendegivelse fra skatteministeren her i dag om, at det intet har på sig, at de her sager er blevet syltet i vurderingssystemet?

Kl. 16:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Skatteministeren.

Kl. 16:07

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg henholder mig til det spørgsmål, der er stillet nu, nemlig det, der handler om tiden fra den 1. januar til den 9. december 2010 i forhold til de 31 måneder, og her har jeg jo sagt, at det ikke er acceptabelt.

Det er også derfor, der bliver tilført flere ressourcer. Der kan være behov for at tilføre yderligere ressourcer, der kan også være behov for at se på den overordnede klagestruktur, som vi indbød til et seminar om i sidste uge i Folketingets Skatteudvalg, hvor der så heldigvis også var deltagere.

Så vi ser på det hele, for jeg er sådan set helt enig med hr. Thomas Jensen. Jeg tror heller ikke, der er nogen grund til at forsøge at lave en konflikt ud af, at man selvfølgelig skal have sikkerhed for, at ens sag bliver hurtigst muligt afgjort. Dog skal man så også være sikker på, at tingene er så oplyste og så klargjorte som overhovedet muligt. Noget af det, vi ser på andre dele af klageområdet, skyldes jo så også, at der en gang imellem er folk, der selv også vælger at trække sagerne i langdrag.

Men jeg kan sige til hr. Thomas Jensen, at jeg er fuldt opmærksom på problemet. Derfor tilførte vi også flere ressourcer i den finanslov, vi har vedtaget, og jeg ser også på, om der skal gøres yderligere, for sagsbehandlingstiden *skal* bringes markant ned.

Kl. 16:08

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 16:09

Thomas Jensen (S):

Nu lyder det på ministeren, som om det er skatteborgerne selv, der trækker sagerne i langdrag. Vi får en henvendelse i Skatteudvalget tilbage i 2006, hvor der er en borger, der skriver til daværende skatteminister hr. Kristian Jensen, at han har sendt en klage og gerne vil have den taget op, men ikke har hørt noget efter 9 måneder. Det er jo dybt, dybt utilfredsstillende for den her skatteborger.

Derudover spørger skatteborgeren, om ministeren ikke mener, at det er væsentligt at sætte lidt mere fokus på at undersøge, om man har organiseret det rigtigt i SKAT, og om man måske skulle afsætte nogle flere ressourcer til opgaven. Og ja, skatteministeren trak jo nærmest på skulderen, kan man udlede af hans besvarelse af spørgsmålet. Det, der i hvert fald står på skrift, er, at han ingen som helst grund ser til at gøre noget nyt på det her område. Det var altså tilbage i 2006. Og så ved vi, at de her sager med ulovlig skatteopkrævning har været der siden 2005.

Nu, når ministeren så her i 2011 vil sætte nogle flere ressourcer af til det – jeg ved, at det er omkring 24 årsværk, det er i hvert fald tidligere blevet besvaret sådan – hvordan står det så mål med, at der er over 2.800 sager på det område, der ligger og venter på at blive behandlet? Kan de her 24 årsværk nedbringe den sagsbehandlingstid, så vi kommer under 31 måneder?

Kl. 16:10

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:10

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Det er min klare forventning, at den saltvandsindsprøjtning, vi nu har givet, kan bringe sagsbehandlingstiden markant ned, men det er jo ikke sådan, vil jeg sige til hr. Thomas Jensen, at alle sager er ens. Der er forskel på sagerne. Det tror jeg også hr. Thomas Jensen ved, for han har jo, om man så må sige, haft et indgående kendskab til området her i forbindelse med de mange spørgsmål, hr. Thomas Jensen stillede før jul. Og det er jo kun fint. Så derfor ved hr. Thomas Jensen også godt, at der kan være forskel på 3 F-sagerne, altså på, hvor komplicerede de er. Men det er klart, at jeg jo nu har valgt at gøre en ekstraordinær indsats for at nedbringe sagsbehandlingstiden.

Jeg vil så sige, at hr. Thomas Jensen forsøger at lægge mig ord i munden, men det var ikke det, jeg sagde. Jeg sagde, at på andre dele af området – ikke noget med 3 F-sagerne – ved vi, at det også kan

være sådan, at sagsbehandlingstiden nogle gange trækker ud, på grund af at borgeren får ekstra tid til at dokumentere en lang række ting. Jeg synes sådan set, at det er fuldt fornuftigt, at man også tillader, at borgeren kan få lov til at få ekstra tid. Men jeg kan sige til hr. Thomas Jensen, at jeg er helt enig i, at der skal gøres noget, og jeg har så også noteret mig, at hr. Thomas Jensen har fremsat forslag om, at der skal gå, jeg tror, det var 3 måneder, fra man indgav sin klage, til den skulle være behandlet. Det forslag tror jeg koster et sted mellem 100 og 150 mio. kr. Det har hr. Thomas Jensen og Socialdemokratiet så lige glemt at tage med i deres finanslovudspil, og det synes jeg ikke er seriøst.

Kl. 16:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 16:11

Thomas Jensen (S):

Til det sidste vil jeg bare sige, at der *er* afsat midler til det, og at det, vi har lavet, er fuldt finansieret, så det gider jeg ikke stå og bruge tid på at diskutere her. Lad os nu holde fokus på de folk, der er kommet i klemme i systemet, vil jeg sige til skatteministeren. Lidt over 2.850 sager lå der i december måned, hvor folk var kommet i klemme, i forbindelse med de her fradrag for forbedringer. Skatteministeren vil afsætte 24 årsværk og regner med, at det kan afhjælpe det, men det vil jeg stille mig stærkt tvivlende over for.

Den tidligere skatteminister, hr. Kristian Jensen, har jo været inde at sige direkte til en borger, at han ikke så nogen grund til at ændre på indsatsen over for det her. Det vil jeg godt høre ministerens kommentar til. Når vi nu ved, at der siden 2005 ulovligt er blevet opkrævet ejendomsskatter, hvor masser af borgere er kommet i klemme i systemet og har gået og ventet på at få sagen behandlet, synes den nuværende skatteminister så, at det er en klog prioritering af den tidligere skatteminister, hr. Kristian Jensen, at han ikke er gået ind og har sat flere ressourcer af til de her opgaver, når vi ved, at der er så mange skatteborgere, der er kommet i klemme i systemet?

Kl. 16:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Skatteministeren.

Kl. 16:12

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Først og fremmest må vi jo sige, at det, hr. Thomas Jensen nu vil diskutere, har forandret sig lidt i forhold til det spørgsmål, der er stillet på skrift her. Selv om jeg kan se, at hr. Thomas Jensen ryster på hovedet, mener jeg sådan set stadig væk, at det, jeg siger, er rigtigt.

Det, jeg bliver spurgt om, er sagsbehandlingstiden på de 31 måneder. Nej, jeg synes ikke, det er acceptabelt, og det tror jeg jeg har sagt tre gange nu, og jeg vil også gerne sige det en fjerde gang: Det er *ikke* acceptabelt. Den sagsbehandlingstid *skal* bringes ned, og det er derfor, vi har tilført flere ressourcer og har gjort det som en del af en finanslovaftale. Jeg siger også her i dag, at der kan være behov for flere, for det er klart, at sagsbehandlingstiden skal bringes ned. Jeg har ikke det fulde overblik over, hvor langt vi så præcis når ned i en sagsbehandlingstid, men det skal være en markant reduktion.

Så tillader jeg mig bare at sige, at tomme tønder buldrer ret meget, for hr. Thomas Jensen har stillet et forslag i Jyllands-Posten om en sagsbehandlingstid på 3 måneder uden overhovedet at have finansieret det. Det er ikke på nogen som helst måde finansieret i det finanslovudspil, der er kommet, og der må jeg bare sige: Det er en gratis omgang, for vi kan jo alle sammen lave politik, hvis det, man gør, er, at man bare kaster om sig med luftpenge. Det synes jeg er trist, for det er jo ikke at tage sin opgave som politiker seriøst.

Kl. 16:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål, nr. 15 på dagsordenen, er ligeledes til skatteministeren af hr. Thomas Jensen.

Kl. 16:13

Spm. nr. S 1034

15) Til skatteministeren af:

Thomas Jensen (S):

Hvad er ministerens målsætning for sagsbehandlingstiden i vurderingsankenævnene i 2011?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Thomas Jensen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:13

Thomas Jensen (S):

Spørgsmålet lyder: Hvad er ministerens målsætning for sagsbehandlingstiden i vurderingsankenævnene i 2011?

Kl. 16:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Skatteministeren.

Kl. 16:14

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Min målsætning er den samme, som jeg nævnte under det tidligere spørgsmål, nemlig at få en markant reduktion af de lange sagsbehandlingstider, der findes. Det forventer jeg også kommer til at ske.

Kl. 16:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 16:14

Thomas Jensen (S):

Det er da sådan et fromt ønske jeg kan høre at ministeren har, men kan vi få noget mere konkret? Der er de her 2.850 borgere, der i december måned kom i klemme i det her system, og der kom jo flere til i slutningen af december, da det gik op for rigtig, rigtig mange skatteborgere, at de ulovligt var blevet opkrævet ejendomsskatter. Hvad er ministerens vurdering? Kan de her 2.850 og flere til, der er kommet i klemme i systemet, og hvor nogle af dem har ventet i op til 51 måneder, f.eks. hvis de bor i Vestsjælland, på at få en afklaring, se frem til en forbedring i 2011?

Det ønsker ministeren at de kan, men er det 24 årsværk, der skal til, eller er det mere? Hvor meget har ministeren konkret sat af for at få nedbragt den her sagsbehandlingstid? Det kunne jeg godt tænke mig at høre her i dag. Og mener skatteministeren, at det lever op til det, der står på SKATs hjemmeside, om, at det retssikkerhedsmæssigt er i orden, og at man kan forvente en meget, meget hurtig sagsbehandlingstid, når man indgiver en klage til et vurderingsankenævn? Det er jo sådan nogle ting, som man som borger har behov for at få vide, når man er blevet opkrævet for meget i ejendomsskat.

Jeg vil godt have nogle lidt mere konkrete svar end de der lidt overskriftsagtige ting med, at ministeren da håber, at det går i den rigtige retning. Vi vil have noget handling nu, ikke så meget snak, så vi får en sikkerhed for, at de her borgere kan få behandlet deres sager, og at de ved, hvad de fremadrettet skal betale i ejendomsskat.

Kl. 16:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Skatteministeren.

Kl. 16:15

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Det er lidt ligesom at kaste vand på en gås, for det, jeg siger til hr. Thomas Jensen, virker ikke. Enten vil hr. Thomas Jensen ikke lytte, og det kan selvfølgelig være en medfødt skavank, eller også ønsker hr. Thomas Jensen ikke at høre, hvad der bliver sagt.

1) Vi gør noget ved problemet. 2) I modsætning til Socialdemokratiet, som kun holder festlige foredrag og slår om sig med gyldne løfter uden at finansiere dem, gør regeringen faktisk noget for at løse problemet. 3) Jeg er helt enig med hr. Thomas Jensen i, at sagsbehandlingstiden er for lang. Jeg har jo ikke stået i dag og sagt, at det ikke er et problem. Det er et problem, og derfor skal sagsbehandlingstiden ned.

Jeg er trods alt minister, og derfor sidder jeg ikke og gennemgår alle sager. Nu har jeg så også på baggrund af hele det forløb, der har været i forbindelse med lovforslag L 65, bedt om en redegørelse, herunder om, hvornår SKAT har vidst hvad, og hvad der har været op og ned. Der håber jeg så, at vi også ser på det spørgsmål, som handler om ophobningen af sager. Det er så en redegørelse, som jeg håber, at vi kan få leveret her i løbet af februar måned, og så får Folketinget den lige så hurtigt, som jeg får den.

Men når det er sagt, må jeg sige til hr. Thomas Jensen, giver det ingen mening for mig at sætte et bestemt antal dage på, hvornår sagerne er afgjort. Jeg kan bare sige, at sagsbehandlingstiden skal nedbringes. Og jeg ved jo også, at hr. Thomas Jensen følger det her med millimeterpræcision, og det er jo kun godt, for så er der mange øjne, der følger sagen, at sagsbehandlingstiden skal ned, og mine øjne er også på sagen.

Kl. 16:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 16:17

Thomas Jensen (S):

Det er da meget betryggende, at regeringen gør noget. Men regeringen har jo ikke gjort noget i rigtig, rigtig mange år. Den tidligere skatteminister, hr. Kristian Jensen, ignorerede fuldstændig en skatteborger, som påpegede problemet helt tilbage i 2005.

Fra 2005 til 2010 er folk, der ejer en grund – det kan være alment boligforeninger, andelsforeninger, virksomheder, eller det kan være private grundejere – simpelt hen blevet opkrævet for meget i ejendomsskatter af den borgerlige regering. Samtidig har man, hvis man så har klaget, bare kunnet se frem til en sagsbehandlingstid, der i 2010 var på 31 måneder, men også i årene tidligere var alarmerende høj. Og det er der også borgere der har sagt til den tidligere skatteminister, hr. Kristian Jensen.

Så det der med at sige, at man gør noget nu, og at den nuværende skatteminister slet ikke vil diskutere det historiske forløb for det her, viser, at man løber fra det ansvar, den tidligere minister egentlig har for det her, nemlig at der er rigtig mange borgere, der er kommet i klemme i systemet. Så derfor vil jeg gerne have noget mere håndfast her i dag: Kan vi forvente, at vi får en sagsbehandlingstid, der kommer ned på de 3 måneder, som f.eks. Socialdemokraterne ønsker?

Kl. 16:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:18

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Forslaget fra Socialdemokraterne er det mest useriøse, jeg har set længe. Altså, nu kommer der jo mange useriøse forslag fra Socialdemokraterne; det skylder man at sige her i Folketingssalen.

Men til det der såkaldte hr. Thomas Jensen-stunt med at slynge en sådan garanti ud vil jeg sige: Det er jo ikke finansieret. Hvordan har hr. Thomas Jensen tænkt sig, at man skulle gøre det? Har man de kvalificerede medarbejdere, der skal til for at gøre det? Alle de spørgsmål, må man bare sige til hr. Thomas Jensen, blafre i vinden.

Der vil jeg sige, at det, der adskiller regeringen fra Socialdemokraterne, er, at vi anerkender, at alt ikke er perfekt. Der vil da være problemer i et samfund. Det er jo derfor, vi sidder her som politikerne, og det er jo også derfor, vi prøver at løse dem. Det er det jo, vil jeg sige til hr. Thomas Jensen. Jeg er sådan set optaget af at løse dem. Jeg er ikke kun optaget af at have en meget fin personlig profil og at rejse rundt og holde nogle meget fine foredrag uden at levere nogle politiske resultater. Det er derfor, jeg er minister, og det er derfor, at vi også gør noget ved det her område.

At man så kan stille sig op på ølkassen og holde festlige taler, som jeg har set hr. Thomas Jensen gøre, får mig til at sige: Det kan man da vælge at gøre, men der er meget lidt løsningsorienteret, om man så må sige, interesse fra hr. Thomas Jensens side. For ellers burde hr. Thomas Jensen kvittere for, at der er tilført flere ressourcer. Og det synes jeg sådan set bare er vigtigt at spørge hr. Thomas Jensen om. Nu kan jeg jo ikke stille spørgsmål, men jeg vil i hvert fald retorisk stille spørgsmålet.

Jeg synes, det er dejligt, at vi nu får flere mennesker til at se på de lange sagsbehandlingstider, for det kræves, og det kræves ikke mindst for borgerne, for det er jo for borgerne, systemet er til, og ikke omvendt.

Kl. 16:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren bedes overholde taletiden.

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 16:19

Thomas Jensen (S):

Useriøs, kaldte ministeren Socialdemokraternes politik. Skal vi lige slå det fast: Socialdemokraternes politik er at garantere skatteborgerne, at hvis deres sag ikke er behandlet i vurderingsankenævnet, kan de efter 3 måneder gå videre til næste retsinstans. Det tror jeg ikke at der er ret mange skatteborgere der finder useriøst. Jeg tror nu nok, at der er nogle skatteborgere, der finder ministeren useriøs, når ministeren står her og holder polemiske indlæg, der bare handler om at tæve på Socialdemokraterne. Jeg tror egentlig hellere, at de vil høre på en skatteminister, der sørger for at løse problemet.

Med hensyn til de der 24 ekstra årsværk, som ministeren nu vil tage i brug, vil jeg sige, at det jo slet, slet ikke er nok. Vi ved jo alle os, der har fulgt den her sag tæt, at i løbet af november og december 2010 er det væltet ind med sager på det her område – historisk mange sager – og derfor kan de der 24 medarbejdere i hvert fald godt se frem til noget overarbejde og måske arbejde 12 minutter mere.

Men derudover efterspørger skatteministeren jo kvalificeret arbejdskraft. Der kan skatteministeren måske oplyse os om, hvor meget kvalificeret arbejdskraft der går rundt i kongeriget Danmark, som den borgerlige regering på det her område har fyret fra SKAT, og som har været ansat som sekretariatsbistand i vurderingsankenævnet tidligere. Hvor mange har man fyret i den periode, den borgerlige regering har siddet her? For de kunne jo passende komme ind og udføre opgaven.

Kl. 16:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:21

Kl. 16:23

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Så kom de 12 minutter mere også på banen; hvis man er meget presset, kan man jo altid trække det kort. Jeg ved ikke, om 12 minutter mere er det, der skal løse sagsbehandlingstiden for det her område, men det kan selvfølgelig være en nyfortolkning af det.

Jeg siger igen, at jeg har sat 24 årsværk af som en del af finanslovaftalen. Jeg har jo heller ikke lagt skjul på, at der kan være behov for flere. Hr. Thomas Jensen ved jo også udmærket godt, at vi kommer til at forvente at få flere sager ind. Det er rigtigt, at der er kommet sager, men der vil også komme flere. Så der vil komme en sagspukkel, det siger sig selv. Derfor må man selvfølgelig også lave en vurdering, når man kan estimere det samlede omfang, og så se på, om antallet af klager betyder, at vi skal have endnu flere ressourcer sat ind på det. Jamen så må man jo finde en løsning på det, og det er jeg sådan set også helt opmærksom på at gøre.

Jeg tillader mig bare helt stilfærdigt at sige, at der ikke er noget problem i at komme med gyldne løfter og gode forslag; det er straks sværere at få dem finansieret. Men jeg vil glæde mig til at kunne se finansieringsforslaget fra Socialdemokratiet og kunne se det helt præcist i det finanslovsforslag, der er fremlagt, kunne se det i teksten til det finanslovsforslag. Der må jo stå noget meget klart vedrørende det her område, men det er ligesom forbigået mig. Men det får jeg efterprøvet ved at høre hr. Thomas Jensen.

Kl. 16:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Thomas Jensen, tak til skatteministeren.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 16, er stillet til indenrigs- og sundhedsministeren af fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 16:22

Spm. nr. S 1024

16) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Er det ministerens hensigt med de nye medicintilskudsregler, at det ikke længere er de patienter, der har de største regninger, der skal have det største tilskud?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Sophie Hæstorp Andersen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:22

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Er det ministerens hensigt med de nye medicintilskudsregler, at det ikke længere er de patienter, der har de største regninger, der skal have det største tilskud?

Kl. 16:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 16:22

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

[Lydudfald] ... men jeg kan forsikre om, at det fortsat vil være sådan, at de borgere, som er mest syge, og som derfor køber mest medicin, får det største tilskud.

Kl. 16:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Baggrunden for spørgsmålet er jo, at der forleden dag var et samråd, hvor ministeren blev spurgt om de her nye tanker, ministeren har om nye medicintilskudsregler, og hvor ministeren blev spurgt om, hvorvidt det, at man nu vil give tilskud til den enkelte patient frem for alene til det enkelte præparat, ville betyde, at borgerne blev udsat for en større brugerbetaling, hvis det var sådan, at de fik noget meget dyr medicin, som man så tog tilskuddet væk fra.

Derfor vil jeg igen godt høre ministeren: Hvis en borger i samarbejde med sin læge har fundet frem til et præparat, borgeren er tryk ved, og hvis borgeren oven i købet har brugt lang tid på at sikre, at det er det rigtige præparat i forhold til at håndtere sygdommen og de bivirkninger, der kan være ved medicin, er det så ikke korrekt, at det godt kan være ret problematisk, hvis det efterfølgende er sådan, at der alene gives tilskud til det allerbilligste præparat inden for en given gruppe, hvis det er noget medicin, borgeren ikke kan tåle?

Kl. 16:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:24

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er jo ikke nyt, at man, hvis der er to præparater, som har stort set den samme effekt, så skal vælge det billigste, og at tilskuddet så er afpasset efter, at man tager det billigste præparat. Sådan har det vistnok været temmelig længe, og sådan skal det blive ved med at være.

Mit forslag er, at i de tilfælde, hvor der er en patient, som meget hellere vil holde fast ved den medicin, som vedkommende måske er vant til, men som er lidt dyrere, skal den patient have mulighed for at holde fast ved det præparat, på den måde at tilskuddet kan følge patienten, altså sådan at man, selv om man ikke vælger det billigste præparat, alligevel får det tilskud, som man ville have fået, hvis man havde valgt det billigste præparat. Den idé har Danske Patienter, så vidt jeg ved, erklæret sympati for, og det samme har mig bekendt også lægemiddelindustrien, så det er svært at se, hvad man kan have imod den model.

Kl. 16:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 16:25

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Nu er det sådan, at de medicintilskudsregler, vi i dag bruger, blev vedtaget i december 2004. Forinden havde der været et langvarigt arbejde. Der havde siddet et udvalg, og i det arbejde deltog både patientforeninger, industri, myndigheder, læger og apotekere, og det hele udmøntede sig i en betænkning. Derefter indkaldte den daværende sundhedsminister alle Folketingets partier til drøftelser. Man indgik faktisk et politisk forlig, som alle var med i. Før man kom ned i Folketingssalen og fik vedtaget de nye medicintilskudsregler, havde der altså været en meget grundig diskussion hele vejen rundt om, hvorvidt de her regler ville gavne danske patienter, og hvorvidt de ville sikre, at patienterne netop fik adgang til den billigste medicin.

Det kan man ikke sige om det forslag, ministeren er kommet med nu. Det er kommet sådan lidt ud af den blå luft. Det er kommet lidt hurtigt ud i et magasin, så er det blevet drøftet med nogle parter, og nu står man og siger, at det ingen konsekvenser vil have for borgerne. Det vil tværtimod kun virke positivt. Er ministeren slet ikke bekymret for, at det her med at haste et nyt forslag igennem, vil få den konsekvens, at nogle patienter vil finde, at der sker forringelser, og

at nogle patienter vil blive udsat for en øget brugerbetaling på området? For det har jeg også hørt folk sige.

Kl. 16:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:26

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Der er ikke en eneste patient, der vil opleve forringelse som følge af det forslag. Det eneste, patienten vil opleve, er en ekstra valgmulighed i nogle tilfælde. Det er jo derfor, Danske Patienter er for tanken. Og så rummer den jo altså også det positive, at hvis der nu skulle være en lille forskel på de to præparater og patienten absolut foretrækker det dyreste, så får patienten jo en øget mulighed for at vælge det dyreste, når tilskuddet kan følge med over til det dyreste. Der går ikke noget fra nogen, og der tages ikke noget fra nogen; det eneste nye er, at borgeren får en valgmulighed, og så at det måske giver en lille ekstra udgift, for mens man hidtil har mistet tilskuddet helt, hvis man ikke vælger det billigste, går mit forslag jo ud på, at tilskuddet følger med over til det præparat, som patienten foretrækker.

Det handler om valgfrihed, men jeg ved godt, at Socialdemokraterne er imod valgfrihed, overalt hvor man kan møde det. Sådan set er det en spændende diskussion. Vi havde jo en i sidste uge om, hvorvidt en speciallæge skal have lov at behandle patienter om aftenen i sin fritid. Det mener Socialdemokraterne ikke, det mener regeringen, og sådan er der en dejlig forskel på regering og opposition.

Kl. 16:28

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 16:28

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Ja, og hver eneste uge vi mødes, er det sådan, at ministeren forsøger at lægge ord i munden på mig som ordfører, og det tror jeg ikke er særlig klogt af ministeren.

Men jeg vil godt høre, om ministeren samtidig kan bekræfte, at ministeren ikke vil ændre på, at der stadig væk foretages en revidering af tilskudsreglerne til den medicin, som borgerne kan få. I finansloven kan man slå op og se, at der skal spares 330 mio. kr. på den konto. Og det er jo noget nyt. Vi har i Folketinget hidtil været meget enige om, at man gennemgik lægemidlerne for at finde ud af, om der var to ensartede behandlinger, og så kunne man give tilskud til den billigste.

Men det nye er, at nu er der hundrede procent sat tal på, hvor mange penge Lægemedelstyrelsen skal finde ved den revidering af medicintilskuddene. Det synes jeg er noget nyt, og det synes jeg peger i retning af, at det, regeringen forsøger, er at putte øget brugerbetaling ind på medicinen, og det går ud over de patienter, som i dag er trygge ved at være på et præparat, de sammen med deres læge har fundet frem til, men som desværre er lidt dyrere. Det er det, vi allerede har set sker for de mennesker, som lider af hypertension, altså forhøjet blodtryk, og nu ser vi det også på andre områder.

Kl. 16:29

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:29

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg synes, spørgeren gør tingene alt for komplicerede. Det er jo ikke noget nyt, at man vurderer, om der er et billigere præparat. Det er jo til gavn for hele sundhedssektoren, at vi hele tiden vælger de billigste præparater. Det nye ved mit forslag er, at man altså nu også kan

få tilskud, selv om man ikke vælger det billigste præparat, og det må spørgeren da være tilhænger af.

Der er jo heller ikke noget nyt i, at man sparer penge ved at revidere de forskellige præparater. Det håber jeg da også at spørgeren vil fortsætte med, hvis spørgeren skulle gå hen og blive sundhedsminister. Jeg tror da, det vil blive svært at undvære den gevinst, som man får ved at revidere præparaterne, så det ville da være dumt ikke at gøre det.

Regeringen har to principper: Vi skal økonomisere, hvor det er muligt, til gavn for patienterne, og vi skal give patienterne så stor en valgfrihed som muligt. De to ting i kombination passer perfekt sammen. Det er valgfriheden, der har presset priserne både i den private og den offentlige sektor.

Kl. 16:30

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 17, er ligeledes til indenrigs- og sundhedsministeren og er stillet af fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 16:31

Spm. nr. S 1027

17) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Mener ministeren, at det er tilfredsstillende, at Danmark ifølge en ny rapport fra FN's verdenssundhedsorganisation, WHO, er det land i verden, hvor risikoen for at få kræft er størst?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Sophie Hæstorp Andersen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:31

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Mener ministeren, at det er tilfredsstillende, at Danmark ifølge en ny rapport fra FN's verdenssundhedsorganisation, WHO, er det land i verden, hvor risikoen for at få kræft er størst?

Kl. 16:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 16:31

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er bestemt ikke tilfredsstillende, og det skyldes jo altså i høj grad vores livsstil, især vores forhold til rygning, hvor særlig det høje antal af kvindelige rygere i Danmark adskiller sig fra andre vesteuropæiske lande, og det giver sig så udslag i antallet af kræfttilfælde. Det er regeringen selvfølgelig ikke tilfreds med. Det er jo også derfor, at vi i øvrigt i et bredt samarbejde har igangsat initiativer med henblik på at reducere antallet af rygere. Vi fik en rygelov i 2007, der begrænser rygning overalt i den offentlige sektor, vi har fået højere afgifter på tobak i 2009, der er gennemført en rygestopkampagne ligeledes i 2009, og i Kræftplan III fokuseres der også på information om risikoen ved rygning med Stoplinien og med gentagelse af den nationale rygestopkampagne fra 2009.

Meget tyder på, at det faktisk virker. De årlige rygevaneundersøgelser fra Sundhedsstyrelsen viser, at antallet af danske dagligrygere på 3 år er faldet fra 24 pct. til 21 pct., og jeg tror, denne udvikling vil forstærkes i de kommende år, fordi blandt unge er det ikke længere smart at ryge, og det er der, vi skal hen, nemlig hvor det ikke længere er smart at ryge. Rygning forårsager jo som bekendt en række kræftformer.

Så indgik vi jo også i 2010 en aftale om at forhøje aldersgrænsen for køb af alkohol. Det er både spørgeren og jeg jo medansvarlige for, og hvis tiden var til det, kunne jeg fortælle om en række andre

initiativer, registreringspraksis osv. Så jeg synes, vi skal glæde os over, at det går den rigtige vej, men det er sandelig også nødvendigt, og tilstanden er ikke tilfredsstillende, det er jeg enig med spørgeren i.

Kl. 16:33

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 16:33

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Nu er det jo sådan, at Verdenssundhedsorganisationen faktisk vurderer, at det er muligt at reducere dødeligheden som følge af kræft med helt op til 40 pct., hvis man undgår en masse af de her risikofaktorer for kræft, og hvis der bliver indført screeninger for kræft. Der er altså med andre ord et ret stort potentiale for at blive bedre til at forebygge kræft. Alligevel ser vi, at regeringen holder nogle af de ting, der rent faktisk ville virke, tilbage, f.eks. at sætte afgifterne yderligere op på cigaretter, således at det blev dyrere at starte med at ryge og også gav et større incitament til at skifte over til nogle præparater, hvor man kan stoppe med at ryge igen, f.eks. nikotinsubstitution. Regeringen holder sig også tilbage med hensyn til for alvor at tage fat på spørgsmålet om screening og tidlig opsporing. Man har f.eks. udsat opsporing af tarmkræft til 2014, mener jeg, det er, hvor det er fuldt indført.

Er ministeren tilfreds med de initiativer, når vi ved, at vi kunne forebygge langt mere og opspore langt mere? Er man tilfreds med, at de her initiativer ikke rykker hurtigt nok og ikke rykker godt nok, når vi kunne gøre noget for danskerne i den sammenhæng?

Kl. 16:34

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:34

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg mener, at Kræftplan III rummer et kæmpe fremskridt, også med den veltilrettelagte landsomfattende screening af alle mellem 50 og 75 år, som den lægger op til. Det er en stor øvelse, som skal forberedes godt, og det starter altså i 2014. Man kan altid diskutere, om det kunne have startet tidligere, men jeg synes, det er meget tilfredsstillende, at der nu virkelig sker noget.

Afgiften på cigaretter mener vi vi har sat så højt op, som grænsehandelen kan bære. Vi bliver jo ikke sundere af at købe cigaretter i udlandet. Nu kommer der oven i købet billedadvarsler på cigaretpakkerne, for det har jo vist sig, at de veluddannede godt ved, at cigaret-rygning er farligt. De reagerer på tekster, og hvad de hører, men der er en del af befolkningen, som måske er mere visuelt orienteret, som fortsat ryger alt for meget, og det er derfor, jeg har sagt ja til billedadvarsler, selv om regeringen tidligere har været betænkelig ved det.

Kl. 16:36

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 16:36

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det tror jeg også er den rigtige vej at gå, men hvis man ikke er villig til at gøre det, som Forebyggelseskommissionen jo bl.a. har anbefalet, og tage nogle af de instrumenter i brug, som den siger vil have en større virkning, end de kampagner man nu sætter i gang, så kommer vi bare ikke særlig langt. For faktum er jo, at vi i Danmark er saktet bagud i forhold til kræftdødeligheden sammenlignet med de øvrige nordiske lande og også en række andre europæiske lande. Vi bruger tiden på at forsøge at få flere til at holde op med at ryge og få

en bedre kræftbehandling i Danmark, hvilket vi jo heller ikke er i mål med endnu. Masser af patienter passer ikke ind i kræftpakkerne og får af den årsag ringere kræftbehandling.

Jamen så længe vi ikke går hurtigt nok frem, vil de andre lande jo også flytte sig, sådan at vi hele tiden stadig væk er bagud. Det kan godt være, at vi bevæger os fremad, men vi bevæger os jo slet ikke hurtigt nok fremad, hvis vi gerne vil stå på lige fod med de lande, vi normalt sammenligner os med, i forhold til at overleve kræft og i forhold til at få kræft.

Derfor vil jeg godt høre ministeren: I Socialdemokratiet og SF er vi kommet med vores forslag til kræftplan, og der siger vi, at vi skal sætte nogle deciderede mål for reduktionen i antallet af nye kræfttilfælde. Vi siger, at det skal være med helt op til 20 pct., vi skal reducere antallet af nye kræfttilfælde i 2020. Vil regeringen være med til at sætte sådan nogle mål?

Kl. 16:37

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:37

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg synes, at S og SF skulle være ærlige med hensyn til de midler, de vil gribe til. Hvad er det for forbud? Hvad er det for borgere, der skal have berøvet deres valgfrihed, deres valg af livsstil osv.? Hvad er det helt præcist, danskerne skal plages med, for at nå S og SF's mål? Det synes jeg danskerne har krav på at få at vide.

Det er jo ikke tilfældigt, at regeringen kun har gennemført 30 af Forebyggelseskommissionens forslag. Det var, fordi vi syntes, at vi kunne forsvare de forslag. De bygger på oplysning, de bygger på at respektere borgerne, men der var visse forbud, som vi altså ikke syntes, vi ville gennemføre, for hvis danskerne skal have et bedre helbred, skal de lære at tage ansvar for deres helbred. Så skal de ikke leve i en storebrorstat, hvor alt er bestemt af fru Sophie Hæstorp Andersen og hendes partifæller. Det er den balance, vi skal finde, og derfor gennemførte vi 30 af Forebyggelseskommissionens forslag.

Så jeg vil opfordre Socialdemokraterne til at være helt ærlige og meget detaljerede, med hensyn til hvad det er, danskerne skal have af formynderi, for at man kan nå de mål, som man her beskriver. Mål har ingen interesse; det er midlerne, der har interesse. Det er dem, borgerne bør oplyses om *før* et valg.

Kl. 16:38

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 16:38

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jamen vi har været fuldstændig ærlige. Vi har sagt, at cigaretterne skal være dyrere, og vi har sagt, at vi vil gå hele vejen, som Forebyggelseskommissionen anbefaler, nemlig at sige, at de skal være 10 kr. dyrere pr. pakke. Det har vi lagt åbent og ærligt frem. Det har jeg stået på masser af debatmøder og forsvaret, i øvrigt også flere gange i Folketingssalen, så det har vi fuldstændig åbent og ærligt lagt frem.

Til gengæld har vi lovet, at de penge, der kommer ind, bliver brugt på at skabe et bedre sundhedsvæsen og på at sikre, at der er midler til at lave en bedre forebyggelse i kommunerne og de steder, hvor borgerne kommer, således at man får nogle reelle valg, og således at f.eks. børn, som regeringen tror bare kan gå ned i supermarkedet og frit bestemme, hvad der bliver taget ned fra hylderne, rent faktisk kan få nogle forældre, der kan træffe gode valg på deres vegne.

Jeg mener, at det er regeringen, der putter blå i danskernes øjne ved at prøve at foregøgle dem, at man kan få en langt bedre kræftbehandling i Danmark for de ressourcer, man afsætter med kræftplan

III, og ved ikke at sige til dem, at det altså også koster noget at få ordentlig sundhed i Danmark. Det må jeg sige at jeg synes regeringen svigter. Men vi lægger åbent og ærligt frem, hvor mange penge vi gerne vil bruge på sundhed, og at vi vil bruge dem på sundhed og ikke på skattelettelser til de rigeste.

Kl. 16:39

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:39

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

At påstå, at regeringen ikke er klar til at bruge penge på sundhedsområdet, er altså temmelig urimeligt. Sundhedsområdet er det eneste, der får lov til at vokse med 2 pct. oven i pris- og lønstigningerne, hvortil kommer, at man får lov til at beholde hele produktivitetsstigningen. Med det frie valg har vi ganske enkelt opnået en kæmpesucces, når det gælder sundhedspolitikken, hvilket også kan måles på ventelisterne og på overlevelsescrocenterne.

Med hensyn til at lægge 10 kr. på en pakke cigaretter vil jeg sige: Jamen hvad nu, hvis folk køber deres cigaretter i Sverige, i Polen, i Tyskland? Jeg er selv vokset op ved den dansk-tyske grænse, og jeg røg temmelig meget som ung. Jeg har aldrig købt en cigaret i Danmark, aldrig. Det gør man simpelt hen ikke syd for Vejle. Vi lever i et åbent samfund, og hvis forskellen bliver så stor, som Socialdemokraterne foreslår, så kommer der gang i ikke bare grænsehandelen, men også smugleriet. Cigaretter vejer jo ingenting – der er ingen grænser for, hvor mange man kan slæbe over grænsen.

Kl. 16:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er spørgsmålet beklageligvis afsluttet, det begyndte at blive spændende. Tak til fru Sophie Hæstorp Andersen, og tak til indenrigs- og sundhedsministeren.

De næste spørgsmål, spørgsmål 18 til og med 21, til beskæftigelsesministeren udgår, idet ministeren er sygemeldt.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 22, er stilet til undervisningsministeren af fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 16:41

Spm. nr. S 1031

18) Til beskæftigelsesministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Vil ministeren bekræfte, at den seniorførtidspensionsordning, som regeringen har foreslået i forbindelse med afskaffelse af efterlønnen, ikke adskiller sig fra den eksisterende førtidspensionsordning, som også kan søges uden arbejdsprøvning »på det foreliggende grundlag«, bortset fra at den maksimale sagsbehandlingstid sættes op fra 3 til 6 måneder?

:

(Spørgsmålet er udgået af dagsordenen).

Kl. 16:41

Spm. nr. S 1036

19) Til beskæftigelsesministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Var det efter ministerens vurdering korrekt, da statsministeren i sin nytårstale sagde, at »efterlønnere er stort set lige som alle os andre«, når vi for det første ved, at fire ud af fem efterlønnere er ufaglærte eller kortuddannede, og når vi for det andet ved, at sandsynligheden for at dø, inden man er 75 år, er 20 pct. højere for dem, der går på efterløn som 60-årige, sammenlignet med dem, der er i beskæftigelse som 60-årige?

:

(Spørgsmålet er udgået af dagsordenen).

Kl. 16:41

Spm. nr. S 1044

20) Til beskæftigelsesministeren af:

Julie Rademacher (S):

Mener ministeren, at den reform for tilbagetrækning, som regeringen har fremlagt, hvormed regeringen foreslår en udskydelse af folkepensionen, er i overensstemmelse med statsministerens nytårstale, hvor statsministeren varslede en afskaffelse af efterlønnen?

:

(Spørgsmålet er udgået af dagsordenen).

Kl. 16:41

Spm. nr. S 1046

21) Til beskæftigelsesministeren af:

Julie Rademacher (S):

Er det ministerens vurdering, at efterspørgslen på ældre medarbejdere automatisk øges ved en afskaffelse af efterlønnen, og hvilke job forventer ministeren, at en afskaffelse af efterlønnen vil skabe?

:

(Spørgsmålet er udgået af dagsordenen).

Kl. 16:41

Spm. nr. S 1018

22) Til undervisningsministeren af:

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Er det efter ministerens opfattelse hensigtsmæssigt, at eksempelvis en SOSU-assistent, der ønsker et it-kursus på VUC, skal betale flere tusind kroner af egen lomme på grund af regeringens såkaldte genopretningspakke?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Pernille Vigsø Bagge bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:41

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Er det efter ministerens opfattelse hensigtsmæssigt, at eksempelvis en SOSU-assistent, der ønsker et it-kursus på VUC, skal betale flere tusind kroner af egen lomme på grund af regeringens såkaldte genopretningspakke?

Kl. 16:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Undervisningsministeren.

Kl. 16:42

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Sådan som jeg forstod spørgsmålet, gik det på, om f.eks. en SOSU-assistent skal betale flere tusind kroner for at få en opgradering på et it-kursus. Og det er ikke tilfældet. Faktisk er det 1.100 kr., et it-kursus kommer op på. Det kommer over i den særlige takstgruppe, simpelt hen fordi vi med et bredt flertal i Folketinget har besluttet, at det ikke er et kernefag. Det har vi besluttet for år tilbage, hvor vi i forvejen var inde at kigge på takstsætningerne, og der var der bred enighed om det. Det har så den konsekvens her.

Men jeg kan i hvert fald gøre fru Pernille Vigsø Bagge og hendes parti trykke ved, at vi ingenlunde er på vej mod det lave niveau for offentligt betalt voksen- og efteruddannelse, som vi overtog, da regeringen med VKO-flertallet tiltrådte i 2001. Vi vil fortsat lægge en meget stor offentlig indsats i forhold til at opkvalificere både medarbejdere, der er i virksomhederne, unge og voksne uden for arbejdsmarkedet og sandelig også personer, der er ledige.

Kl. 16:43

Kl. 16:45

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 16:43

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er meget glædeligt, og det er jeg faktisk rigtig glad for at ministeren svarer så klart på.

Men jeg er nødt til at spørge: Er det, fordi ministeren har lavet om på genopretningspakkens forudsætninger, at man ikke længere kan forvente, at man skal betale store beløb for at tage enkeltfag på VUC og hf, eller drejer det sig om, at det lige præcis er SOSU-assistenten eller it, der er undtaget?

Kl. 16:43

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:43

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Altså, jeg svarer på det spørgsmål, som jeg er blevet stillet, og som går på, om jeg synes, det er hensigtsmæssigt, at eksempelvis en SOSU-assistent, der ønsker et it-kursus på VUC, skal betale flere tusinde kroner af egen lomme på grund af regeringens såkaldte genopretningspakke. Der er svaret sådan set, at det skal man ikke, for et it-kursus på VUC vil koste 1.100 kr. og derfor ikke flere tusinde kroner, men altså 1.100 kr., hvor beløbet tidligere var mellem 300 og 600 kr.

Det er jo klart, at når man ser isoleret på det – og det gælder jo, hver eneste gang vi mødes hernede i salen i øjeblikket og diskuterer, om der skal bruges flere eller færre penge, det oplevede indenrigs- og sundhedsministeren også for et øjeblik siden – så er det SF's intentioner, at man skal booste den offentlige økonomi, at man simpelt hen skal bruge flere skattekroner. Og så er det klart, vi bliver lidt uenige, for vi tager hånd om dansk økonomi.

Måske har Cuba og Nordkorea relativt større offentlige sektorer, men ellers ligger vi i toppen i verden, og derfor er udfordringen nu, at vi prioriterer ressourcerne således, at vi sikrer, at vi kan få styr på dansk økonomi, samtidig med at vi opretholder vores velfærdssamfund på kort og lang sigt. Det er vi optaget af i regeringen, men det er man måske knap så meget i SF.

Kl. 16:44

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 16:44

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Der var en konge, der vist sagde engang efter statsbankerotten i 1813: Nok er vi blevet fattige, men lad os ikke blive dumme.

Jeg synes faktisk, det her er meget relevant, for allerede i 2006 og 2007 – nu ved jeg godt, at verden forandrer sig hastigt – talte regeringen i forbindelse med trepartsforhandlinger, i forbindelse med velfærdsforlig og globaliseringspulje osv. højt og flot om, at noget af det vigtigste for at fremtidssikre dansk økonomi og sammenhængskraft er livslang læring. Og nu står ministeren så her og siger, at et it-kursus stiger fra 600 til 1.100 kr., altså næsten 100 pct., i pris.

Er det ikke, om jeg så må sige, lidt i karambolage med regeringens egne intentioner om den livslange læring, som skulle være forudsætningen for at sikre dansk økonomi og vækst og velstand fremover, med en prisstigning på 100 pct.?

Kl. 16:45

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Nej, det er det ikke, for jeg synes, at hvis man skal følge S og SF's økonomiske politik, vil man jo komme i den situation, at man skal hente så mange skatter og afgifter ude i dansk erhvervsliv, at det vil være arbejdspladser, vi mister, og så er der ikke engang grundlag for at understøtte det, at man kan få et it-kursus.

Altså, man er nødt til at se det i en større sammenhæng. Det er sådan, at hvis man kører en økonomisk stabil politik, som Danmark gør i øjeblikket, så kan vi f.eks. holde rentetrykket nede, og vi kan beholde arbejdspladserne hjemme i Danmark og dermed skabe den velstand, som man vel laver velfærd ud af. Men altså, hvis man er folkesocialist, er man dog stadig væk socialist, og derfor tror man naturligvis på, at det er bedre, at staten overtager ansvaret for det hele og kører hele økonomien ind over den offentlige sektor.

Det tror vi ikke på i VK-regeringen, og derfor fører vi en økonomisk politik, som skaber grobund for, at vi kan lave vækst i den private sektor, fordi den er med til at betale til den offentlige sektor. Og det betyder altså, at vi ikke kan pålægge dansk erhvervsliv nye skatter og afgifter, sådan som S og SF foreslår det. Vi ønsker heller ikke yderligere låntagning i udlandet, da det vil presse renten op, og det koster altså også arbejdspladser.

Så jeg har det sådan, at det godt kan være, SOSU-assistenten skal betale mere for sit it-kursus, men hellere det, end at hun slet ikke har et arbejde.

Kl. 16:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 16:46

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er i hvert fald ikke sikkert, at hun har et arbejde, med de planer, som regeringen har i forhold til at skære meget markant ned på den offentlige sektor.

Men jeg synes, det er meget betegnende, at jeg her står over for en undervisningsminister, der bliver stillet et spørgsmål om regeringens visioner for livslang læring, men som overhovedet ikke berører livslang læring og hele uddannelsesproblematikken en eneste gang i sit svar.

Det, der er realiteten med regeringens såkaldte genopretningspakke, er jo, at der bliver indført en meget, meget væsentlig forhøjet brugerbetaling på en lang række kurser på VUC og på hf enkeltfag, som ville være i stand til at opkvalificere den arbejdsstyrke, vi har så hårdt brug for i fremtiden, og som vi har så hårdt brug for er i stand til at omstille sig til det arbejdsmarked, der hele tiden skifter i forhold til fokus og i forhold til behov. Det er noget, regeringen selv har slået meget hårdt på, men som det nu åbenbart er fuldstændig ligegyldigt at efterleve.

Den livslange læring, den mulighed for at efteruddanne sig og omskole sig er jo fuldstændig uvurderlig, hvis man spørger en hvilken som helst ekspert, også på økonomi. Derfor synes jeg da, det er meget interessant, at undervisningsministeren overhovedet ikke kommer ind på det der fokus på den livslange læring i sit svar.

Kl. 16:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:48

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Man kunne jo godt anføre, at det er lige så interessant, som at ledende kræfter hos Socialdemokraterne og SF er fuldstændig ude af stand til at svare på de spørgsmål, der bliver rettet fra regeringens side til

S' og SF's ledende kræfter, om, hvordan de egentlig vil magte dansk økonomi, for så vidt at de fik magt, som de har agt.

Situationen er jo den, at det hænger uløseligt sammen. Vi bruger flere penge på uddannelse i 2011, end vi nogen sinde tidligere har gjort. På mit ressortområde bruger vi ca. 100 mio. kr. mere i 2011, end vi gjorde i 2010, og det var et historisk højt niveau. Det der nedskæringssspørgelse, som SF prøver at mane frem, hver gang vi taler om regeringens uddannelsespolitik, er simpelt hen en myte og et falskneri i forhold til de penge, vi rent faktisk bruger.

Men det, der jo er udfordringen, er, at samtidig med at vi i Danmark klart er berørt af den internationale økonomiske krise og danske virksomheder er pressede, kan vi ikke gå ud og pålægge dem flere udgifter og omkostninger og afgifter i vores forsøg på at hente vælgere ind, der skulle stemme på os, fordi vi ikke gør noget, der er ubehageligt.

Det, som jeg synes at S og SF skal forholde sig til, er, hvordan man rent faktisk vil finansiere sin egen uddannelsespolitik, for man står her hver eneste onsdag og skoser regeringen for at tage hånd om dansk økonomi, alt imens man lover guld og grønne skove, som man overhovedet ikke har finansiering til i sine planer.

Kl. 16:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 23, er ligeledes til undervisningsministeren og ligeledes af fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 16:49

Spm. nr. S 1019

23) Til undervisningsministeren af:

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Er det efter ministerens opfattelse hensigtsmæssigt, at de mange mennesker, der på grund af krisen har skullet skifte til et helt nyt jobindhold, nu skal betale et femcifret deltagergebyr for at være omstillingsparate på det danske arbejdsmarked?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Pernille Vigsø Bagge bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:49

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Er det efter ministerens opfattelse hensigtsmæssigt, at de mange mennesker, der på grund af krisen har skullet skifte til et helt nyt jobindhold, nu skal betale et femcifret deltagergebyr for at være omstillingsparate på det danske arbejdsmarked?

Kl. 16:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Undervisningsministeren.

Kl. 16:49

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det vil i rigtig mange sammenhænge være naturligt, hvis man har skiftet til et nyt job med et nyt jobindhold, at virksomheden også går ind og understøtter, at man får opkvalificering. Bl.a. har industrien også massive fonde, som de også bruger på at uddanne deres egen arbejdskraft. For det er jo faktisk sådan, at det offentligt finansierede uddannelsessystem er målrettet mod at skabe mobilitet generelt på arbejdsmarkedet og ikke i forhold til den specifikke jobfunktion. Det er faktisk på den måde, den offentligt finansierede voksen- og efteruddannelse adskiller sig fra den virksomhedsfinansierede.

Det er korrekt, at hvis man f.eks. har en lang videregående uddannelse og bliver ansat i et job bl.a. på faglært niveau, skal man selv bidrage, enten qua virksomheden eller med egne midler. Det er ud fra en betragtning om, at vi gerne vil målrette og prioritere de

økonomiske ressourcer, vi har i voksen- og efteruddannelsessystemet, særlig til de kortuddannede og de ufaglærte eller til personer, som er i risiko for at ryge helt uden for arbejdsmarkedet, og det er de kortuddannede, der har størst risiko for det.

Men jeg vil bare gentage mit svar på det første spørgsmål, nemlig at fru Pernille Vigsø Bagge ikke behøver at frygte, at det går i retning af, at den offentlige voksen- og efteruddannelsesindsats kommer i nærheden af det lave niveau, som vi overtog, da VKO-flertallet satte sig på indflydelsen i 2001. Faktisk bruger vi mange milliarder kroner mere nu både på uddannelse generelt og på voksen- og efteruddannelse, end man gjorde forud for regeringsovertagelsen.

Så vi har hele tiden prioriteret området og gør det fortsat i 2011, men lige i øjeblikket er situationen jo den, at vi i modsætning til S og SF sideløbende også tager hånd om den overordnede økonomiske dagsorden, for det er forudsætningen for, at vi både har velfærd på kort sigt og på lang sigt i det danske samfund.

Kl. 16:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 16:51

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Virkeligheden er jo, at regeringen sparer 5 mia. kr. på uddannelsesområdet over de kommende år. Virkeligheden er jo, at den mand, der er uddannet oliefyrstekniker, men som på grund af udfasning af oliefyr er nødt til at skifte job og måske er nødt til at skulle lære noget tysk for at kunne blive erhvervschauffør syd for grænsen, er nødt til selv at punge ud i et omfang, der nærmer sig 10.000 kr., for at kunne få et sprogkursus på VUC – penge, som man ikke kan forvente at den lokale vognmand, hvor han skal ansættes, har råd til at betale.

Det er så interessant, når vi snakker om folk, der skal omskoles og folk, der har problemer med at få fodfæste på arbejdsmarkedet, at her har især Udkantsdanmark et stort problem. Med de brugerbetalingsforudsætninger, regeringen lægger frem med genopretningspakken, er det jo sådan, at det i Udkantsdanmark især er VUC'erne, der vil blive ramt, og man anslår, at en lang række VUC'er i Udkantsdanmark vil blive så berørt af det her, at de ikke kan oprette fag og måske må lukke afdelinger. Se, det er noget, der virkelig påvirker den arbejdsstyrke, som ministeren taler om at erhvervslivet skal tage hånd om.

Altså, jeg synes også, at erhvervslivet skal tage hånd om uddannelsen af arbejdsstyrken, og jeg synes, at erhvervslivet skulle sætte langt flere praktikpladser til rådighed til de unge og i det hele taget gøre en større indsats for, at vi får en veluddannet arbejdsstyrke. Men når erhvervslivet ikke ser ud til at have stor lyst til det i en krisetid, ville det måske være rigtig fin investering, hvis regeringen havde ambitioner om at efteruddanne arbejdsstyrken alligevel, især når folk skal omstille sig i et omskifteligt samfund og på et omskifteligt arbejdsmarked.

Hvad gør den her oliefyrstekniker? Han gør ikke andet end at stille sig op i arbejdsløshedskøen, for han har ikke råd til at betale 10.000 kr. til et tyskkursus. Det er det, der er virkeligheden, og det synes jeg at ministeren skulle forholde sig meget konkret til.

Kl. 16:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:53

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak. Nu er fru Pernille Vigsø Bagge inde på, at regeringen ikke gør noget som helst for uddannelsessektoren, og det er jo simpelt hen så uberettiget, som det kan være, men det er jo en del af den populistiske

ske tilgang, man har. Man prøver at nedgøre regeringens politik og den indsats, vi gør, for selv at høste roserne.

Jeg vil bare lige understrege, at vi i forligskredsen, hvor SF ikke er med, har afsat over 2 mia. kr. til at skabe flere praktikpladser til unge, som skal ud og nu have den uddannelse, som nogle blev snydt for, bl.a. også i 1990'erne. Så vi har foretaget en historisk satsning på det område.

Derudover er det jo ikke sandfærdigt, når det bliver sagt, at vi generelt skærer ned på uddannelsesområdet. Faktisk bruger vi flere penge i uddannelsessektoren i 2011 end nogen sinde tidligere. Vi satser målrettet på at give mange flere af dem, der kommer ind i uddannelserne nu, en ordentlig uddannelse. Fru Pernille Vigsø Bagge overser jo også den kendsgerning, at hvor mange tidligere måske valgte at bruge voksen- og efteruddannelser til at komme videre, er der langt flere, der vælger ordinære uddannelser nu.

Vi havde et historisk højt optag – det største optag nogen sinde – til de videregående uddannelser i august måned, og deraf følger, at vi samlet set satser mere på uddannelse, end vi nogen sinde tidligere har gjort i det danske samfund.

Kl. 16:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 16:54

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg anerkender fuldt ud, at vi har nogle fælles målsætninger om, at 95 pct. af de unge skal tage en ungdomsuddannelse og 50 pct. skal tage en videregående uddannelse. Jeg er helt sikker på, at når vi ligesom og rasler nede på omkring 80 pct., vil det også komme til at koste nogle penge at få flere med på uddannelsesvognen.

Jeg er bare nødt til at sige, at der også er rigtig mange voksne mennesker, som er nødt til at omskole sig for at kunne klare sig i det her samfund, for ikke at blive en del af den lange arbejdsløshedskø, der i forvejen er al for lang. Og så kan det jo ikke nytte noget, at ministeren står her og prøver at bortforklare, at man med genopretningspakken, som jo i virkeligheden er en besparelse, har sparet rigtig mange milliarder på uddannelse. Vil ministeren dog ikke det mindste anerkende, at man i de kommende overslagsår i undervisningsministerens eget ministerium sparer 5 mia. kr. på uddannelse i Danmark?

Kl. 16:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:55

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Nej, det vil jeg ikke, for det gør vi ikke. I modsætning til SF har jeg nu en erfaring med at sidde der og se, hvad der sker med pengene. Samlet set udbetaler vi flere penge på Undervisningsministeriets område, end vi gjorde sidste år, hvor det var på det højeste niveau nogen sinde. Det er sandheden, og man kan slå op i finansloven og tjekke det. Jeg kan også betrygge fru Pernille Vigsø Bagge om, at den opfattelse, som hun nu her fejlagtig udbreder, også vil kunne modbevises, når vi kommer frem til regnskabsåret. Det, der sker i øjeblikket, er, at der kommer så mange ind i uddannelsessystemet, at alene udgiften til SU presses voldsomt op.

Så der er ikke tale om nogen besparelser, men i modsætning til S og SF finansierer vi den merudgift, og det gør vi jo, ved at vi sammen med Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne har taget hånd om dansk økonomi og har tilvejebragt de ekstra ressourcer, som vi bl.a. bruger til uddannelse.

Men det kunne jo være interessant for en gangs skyld at høre SF udtrykke noget om deres egen politik, når de lover guld og grønne

skove på uddannelsesområdet, og måske give en forklaring til de mange voksne, som ikke selv fik en uddannelse, da de var unge, og som SF nu prøver at få som vælgere, hvor de vil finde de 5 mia. kr., som de ikke har finansieret i f.eks. det folkeskoleudspil, som de har lagt frem. Det typiske for SF og Socialdemokraterne er jo, at de i øjeblikket lover befolkningen at gøre en hel masse, men de har ikke tilvejebragt én krone til at finansiere det.

Kl. 16:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 16:57

Pernille Vigsø Bagge (SF):

S og SF's folkeskoleudspil er finansieret med en lønsumsafgift for bankerne på 2 mia. kr. årligt. Det kan man læse om i »En Fair Løsning« og »Fair Forandring«, og det er man meget velkommen til. Man kan se det på vores hjemmeside, og så får vi det reklameindslag her.

Jeg synes, det er meget interessant, at vi skal diskutere finansiering, fordi regeringens folkeskoleudspil finansieres, ved at man tager SU'en fra de hjemmeboende. Det synes jeg er vældig interessant, for det har regeringen jo ikke flertal for i SU-forligskredsen, eller man har i hvert fald ikke været i stand til at forhandle sig frem til, at det skulle være resultatet af SU-forhandlingerne. Hvordan vil regeringen finansiere alle løfterne på folkeskoleområdet, når det ikke lykkes at finansiere det på SU'en for de hjemmeboende? Vi er lidt ude over det her spørgsmål, men jeg synes, det er meget relevant at få frem, fordi hvis der er noget, der er en sandhed, så er det jo, at vi har stillet spørgsmål til Finansministeriet om, hvordan man så vil finansiere regeringens folkeskoleudspil, og ikke fået noget svar – endnu i hvert fald.

Kl. 16:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:58

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Nej, for det ville jo være at foregribe begivenhedernes gang i SU-forligskredsen. Jeg har faktisk ikke tillid til, at det ender med, at SF og Socialdemokraterne til trods for den økonomiske uansvarlighed, som der lægges for dagen, og det gør der jo, afslutter SU-forhandlingerne med en konstatering af, at SU-udgifterne over de kommende år skal stige bare fra 2009 til 2014 med 2 mia. kr. – vupti, dem snupper vi også lige – uden at have finansieringen på plads i eget udspil.

Så vil jeg bare lige for at præcisere noget sige, at S-SF's folkeskoleudspil vil alene det første år vil betyde 5 mia. kr. i udgifter og ikke 2 mia. kr. som angivet. Men det, der er hovedproblemet, og det er jeg nødt til at understrege over for fru Pernille Vigsø Bagge, der igen og igen sammen med partifæller og ligesindede hos Socialdemokraterne lover folk, at alt bliver bedre, hvis nu bare S og SF kommer til, at man i sin samlede økonomisk plan mangler 18 mia. kr., som der simpelt hen ikke er redegjort for. Derudover har man som fugle på taget 15 mia. kr., som man håber arbejdsmarkedets parter vil sørge for. Det er jo situationen, og derfor er det meget taknemligt for SF at stille sig herved i spørgetiden og sige: Hvorfor vil regeringen ikke bruge penge på dette ene gode formål? Jamen det er jo, fordi vi samlet set er nødt til at prioritere ressourcerne i det danske samfund. Vi er ikke blevet rigere af finanskrisen. Vi er faktisk blevet fattigere, ligesom alle andre verdens lande faktisk er blevet det.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Pernille Vigsø Bagge. Tak til undervisningsministeren.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 24, er til socialministeren stillet af hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:59

der findes fra projekterne om hverdagsrehabilitering i Fredericia, Høje Taastrup og Odense kommuner.

Projektet indeholder både støtte til implementeringen og til en grundig evaluering. Og netop det er meget væsentligt for at sikre en optimal anvendelse af metoderne og fortsat udvikling af de gode erfaringer.

Erfaringerne viser bl.a., at træning er vejen frem i forhold til at gøre den enkelte borger mere selvhjulpne og dermed forbedre den enkeltes livskvalitet, og at det i høj grad kan betale sig for kommunerne at satse på dette.

Kl. 17:02

Spm. nr. S 1004

24) Til socialministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Vil ministeren vurdere og forholde sig til udviklingen som beskrevet i ritzautelegrammet »Danmark kan spare milliarder på ældrepleje« af 24. januar 2011, hvori det beskrives, hvordan Fredericiamodelen, der skal sikre bedre genoptræning til ældre, udbredes til andre kommuner, samt sikre, at der kommer en ordentlig evaluering og vidensspredning – eksempelvis i samarbejde med Kommunernes Landsforening og Fredericia Kommune – så udbredelsen af Fredericiamodelen medfører landspolitiske forbedringer for de ældre, således at de gode erfaringer bedst muligt kommer de ældre til gavn?

Kl. 16:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:59

Martin Henriksen (DF):

Tak for ordet. Spørgsmålet er:

Vil ministeren vurdere og forholde sig til udviklingen som beskrevet i ritzautelegrammet »Danmark kan spare milliarder på ældrepleje« af 24. januar 2011, hvori det beskrives, hvordan Fredericiamodelen, der skal sikre bedre genoptræning til ældre, udbredes til andre kommuner, samt sikre, at der kommer en ordentlig evaluering og vidensspredning – eksempelvis i samarbejde med Kommunernes Landsforening og Fredericia Kommune – så udbredelsen af Fredericiamodelen medfører landspolitiske forbedringer for de ældre, sådan at de gode erfaringer bedst muligt kommer de ældre til gavn?

Kl. 17:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Socialministeren.

Kl. 17:00

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Ja, jeg har hørt mange gode ting om projektet fra Fredericia Kommune – Fredericiamodelen, som den også kaldes – og jeg var selv i Fredericia Kommune i efteråret 2010, hvor jeg blev præsenteret for deres projekt og hørte om de gode erfaringer, som de har gjort med projektet indtil videre.

Jeg ved også, at der rundt om i landets kommuner er sat rigtig mange gode initiativer i gang, der handler om forebyggelse, træning, hjælp til selvhjælp, bl.a. i forhold til ældre borgere.

Jeg mener, at forebyggelse og hjælp til selvhjælp er nogle af hjørnestenene i en god ældrepleje. Det følger jo allerede af serviceloven i dag. Jeg synes derfor også, at det er positivt, at en undersøgelse viser, at 90 pct. af landets kommuner har planer om lignende projekter. Det viser, at der er en enorm interesse i kommunerne for at tænke i nogle nye løsninger, der er til gavn for både borgerne og kommunen.

Netop fordi det er så vigtigt, har Servicestyrelsen under Socialministeriet i mandags indgivet en ansøgning til ABT-fonden om midler til et projekt, der har til formål at gennemføre en national implementering i alle landets kommuner af metoden Hverdagsrehabilitering på ældreområdet. Formålet med projektet er på forskellig vis at understøtte indførelsen af hverdagsrehabilitering i landets kommuner. Projektet tager udgangspunkt i de gode erfaringer og de gode metoder,

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 17:02

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Det synes jeg var et rigtig godt svar fra ministeren, og det vil jeg også meget gerne bede om bliver sendt over skriftligt til Socialudvalget, for det lader til, at der er lidt fremdrift på området, og at man faktisk også forsøger at koordinere indsatsen, i hvert fald bedre, end man har gjort hidtil. Så det synes jeg er rigtig godt, netop fordi der jo rent faktisk er de her muligheder for at skabe forbedringer for de ældre, så de simpelt hen bliver i stand til at være mere selvhjulpne i eget hjem.

Jeg kunne godt tænke mig høre, om ministeren kunne blive mere præcis, i forhold til hvordan den her udbredelse af »Længst muligt i eget liv« kommer til at foregå. Vil det f.eks. være Fredericia Kommune, der får en rolle i forhold til at udbrede det til andre kommuner? Man kunne f.eks. forestille sig, at de ville have en vidensbank, som andre kommuner kunne slå op i, hvis de havde nogle spørgsmål, som de ønskede at få svar på, i forbindelse med at de implementerede det ude i deres kommune.

Kl. 17:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:03

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Da jeg besøgte Fredericia Kommune, fortalte de, at de nærmest blev kimet ned af andre kommuner og personer, som meget gerne ville høre om Fredericiamodelen. Jeg er sikker på, at Fredericia Kommune fremadrettet også meget gerne vil bidrage med deres gode erfaringer og deres gode projekter. Jeg tror også gerne, at de vil have, at der er nogle, der hjælper med at sørge for, at det bliver implementeret i landets kommuner, for ligesom at aflaste det tryk, der er på deres telefoner. Derfor er det Servicestyrelsen, der står for den her ansøgning til ABT-fonden, og det er også Servicestyrelsen, der skal sørge for, at det bliver implementeret rundt om i landets kommuner. Men Fredericiamodelen og Fredericia Kommune vil jo helt klart stadig væk have en central rolle i forhold til at kunne trække på de gode erfaringer.

Kl. 17:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 17:03

Martin Henriksen (DF):

Har ministeren nogen idé om, hvornår det her ville kunne komme op at stå? For det er jo et projekt, der er gode erfaringer med, og som kommer de ældre til gavn. Hvis det er sådan, at det nu skal rulles ud i de fleste kommuner, og det er der meget der taler for er en god idé, hvor hurtigt kan det så komme op at stå? Hvor hurtigt vil Servicesty-

relsen være i stand til at rådgive kommunerne om, hvordan de skal indrette sig, og være i stand til at rådgive om, hvordan medarbejderne i kommunerne skal uddannes?

For jeg går ud fra, at efteruddannelse også er noget af det, som kommer til indgå i strategien på området, fordi det netop er et forsøg, hvor nogle hjemmehjælpere, som gør det rigtig godt, går fra at yde sådan en mere traditionel hjælp i hjemmet til at skulle være ude at genoptræne de ældre, så de bliver mere selvhjulpne. Så vil efteruddannelse være noget af det, der indgår i det, og hvornår tror ministeren at det vil komme op at stå, sådan at det kan blive rullet ud i kommunerne?

Kl. 17:04

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:04

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu har vi jo sendt ansøgningen af sted til ABT-fonden, og jeg håber da selvfølgelig på en hurtig behandling af ansøgningen. Jeg ved ikke præcis, hvornår man har været igennem alle ansøgninger, og hvordan det falder ud, men partierne bag ABT-fonden og forligskredsen skal selvfølgelig informeres om det her. Og jeg vil med glæde sende selve beskrivelsen af projektet til Socialudvalget, for deri står det mere udførligt, hvordan man har tænkt sig, at man skal kunne implementere det i landets kommuner.

Kl. 17:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 17:05

Martin Henriksen (DF):
Jeg tror, jeg frafalder.

Kl. 17:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hermed er spørgsmålet sluttet.

Spørgsmål 25 er ligeledes til socialministeren og ligeledes af hr. Martin Henriksen.

Kl. 17:05

Spm. nr. S 1005

25) Til socialministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Frygter ministeren, at der er kommuner, der, jf. Ældresagens bekymringer i Ritzautelegrammet »Danmark kan spare milliarder på ældrepleje« af 24. januar 2011, benytter muligheden til at indføre en »discountudgave« af Fredericiamodellen, der medfører forringelser for de ældre i stedet for forbedringer?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Martin Henriksen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:05

Martin Henriksen (DF):

Frygter ministeren, at der er kommuner, der, jf. Ældresagens bekymringer i Ritzautelegrammet »Danmark kan spare milliarder på ældrepleje« af 24. januar 2011, benytter muligheden til at indføre en »discountudgave« af Fredericiamodellen, der medfører forringelser for de ældre i stedet for forbedringer?

Kl. 17:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Socialministeren.

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Spørgsmålet hænger sammen med det forrige spørgsmål, og den ansøgning, som Servicestyrelsen lige har indgivet til ABT-fonden, har netop det formål at gennemføre en national implementering af metoden, hverdagsrehabilitering på ældreområdet, i alle landets kommuner, således at vi understøtter implementeringen af en god model for hverdagsrehabilitering i kommunerne. Men jeg vil også gerne understrege, at jeg har en klar forventning om, at kommunerne også i de kommende år vil være i stand til at sikre en ældrepleje høj kvalitet, uanset valg af model.

Der er generelt et behov for at udvise økonomisk tilbageholdenhed i dansk økonomi, og det er derfor vigtigt, at kommunerne prioriterer de økonomiske midler fornuftigt og skaber effektive løsninger til gavn for både borgerne og kommunen inden for de rammer, de har. At tænke forebyggelse, træning og hjælp til selvhjælp ind i ydelserne til borgerne ændrer ikke på princippet om, at den enkelte borger skal tildeles hjælp på baggrund af en konkret og individuel vurdering af behovet.

Det er meget vigtigt for mig, at rehabilitering ikke bare bruges som en spareøvelse. Det skal være med til at skabe værdi for den enkelte i form af øget livskvalitet og selvhjulpethed. I artiklen, som spørgeren refererer til, hører vi om den 93-årige Søren Madsen, som fik hjælp morgen, middag og aften, og som efter genoptræning stort set kan klare sig selv. At kunne klare sig selv er det, der er med til at give ham den størst mulige frihed og dermed også en højere livskvalitet, fordi han ud over at have fået det fysiske bedre også kan tilrettelægge sin hverdag uden at være afhængig af, hvornår andre kommer i hans hjem. FOA's rundspørge viser også, at de fleste kommuner allerede har planer om at efterligne modellen for projektet i Fredericia.

Jeg synes, det er meget positivt, at kommunerne samarbejder og udveksler erfaringer med henblik på at nå de bedst mulige løsninger.

Kl. 17:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 17:07

Martin Henriksen (DF):

Tak. Nu vil jeg nok prøve lidt at være djævelens advokat, for vi har jo før set eksempler på, at der er kommuner, som mildest talt prioriterer ret dårligt på ældreområdet, til trods for at de faktisk har fået ekstra ressourcer fra Folketingets side, fra regeringens og Dansk Folkepartis side. Og nu lægger man op til en ordning, hvor man sætter ekstra ind i starten, bruger nogle ekstra økonomiske ressourcer i starten på at genoptræne den ældre, så den ældre kan blive selvhjulpne i hjemmet, og så har man på sigt rent faktisk mulighed for at spare nogle midler – det kan være fornuftigt nok, for de penge kan eksempelvis blive brugt på andre forbedringer, f.eks. inden for ældreområdet – men frygten er jo så, at der er nogle kommuner, der lader være med at gøre den ekstra indsats i starten og så bare indkasserer de midler, som der er mulighed for at indkassere, hvis man glemmer det gode og kun husker det dårlige.

Så hvordan vil ministeren sikre eller i hvert fald gøre en indsats for at sikre – der er jo kommunalt selvstyre – at vi kommer efter de kommuner, som forsøger at gøre det her? For uanset at der er mange gode ting at sige om projektet, er der jo også en bekymring i nogle ældreorganisationer for, at der er kommuner, der vil forsøge at misbruge det her, sådan at det rent faktisk ikke bliver en forbedring for de ældre.

Kl. 17:08

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:08

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Den her hverdagsrehabilitering og træning til selvhjælp skal jo indføres på den rigtige måde, for hvis det ikke bliver gjort på den rigtige måde, får man jo ikke det gode resultat, som man meget gerne vil have, nemlig at de ældre bliver mere selvhjulpne. Så kommunerne får intet ud af at lave en eller anden form for discountudgave eller bare skrive ned og lave en papirtiger, hvor der står, at de vil gøre det og det, og så gør de det ikke alligevel, for de slipper ikke for det, der hedder den konkrete individuelle vurdering, hvor man skal gå ind og se på, hvad det er for et behov, den ældre har.

Det står meget klart og tydeligt i serviceloven, at kommunerne har et ansvar for og en forpligtelse til at sikre hjælp til ældre, som ikke kan klare sig selv. At skrive det på et papir, er ikke det samme, som at de ældre kan klare sig selv. Man skal også gøre noget målrettet for at kunne komme derhen, hvor den ældre bliver mere selvhjulpent, og hvor kommunen ud over øget livskvalitet til den ældre så får den ekstra bonus, at de kan spare nogle penge på hjemmehjælp og på hjemmeplejen, penge, som de så kan bruge andre steder, f.eks. inden for ældreområdet.

Kl. 17:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 17:09

Martin Henriksen (DF):

Det ville være dejligt, hvis ministeren, selv om der er kommunalt selvstyre, måske kunne være lidt mere konkret med hensyn til, hvordan man kunne kontrollere, at de kommuner, der forsøger at implementere det her, rent faktisk også gør det, som er hensigten med projektet.

Spørgsmålet skal nok også stilles skriftligt, men nu spørger jeg mundtligt, det kan være, jeg kan få svar på nu, om ministeren er bekendt med, om antallet af klagesager f.eks. er steget i nogle af de kommuner, hvor man er begyndt at indføre det her projekt. Det kunne være interessant at se, om der i nogle kommuner – man kunne selvfølgelig godt kigge på Fredericia, men måske også på andre kommuner, som har indført det eller er begyndt at indføre det – f.eks. er kommet flere klagesager fra ældre eller fra pårørende, som mener, at deres familiemedlemmer ikke længere får den hjælp, de har behov for, fordi kommunen er startet på et projekt »Længst muligt i eget liv«. Jeg vil gerne vide, om det er noget, ministeren har et svar på eller en fornemmelse af.

Kl. 17:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:10

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg ved faktisk ikke, om der er sket en stigning i antallet af klagesager i de kommuner, hvor man er begyndt at arbejde med »Længst muligt i eget liv« som i Fredericia Kommune. Det har vi faktisk ikke noget kendskab til, men det kunne da være interessant at se og høre, om det stort set er, som det plejer at være, eller om der er sket et skred.

Umiddelbart forstod jeg det sådan, da jeg besøgte Fredericia Kommune og besøgte en ældre, som havde været igennem det her »Længst muligt i eget liv«, at man var meget påpasselig med, at den ældre selvfølgelig skal spille med; ellers får man ikke det gode resultat i forhold til hjælp til selvhjælp. Det er jo ekstremt vigtigt, for ellers lykkes det jo ikke.

Men det kan undersøges, så send endelig et skriftligt spørgsmål, så svarer jeg gerne tilbage.

Kl. 17:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 17:11

Martin Henriksen (DF):

Mit sidste spørgsmål skal så være, om man – når vi nu skal holde øje med, om de kommuner, der implementerer det, gør det på en ordentlig måde, så det har den ønskede effekt – fra ministeriets side vil have en dialog med og vil inddrage de forskellige organisationer. I det ritzautelegram, vi taler om her, er det jo Ældre Sagen, der giver udtryk for nogle bekymringer, og så kunne det måske være relevant – det er så en opfordring – om ministeren og ministerens ministerium drøftede tingene med bl.a. Ældre Sagen og spurgte, om de så nogle tendenser ude i kommunerne, der gik i den forkerte retning. For alle er jo sådan set enige om, at det er et godt projekt, det skal bare implementeres på den rigtige måde. Så jeg synes også, det er vigtigt, at man inddrager de organisationer, som er brugerorganisationer i det her, så man er sikker på, at det kommer til at fungere på en ordentlig måde. Så det skal være min opfordring.

Jeg vil i øvrigt godt kvittere for ministerens positive svar.

Kl. 17:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:12

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Vi har et rigtig godt klagesystem, men vi har også nogle rigtig stærke organisationer, og jeg har hyppigt haft møde med Ældre Sagen, som er en rigtig god vagthund på det her område. Så jeg har helt klart tænkt mig at fortsætte den gode dialog, jeg har med Ældre Sagen, bl.a. når de kan mærke, at der er noget, der ændrer sig eller kører skævt, eller der er en tendens i en eller anden retning, som vi ikke bryder os om, ligesom jeg synes, det er vigtigt også at høre fra fagbevægelsen, f.eks. FOA, hvordan deres medlemmer tager det her. Jeg synes, det er meget vigtigt at have en god dialog med brugerne og med de organisationer, vi har, og selvfølgelig også med kommunerne i forhold til at sikre, at det her bliver en succes, for det, jeg har set i Fredericia Kommune, synes jeg virkelig er noget, vi skal unde vores ældre også i andre af landets kommuner.

Kl. 17:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Martin Henriksen.

Den næste spørgsmål, det sidste spørgsmål, spørgsmål 26, er ligeledes til socialministeren, og det er stillet af hr. Henrik Brodersen.

Kl. 17:13

Spm. nr. S 1026

26) Til socialministeren af:

Henrik Brodersen (DF):

Vil ministeren være indstillet på at sanere Nordbyen i Slagelse som led i regeringens plan om at fjerne ghettområder, og hvilke initiativer mener ministeren i bekræftende fald konkret der bør tages for at opnå dette?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Henrik Brodersen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:13

Kl. 17:16

Henrik Brodersen (DF):

Vil ministeren være indstillet på at sanere Nordbyen i Slagelse som led i regeringens plan om at fjerne ghettoområder, og hvilke initiativer mener ministeren i bekræftende fald konkret der bør tages for at opnå dette?

Kl. 17:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Socialministeren.

Kl. 17:13

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Regeringens ghettostrategi indeholder 32 forskellige initiativer, der kan bidrage til at bekæmpe ghettodannelsen i Danmark. Vi har samtidig afsat betydelige midler til indsatsen. Kommuner og boligorganisationer har således fået en hel masse konkrete redskaber, der kan bruges i ghettoområderne.

Vi kan ikke fra centralt hold beslutte, hvilke redskaber der skal bruges i de enkelte områder, men regeringen har taget initiativ til et strategisk samarbejde med de kommuner, der har ghettoområder. Formålet med det strategiske samarbejde er at sikre dialog mellem os og kommunerne og selvfølgelig også at forpligte kommunerne til at igangsætte og følge op på ghettoindsatsen. I onsdags tog vi hul på samarbejdet med et møde mellem alle borgmestre fra kommuner med ghettoer og de relevante ministre. Ringparken, som ligger i Nordbyen i Slagelse, er på listen over ghettoområder i Danmark. Hvilke konkrete initiativer der skal tages i Ringparken, er en lokal beslutning. Det er Slagelse Kommune og boligorganisationerne, der kender forholdene i Ringparken og dermed også de udfordringer og potentialer, der er i lokalområdet.

Kl. 17:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Henrik Brodersen.

Kl. 17:14

Henrik Brodersen (DF):

Jeg blev også meget glad, da det initiativ blev taget og man fik samlet borgmestrene for de berørte områder.

Jeg står her med en side, som meget godt beskriver hverdagen i Nordbyen, hvor der er bål og brand, og hvor den lokale borgmester ikke har nogen intentioner om eksempelvis at rive boligblokke ned. Hverdagen er bare således i Ringparken i Slagelse, at der er bål i gaderne stort set en gang om ugen. Kommunen har stort set spillet faldt over for de tiltag, der skal gøres. Der er nogle medarbejdere, som ligger vandret for at nå det; det er bare ikke nok. Politiet siger, at de gør, hvad de kan. De har bare ikke anholdt en eneste endnu, selv om man faktisk kender navnene på de 30 personer, der raserer derude.

De få mennesker, som bor ude i Ringparken, og som rent faktisk forsørger sig selv, burde jo kunne sove trygt om natten, så de kunne komme op at passe deres arbejde næste dag. De ligger på albuerne, fordi der bliver sat ild til alting derude. Man kan stort set ikke stille en bil, uden at den bliver brændt af. Der er en journalist, som meget fint har beskrevet hverdagen. Han har ikke engang været uartig i sine udtalelser. Afstraffelsen kom omgående: Hans bil blev også brændt af. Sådan har hverdagen bare været. Der er simpelt hen lovløse tilstande i Nordbyen.

Derfor synes jeg, at det var et åbenlyst og rigtig godt tiltag, hvis man eksempelvis kunne sanere byen, sådan at kulturen blev helt anderledes. Jeg står sådan set bare her for at få et godt råd og for at høre, om ikke det var sådan, at ministeren direkte kunne gøre nogle tiltag og sige, hvilken vej man skal gå for at redde Slagelse, hvis man kan sige det sådan.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:16

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Vi ministre, der står bag det møde, der var med borgmestrene i sidste uge, er sammen om de her 32 konkrete initiativer. Det er en bred vifte, og nogle af dem kan være ganske velegnede i Ringparken i Nordbyen i Slagelse Kommune. Det er svært for os konkret at pege på, hvad det er, der skal til i netop det område. Der er jo en årsag til, at man er på ghettolisten. Det er, fordi der er problemer, men man løser dem bedst, ved at der er et samarbejde mellem kommunen og boligorganisationerne. Så jeg håber da også, at den boligorganisation, den boligforening, der ligger i Ringparken, selv er med på, at det skal tages nogle konkrete initiativer, at der skal ske en konkret indsats.

Vi kan ikke fra Christiansborgs side gå ind og bestemme, hvad der skal ske specifikt i et enkelt område, fordi der jo er en boligorganisation og der jo også er et beboerdemokrati, som skal være med i det her. Men jeg vil da helt klart håbe, at borgmesteren i Slagelse Kommune er blevet inspireret af det møde, som vi havde i sidste uge, for der kunne de andre kommuner fortælle om rigtig mange gode erfaringer og initiativer.

Kl. 17:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Henrik Brodersen.

Kl. 17:18

Henrik Brodersen (DF):

En af de ting, jeg bare peger på, er, at der i de sidste 10-15 år er blevet taget et utal af initiativer til alt muligt. Der er ikke nogen tilbud, der ikke eksisterer i Nordbyen i Slagelse. Det skulle da lige være dybhavsdykning eller et eller andet, men ellers kan man simpelt hen alt muligt derude, og alligevel ser vi, at det ikke bliver belønnet med andet en raseren fra den ene ende til den anden.

Jeg mener bare, at hvis de kan fungere nogle andre steder, eksempelvis i Aarhus, hvor der er blevet taget initiativer til det, var det måske også løsningen for Slagelse, og ministeren og staben omkring hende kunne måske være behjælpelig med at sige over for Slagelse, at det her måske var vejen frem.

Kl. 17:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:18

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Vi har præsenteret alle de konkrete initiativer og sagt: Brug nogle af dem. Vi har en bred palet her, og noget af det kan sammensættes, så man får en rigtig god og målrettet indsats over for de problemer, der er i et specifikt område.

Noget af det, som jeg hører fra Ringparken, minder om noget af det, som jeg også har hørt fra f.eks. Tingbjerg her i Københavns Kommune, hvor man havde nogle enkelte unge, som virkelig ødelagde det for mange af de andre, og som også brugte skydevåben. Der har man rigtig gode erfaringer, som vi har adapteret ind i vores ghettostrategi. Der har man nogle rigtig gode erfaringer med at tage fat i de familier, hvor der var problembørn – man kendte også navnene på dem – og give dem chancen for en ny start et nyt sted. Det har vi så fået ind i ghettostrategien. Vi har fået sat penge af, 20 mio. kr. over 4 år, til at man som kommune specifikt kan gå ind og pege nogle familier ud og spørge dem, om det ikke var en god idé, at de fik en ny start et nyt sted, og så kunne de få penge fra den her pulje,

der er vedtaget af satspuljepartierne og i finansloven, og derved få fjernet nogle af dem, som skaber problemerne i området, for det kan også være med til virkelig at gøre en forskel.

Kl. 17:19

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Henrik Brodersen.

Henrik Brodersen (DF):

Jeg tager også imod det forslag. De stramninger, der er blevet taget nu, er måske også i sidste øjeblik, hvis ikke det hele skal være et stort ragnarok rundtomkring i vores byer. Jeg ser bare på alle de udgifter, som rent faktisk ligger i det her. Det er tit og mange gange måske 30 eller 50 personer, som raserer området hver evig eneste gang. Det er vores ordensmagt, som må give fortabt. Det er vores brandvæsen, som ikke tør køre ind i områderne. Igen er det sagesløse mennesker, hvis værdier går tabt, fordi der er nogle, som bare skal have lov at hæрге. Derfor har jeg det bare sådan, at vi måske burde stramme op om lige præcis de områder og sige: Hvis det ikke er sådan, at man kan, jeg var lige ved at sige indfange dem her, ja, så må man jo i hvert fald gøre det sådan, at det ikke er til at bo disse steder for de mennesker, der er skruet sådan sammen i hovedet.

Det er ikke kun i selve Ringparken, men også i de omliggende villakvarterer, at folk ikke vil bo. De kan ikke sælge deres huse, fordi man simpelt hen ikke vil bo deroppe, fordi det næste gang måske er dem, det går ud over. Så det har meget, meget store konsekvenser menneskeligt for både for dem, som bor i området, og for naboerne til området. Derfor er det i sidste øjeblik, at der bliver taget hånd om det her, synes jeg.

Kl. 17:21

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:21

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Det er også derfor, vi har vedtaget mange konsekvente værktøjer og redskaber. Vi har faktisk også i forvejen nogle rigtig gode redskaber, som man kan tage i brug, og som kan virke meget konsekvente i forhold til nogle af de problemer, som jeg hører spørgeren skitsere. Det er også bare vigtigt, at kommunerne bruger nogle af de her værktøjer, f.eks. forældrepålæg eller ungepålæg. Vi har jo også hele ungdomspakken, som vi også har vedtaget, bl.a. sammen med Dansk Folkeparti. Så vi har et hav af gode muligheder og redskaber. Det er bare vigtigt, at kommunerne også går ind og bruger løs af de muligheder.

Nu har vi virkelig sat spot på dem med ghettostrategien, og vi har givet dem nogle yderligere muligheder, endda sat penge af til det. Så hvis der er nogle balladefamilier, der bor i områder, med nogle drenge, som virkelig ødelægger det for de mange, der bor der, så må man gå ind og bruge det her med en ny start et nyt sted. For at flytte problemerne fysisk er faktisk noget, der virkelig kan batte noget. Det har vist sig at være sådan i andre områder. Så der er et hav af muligheder, og det er egentlig bare at presse på, for at kommunen og boligorganisationen bare skal bruge løs. Vi har redskaberne. Vi har sat midler af til det. Det er bare at gribe muligheden.

Kl. 17:22

Anden næstformand (Søren Espersen):
Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til socialministeren. Tak til hr. Henrik Brodersen.

Dermed er spørgetiden afsluttet.

Kl. 17:22

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Søren Espersen):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 3. februar 2011, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:
Mødet er hævet. (Kl. 17:23).